

မင်းမြတ်သူရ

ရမ္မာဒိတ္တန်

BURMESE
CLASSIC

၁၉၅၄ ခုနှစ်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ထုတ်ဝေခြင်း - ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - (၅၀၀) ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးသက်လွင် (သစ္စာမွန်စာပေ)
အမှတ်(၃၈)၊ မလ္လာကုန်းလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ။
- အတွင်းနှင့်ပျက်နာမှုအန္တရာယ် - ဒေါ်အိမ်မွန်သက်လွင် (မြ-၀၈၀၄၂)
သစ္စာမွန်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၁၀၆)၊
တာမွေလမ်း၊ တာမွေကြီး (က+၁) ရပ်ကွက်၊
တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ကွန်ပျူတာ - ပန်းအိမ်
- ပြန်ဆိုရေး - ရန်ပုဇွန်အောင်စာပေ
- အတွင်းဖလင် - ကိုအောင်ကျော်
- စာအုပ်ချုပ် - သစ္စာမွန်

သစ္စာမွန် (T.S.M) Publishing Centre မှ တာဝန်ယူစီစဉ်ပါသည်။

၁၉၅၅.၈၃

မင်းမြတ်သူရ
ဂ္ဂုဏ်ကျွန်းမင်းမြတ်သူရ - ရန်ကုန်
သစ္စာမွန်စာပေ၊ ၂၀၁၄။

၂၇၂-စာ၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီမီ
(၁) ဂ္ဂုဏ်ကျွန်း

မင်းမြတ်သူရ

ရန္တကိကျွန်း

ပြန်ဆိုရေး

ရန်ပုဇွန်အောင်စာပေ
အမှတ် ၂၂၊ ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ။
ဖုန်း - ၀၉-၇၃၀၈၂၃၁၂

ဒီတာဝန်အရေးဆုံးပါး

မြို့သူများအား အသိပေးရန်
 တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုပေးရန်
 အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့စိုက်မြဲရေး
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
 ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပသားကိုး ပုဆိန်ဖိုး အဆိုးမြင်ပါဒ်များအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ကော်မည်ဟုတ်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ခေမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ဒီမိုကရေစီဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ဂြိုဟ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ခိုက်ဖျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးထူထောင်မှုတို့လည်း တက်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများစိတ်ဝင်စားမှု စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ထဲတွင်ရှိရေး။

ထူထောင်ရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင်မှားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျက်စီးပျက်စီးအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- နှိုးဆွစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

စောဦးဟာ သမန်းကျွန်းသူတာမှာ ပြိုပတ်ရထား
 ပေါ်ကဆင်းပြီးလိပ်စာအတိုင်းလိုက်ရှာတော့လူပြတ်တဲ့နေရာ
 ကကျွန်းအိမ်မည်းကြီးတစ်လုံးကိုတွေ့ရတယ်။

ကျွန်းအိမ်မည်းကြီးရဲ့စုတ်ချာတဲ့ပုံစံကိုကြည့်ပြီးအာမခံ
 ကုပ္ပကိကာစာရေးပီပီဒီနေတော့ငါအာမခံကောင်းကောင်းရမယ်
 မထင်လို့ပဲတွေ့လို့ကိပ်မိတယ်။

အာမခံကောင်းကောင်းရမှ သူ့အတွက် ဝင်ငွေကောင်း
 ပြီး စားဝတ်နေရေးချောင်လည်မယ်၊ အကြွေးတွေလည်း တော်
 မယ်။

အခုတော့ အာမခံထားမဲ့ အိမ်ကဟောင်းနွမ်းပြီး စုတ်ချာ လွန်းနေတော့ အာမခံကောင်းကောင်း မရမှာတော့ သေချာ သွားတယ်။

စိတ်ညစ်စရာပဲ...။

စောဦးဟာ ကျွန်းအိမ်မည်းကြီးရဲ့ ရှေ့မှာ အတန်ကြာ အောင်ရပ်ပြီး အိမ်ထဲက အခြေအနေကို အကဲခတ်တယ်... လူသူ အရိပ်အယောင်လဲ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ဘူး။

လှည့်ပြန်ရင်ကောင်းမလား...။ ဦးနှုန်းနက်အာမခံကုမ္ပဏီ ကိုရောက်တော့ စောဦးရဲ့ အထက်အရာရှိမန်နေဂျာ ကိုသထွား က လိပ်စာတစ်ခုပေးပြီး

“ဒီလိပ်စာအတိုင်းသွားပြီး အာမခံမဲ့ လူကို ရှာပါ။ အာမခံ ကောင်းကောင်းရအောင် ကြိုးစားဖို့က ကိုယ့်လူ တာဝန်ပဲ”

လို့ဆိုတော့ စောဦးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ လိပ်စာကို ကြည့်ပြီး

“ဘုရားသိကြားမလို့ အာမခံကောင်းကောင်းထားမဲ့လူနဲ့

တွေ့ပါစေဗျား”

လို့ရေရွတ်လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ခြံတံခါးထိပ်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ခေါင်းလောင်း ဆီလေးကို လှုပ်ခါလိုက်တယ်။ ခေါင်းလောင်းလေးရဲ့ အက် ဆက်တက် အသံဟာ တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှုပ်ခါ သွားတယ်။

ဒါပေမဲ့ လူသူ တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာဘူး...။

စောဦးဟာ အိမ်ရှင်တို့လို အသံပြုမယ် ကြံတုန်းမှာ တံခါး ဖောက်မိန်းမ တစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရတယ်။ မိန်းမဟာ ဆံပင် ထွေကို ကျောလည်ကို ဖြန့်ချထားပြီး မျက်လုံးတွေက ဝိုင်းဝက် ကြည်လင်နေတယ်။

စောဦးဟာ ဆင်မယဉ်သာဟန်နဲ့ လျှောက်လှမ်းလာတဲ့ မိန်းမကို မျက်တောင်မခတ်တန်း စိုက်ကြည့်နေမိတယ်... အနီး ဆီရောက်လာတော့ စောဦးက အမျိုးသမီးကို နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးပြ ဆိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ဂျွန်အင်ဆန်းအာမခံ ကော်ပိုရေးရှင်းက လွှတ်လိုက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ပါ။ ဒီအိမ်က ကော်ပိုရေးရှင်းကို အာမခံလုပ်ချင်ကြောင်း စာပို့ထားလို့ပါ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အမျိုးသမီးက ညှဉ်းငင်သော အမူအယာ

မ/

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်...အာမခံလုပ်ဖို့ စာပို့လိုက်တာ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်ပါပဲ။ အိမ်ထဲကို ကြွပါ”

လို့ဖိတ်ခေါ်ပြီး အိမ်ထဲကို ခေါ်သွားတယ်။

စောဦးဟာ သူမရဲ့လှပတဲ့ နောက်ပိုင်းကို ရင်သပ်ရှုမော ကြည့်ပြီး အနောက်က လိုက်သွားတယ်။ အိမ်ထဲကို ရောက်တော့ ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ ပရိဘောဂတွေနဲ့ အလိမ်းလိမ်းတက်နေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို မြင်ရတယ်။

အမျိုးသမီးက စောဦး ရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်ပြီး

“အာမခံထားချင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေက လက်ဝတ်လက်စား လေးတွေပါ။ ကျွန်မသွားယူလိုက်မယ်။ ခဏလောက်စောင့်

ထိန်းနော်”

လို့ဆိုလိုက်ပြီး ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ ယွန်းသေတ္တာလေး တစ်လုံးကို သူလာတယ်။ စောဦးဟာ သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့် လိုက်ပြီး ဝါကျင်နေတဲ့ ရွှေခြေကျင်း တစ်စုံကို မြင်ရလို့ အလွန် စိတ်ဓာတ်ကျသွားတယ်။

ဒီခြေကျင်းလေးတစ်စုံကို အာမခံထားလို့ ဘယ်လောက် ရမှာလဲလို့ စိတ်ပျက်လက်ပျက် တွေးလိုက်တယ်။

အမျိုးသမီးက စောဦးပျက်နာကို မျှော်လင့်တကြီး ကြည့်ပြီး

“ဒီပစ္စည်းတွေက ရှေးဟောင်းတန်ဘိုး ဘယ်လောက်မှ မရှိဘူးလား”

လို့မေးလိုက်တယ်။ စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ရှေးဟောင်းဆိုတိုင်းလည်း တန်ဘိုးမရှိဘူးဗျ... ရာဇဝင် သမိုင်းမှတ်တမ်းဝင် ဖြစ်ရဦးမယ်”

လို့ပြောတယ်။

အမျိုးသမီးက စိတ်ပျက်သွားဟန်နဲ့

“ကျွန်မလဲမသိပါဘူးရှင်... ကျွန်မယောက်ျားကိုစေခင်က ရှေးဟောင်း ရွှေခြေကျင်းလို့ဆိုတော့တန်ဖိုးရှိမယ် ထင်ပြီး အာမခံကုမ္ပဏီကိုဆက်သွယ်လိုက်တာပါ”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးဟာ သူလာရင်း ကိစ္စမအောင်မြင်တော့ဘူး ဆိုတာ ရိပ်စားမိသွားလို့ တစ်မျိုးတည်း ပြန်လှည့်သွားရုံပဲ ကျန်တော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဆွဲဆောင်အား ကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးအနားက မခွဲနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ အမျိုးသမီးက ရိပ်စားမိဟန်နဲ့

“ရှင် အချိန်တွေကို ဖြုန်းလိုက်သလို ဖြစ်ရင် တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါနဲ့ ရှင်နဲ့မည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ၊ ကျွန်မနဲ့မည် ခင်မြရင်လို့ ခေါ်ပါတယ်”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင် ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး ရဲမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ကျုပ်နဲ့မည် စောဦးလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ဂျွန်အင်ဆန်း ဘုမ္မကီက အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်ပါ။ လက်ဝတ်လက်စားတွေ အာမခံမထားဖြစ်ရင်လဲ လက်ရှိနေတဲ့ အိမ်ကို မီးအာမခံ ထားရင်ထားလို့ဖြစ်ပါတယ်”

လို့အာမခံ ရလိုရဲငြား ပြောလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့မျက်နှာကို အားနာဟန်နဲ့ ကြည့်ပြီး

“ဒါတော့ မဖြစ်လို့ သည်းခံပါရှင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အိမ်က ကျွန်မယောက်ျားမ ပိုင်တဲ့အိမ်ဖြစ်နေတယ်၊ နောက်ပြီး ဒီအိမ်ကို မီးအာမခံ လုပ်ပြီးသားလဲ ဖြစ်နေတယ်”

လို့ပြောတယ်။ ခင်မြရင်ရဲ့စကားကြောင့် စောဦးအတွက် အာမခံရစရာ လမ်းမရှိတော့ဘူး၊ အိမ်က ပြန်ထွက်သွားရုံပဲ တျန်တော့တယ်။

ဒီနေ့ သူကံမကောင်းဘူးလို့လဲ တွေးလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးကို ညှဉ်ငင်သော အကြည်နဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီး

“ရှင်ကို တွေ့တုန်း အကူအညီတစ်ခုလဲ စောင်းချင်သေး

www.burmeseclassic.com

တယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ဘာများလဲဗျာ၊ ကျုပ်ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပါမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စားပွဲပေါ်က စာရွက်တစ်ထပ်ကြီးကို ယူလိုက်

ပြီး

“ကျွန်မက စာလဲရေးတယ်ရှင်၊ နံမည်ရှိတဲ့အထဲကတော့

မဟုတ်ဘူးပေါ့ရှင်၊ ဝါသနာရှင် အဆင်ပါ”

လို့ပြောလိုက်တော့ စောဦးက မျက်ခုံးကိုပင့်ပြီး

“ဪ...ခင်ဗျားက စာရေးဆရာကိုး”

ဟုရေရွတ်လိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒီတစ်ခါ ကျွန်မရေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းက အသက်အာမခံနဲ့

ပတ်သက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းရှင်၊ ကျွန်မစိုးရိမ်တာက အသက်

အာမခံနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်မ ဘာမှ မသိလို့ အမှားမှား အယွင်း

ယွင်းရေးမိမှာစိုးတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုစောဦးကို မသိတာလေး

တွေ မေးချင်လို့ပါ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက သူမအနီးမှာ နေချင်သေးလို့

နာရီကို ဝှံ့ကြည့်လိုက်ပြီး

“မေးပါဗျာ..ကျုပ် သိသလောက် ဖြေပေးပါမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးရဲ့ အဖြေကြောင့် ခင်မြရင်ရဲ့

မျက်နှာစင်းပသွားပြီး

“ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်...ဒါဆိုရင် ကျွန်မဇာတ်လမ်း

ပြောပြရမှာပေါ့၊ ကျွန်မဇာတ်လမ်းထဲက ဇာတ်ဆောင် မိန်းက

လေးက ပိုက်ဆံ သိပ်မက်တယ်၊ မိန်းကလေးရဲ့ ချစ်သူကတော့

မီးရထားကုမ္ပဏီက အရောင်းဝန်ထမ်း တစ်ယောက်ပေါ့ရှင်၊

တစ်နေ့တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ဒီလိုတစ်သက်လုံး နေသွား

ရင် ဘယ်တော့မှ မကြီးပွားနိုင်ဘူး၊ သူတို့ ဘဝကြီးပွား ချမ်းသာ

ဖို့အတွက် တစ်ခုခု ကြံရမယ်ဆိုပြီး မိန်းကလေးနံမည်နဲ့ အသက်

အာမခံ ကုမ္ပဏီမှာ ငွေတစ်သိန်း အာမခံထားလိုက်တယ်၊

ဒီလိုအာမခံထားပြီး အာမခံကြေးတွေကို သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့

ဝင်ငွေထဲက ခြစ်ချုပ်ပေးကြတယ်။ တစ်နေ့တော့ မီးရထား
တစ်စီး လမ်းချော်ပြီး တိမ်းမှောက်သွားတယ် ဆိုတဲ့ သတင်းလဲ
ကြားရော၊ အရောင်းစာရေးဟာ မီးရထားပေါ်မှာ လိုက်ပါသွား
တဲ့လူစာရင်းမှာ သူ့ချစ်သူ မိန်းကလေးနဲ့မည်ကို ဖြည့်ပြီးသေဆုံး
စာရင်းသွင်းလိုက်တယ်။ နောက်တော့ မိန်းကလေးကို တရစ်
တကြေးကို ရှောင်တိမ်းခိုင်းပြီး အာမခံ ကုမ္ပဏီက ပေးတဲ့ငွေကို
ထုတ်ယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ပျော်ပျော်
ပါးပါး ပေါင်းသင်းလိုက်ကြတယ်။ ကျွန်မ ဖာတ်လမ်းကတော့
ဒါပါပဲ။ ကျွန်မ သိချင်တာက ဒီလို နည်းနဲ့ အသက်အာမခံငွေ
ထုတ်ရင်ရနိုင်ပါ့မလား ဆိုတာပါပဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက ခင်မြရင် ဖာတ်လမ်း
ကို အစအဆုံး နားထောင်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းကာ

“မရနိုင်ဘူးဗျ၊ ခင်ဗျား ဖာတ်လမ်းက စိတ်ကူးယဉ် ဆန်
လွန်းတယ်။ လက်တွေ့ဘဝမှာတော့ အသက်အာမခံထုတ်တယ်
ဆိုတာ ခင်ဗျားထင်သလောက် မလွယ်ဘူးနဲ့ နံပါတ်တစ် အာမခံ

ငွေတစ်သိန်းဆိုတာ သိပ်များလွန်းနေတယ်။ အာမခံ ကုမ္ပဏီ
တွေဟာ ငွေတစ်သောင်းထက်ပိုတဲ့ အာမခံကြေးတွေကို သေ
သေချာချာ ဂရုစိုက်ပြီး စိစစ်လေ့ရှိတယ်။ အာမခံကြေး
တောင်းတဲ့လျှောက်လွှာဟာ လျှောက်လွှာစစ်ဆေးရေးဌာနကို
ရောက်ရင် အင်မတန် အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ လျှောက်လွှာစစ်ဆေး
ရေးအရာရှိနဲ့ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ သူတို့ဟာ အရည်အချင်းနဲ့
ပြည့်စုံပြီး လျှောက်လွှာ တစ်စောင်ကို မြင်တာနဲ့ အမှန်လား
အမှားလားဆိုတာခွဲခြားလို့ရတယ်။ ပထမဆုံး အသက်အာမခံ
ကြေး ဘာလို့ ဒီလောက်များများ ထားသလဲဆိုတာ စုံစမ်းကြ
လိမ့်မယ်။ နောက်တော့ အာမခံကြေး ပေးရမဲ့လူဟာ ဘယ်သူ
လဲ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲကပဲလား၊ မိန်းကလေးရဲ့ ချစ်သူကို
ပေးရမှာလား၊ ဒါဆိုရင် သူ့ချစ်သူက ဘယ်လို လူစားမျိုးလဲ
ဆိုတာ စုံစမ်းကြလိမ့်မယ်။ အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီမှာ အစိုးရ
စုံထောက်တွေထက် အရည်အချင်းရှိတဲ့ စုံစမ်းရေး အရာရှိတွေ
ထားတယ်။ မိန်းကလေးရဲ့ ချစ်သူဟာ မီးရထားကုမ္ပဏီက

အရောင်းစာရေး လိုရင်တော့ အာမခံထားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကြီးအကျယ် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်မှာပဲ။ နောက်တော့ လက်မှတ်ဌာနကို ဆက်စုံစမ်းလိုက်ရင် လိမ်လည်မှုဟာ ဘူးပေါ်သလိုပေါ်မှာပဲ။ ကျုပ်တို့ ဌာနက ကိုဘထွားလို စုံစမ်းရေး အရာရှိနဲ့ တွေ့ရင်တော့ ဝှံ့ကြီးပွဲကောင်းပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ရဲမျှက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားပြီး

“အာမခံကုမ္ပဏီက ငွေလိမ်ထုတ်လို့ မရဘူးဆိုတာ ရှင်ပြောမှပဲ သိတော့တယ်။ ကျွန်မရဲ့ ဇာတ်လမ်းက စိတ်ပျက်စရာ ဖြစ်သွားပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခင်မြရဲမျှက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“စိတ်မပျက်ပါနဲ့ဗျာ၊ တစ်လမ်းတော့ရှိပါသေးတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို အလောတကြီး ကြည့်ပြီး

“ဘယ်လိုလမ်းဖျိုးလဲ၊ ပြောပါရှင်”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ခင်ဗျား ဇာတ်လမ်းထဲမှာ အာမခံကုမ္ပဏီက ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်က အကူအညီပေးရင်တော့ ရနိုင်တယ်”

လို့ပြောတယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့စကားကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားသွားပြီး

“ဟင်...ဒါဆိုရင် ဇာတ်လမ်းကို ဆက်ရေးလို့ ရတာပေါ့နော်၊ ကျွန်မက ဇာတ်လမ်းပျက်ပြီဆိုပြီး စိတ်ဓါတ်ကျနေတာ ချင့်ဘယ်လိုဆက်ရေးရမလဲ ဆိုတာ အကြံဉာဏ်ပေးပါဦး”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်နဲ့ နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့ရဖို့ အခွင့်အရေးရပြီလို့ တွေးမိပြီး

“လောလောဆယ်တော့ ကျုပ်စဉ်းစားလို့ မရသေးဘူး၊ စဉ်းစားလို့ ရရင် ခင်ဗျားကို ပြန်ဆက်သွယ်လိုက် မယ်လေ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးကို အားကိုးဟန်နဲ့ ကြည့်ပြီး

“တကယ်ပြောတာလား၊ ဒါဆိုရင်ရှင်ဆက်သွယ်မနေ့ကို ကျွန်မ မျှော်နေမယ်နော်”

လို့ညုတုတု အမူအယာနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သွေးတိုးစမ်းချင်တာနဲ့

“ကျုပ်လာခဲ့ပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားယောက်ျားက ကျုပ် ကိုတစ်မျိုးမြင်ရင် ခက်မယ်နော်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးရဲ့စကားကြောင့်ခင်မြရင်က တွေဝေသွားပြီး

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျွန်မယောက်ျားကိုဖေခင်က စိတ်သဘော ထား သေးသိပ်တာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဪ ဟုတ်ပြီ...အိမ်ကို သောကြာနေ့ညနေ လာခဲ့ပါလား၊ သောကြာနေ့ညနေတိုင်း ကိုဖေခင်က ငမိုးရိပ်တစ်ဖက်ကမ်းသိပ်ချောင်းဘက်ကဘကြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ အိပ်လေ့ရှိတယ်၊ ဒီအချိန်ဆို အိမ်မှာ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့်

ဒီအချိန်ဟာသူ့အတွက် အပိုင်ပဲလို့ တွေးမိပြီး

“ဒါဆိုရင် သောကြာနေ့ ညနေမှ လာခဲ့တော့မယ်”

လို့ပြောပြီး ထိုင်ရာက ထရပ်လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ အိမ်တံခါးဝ အထိ လိုက်ပို့ရင်း

“ကျွန်မ မျှော်နေမယ်နော်”

လို့ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ပြောလိုက်တော့ စောဦးက

ခေါင်းညိတ်ပြီး

“စိတ်ချကျုပ်ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါမယ်”

လို့ပြောပြီး အိမ်ထဲကထွက်ခဲ့တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ စောဦး အိမ်ထဲကထွက်သွားတာနဲ့တယ်

လီဇန်းရှိရာကိုသွားပြီး လူတစ်ယောက်ကိုဖုန်းဆက်လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က ပိုင်နိုင်တဲ့ အမူအယာနဲ့

“ကျွန်မရဲ့ ပိုက်ကွန်ထဲမှာ ငါးကြီး မိသွားပြီ”

လို့ပြောလိုက်တော့ တစ်ဖက်လူက စိတ်လှုပ်ရှားသွားပြီး

“သေချာရဲ့လားကွာ”

လို့မေးလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က တစ်ခပ်ခပ် ရယ်မောပြီး

“ခင်မြရင်တဲ့ မပိုင်ရင် ခြင်တောင်မရှိဘူး၊ ရှင်ရဲ့ငါးကြီး

က ကျွန်မရဲ့ပိုက်ကွန်မှာ သေသေချာချာကြီးကို မိသွားတာပါ”

လို့ပြောတယ်။

ခင်မြရင် စကားကြောင့် တစ်ဖက်လူက ကျေနပ်သွား

ဟန်နဲ့

“မင်းတော်တယ်”

လို့ချီးမွမ်းပြီး တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ အပြန်လမ်း တစ်လျှောက်လုံး ခင်မြရင်ရဲ့

နို့ထွားတဲ့ ခန္ဓာကို မြင်ယောင်နေတယ်။

သူမရဲ့ မျက်ဝန်းနက်နက်တွေဟာ ယောက်ျား တစ်

ယောက်ရဲ့ အာသဆန္ဒတွေကို နှိုးဆွနေသလိုပဲ... ယောက်ျား

တစ်ယောက်အဖို့ သူမဟာ ရုပ်ရည်ရော အမူအယာပါ ညှိငင်

အားကောင်းနေတယ်။

ဘဝမှာ အသက်ရှူမှားလောက်အောင် ဆွဲဆောင်အား

ကောင်းတဲ့ မိန်းမမျိုးနဲ့ မတွေ့ရတာ အတော်ကြာပြီ။ သောကြာ

နေ့ကြရင်တော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲလို့တွေးပြီး စိတ်အားတက်ကြ

သွားတယ်။

၂၂ မင်းပြင်ကျ

ဒါပေမဲ့လက်ရှိအခြေအနေကိုပြန်တွေးတော့စိတ်ဓါတ်
ကျသွားပြန်တယ်။ လောလောဆယ် သူ့မှာ ငွေတော်တော်များ
များ ရဖို့လိုနေတယ်။ သူ့ရဲ့လောင်းကစား ဝါသနာပါတဲ့ အကူ
ကြောင့်အသက်အာမခံကုမ္ပဏီက ငွေတွေကိုအလွဲသုံးစားလုပ်
ထားတာ အတော်ကြာနေပြီ။

ကြာရင် သူ့အလုပ် ပြုတ်ရုံမကဘူး၊ အလွဲသုံးစား အမှုန့်
ထောင်နန်းတောင်စံရဦးမယ်။

ရက်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း အာမခံကုမ္ပဏီက ငွေတွေပြန်
ဖို့ ကော်မရှင် များများ ရဖို့လိုနေတယ်။ ကော်မရှင် အများကြီး
ရအောင် ဘယ်လိုရှာရပါ့မလဲလို့ တွေးပြီး ခေါင်းထဲမှာ ပူထူ
လာတယ်။

စောဦးဟာ အလုံကမ်းနားဘက်က တိုက်ခန်းလေးကို
ငှားရမ်းပြီး တစ်ကိုယ်တည်းနေထိုင်တယ်။ တိုက်ခန်းရဲ့ပိုင်ရှင်က
အလွန်စပ်စုတတ်တဲ့ ကျောင်းဆရာမ အပျိုကြီး တစ်ယောက်
ဖြစ်တယ်။

အပျိုကြီးဟာ စောဦး တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ အိမ်လခ
အဆမတန် လျှော့ပြီး ငှားရမ်းတယ်။ ဒီပြင် အိမ်ငှားတွေဆိုရင်
အိမ်လခ ဈေးကြီးကြီး ပေးပြီး ငှားရတယ်။

ဒါဟာ ထူးခြားမှုတစ်ခုပဲလို့ အိမ်ပွဲစား မိန်းမကြီးတွေက
ခပ်ငေါ့ငေါ့ ဆိုကြတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စောဦးဟာ အိမ်လခ ဈေးသက်သာတဲ့
အတွက် အပျိုကြီးရဲ့ စပ်စုတဲ့ ဒဏ်တွေကို သည်းခံပြီး နေထိုင်
တယ်။

စောဦးအိမ်ကိုရောက်ပြီး ခဏအကြာမှာ အခန်းတံခါး
ခေါက်သံတခေါက်ခေါက်ကြားရတယ်။

စောဦးဟာ တံခါးခေါက်သံကို နားထောင်ပြီး အခန်း
ရှေ့မှာ ကလျာရောက်နေပြီဆိုတာ ရိပ်စားမိလိုက်တယ်။

ကလျာဟာ ထမင်းဆိုင်ရှင်ရဲ့ သမီးဖြစ်ပြီး စောဦး ရုံးက
ပြန်တဲ့ အချိန်တိုင်း ညစာ ထမင်းချိုင့် ပို့ပေးလေ့ရှိတယ်။

ထမင်းချိုင့် ပို့ရင်း သူတို့ နှစ်ယောက် ငြိတွယ်ပြီး အချစ်
နယ်ကျွံခဲ့ရတယ်။ ခါတိုင်းနေတွေ့ဆိုရင် စောဦးဟာ ကလျာကို
မြင်မြင်ချင်းစိတ်အားတက်ကြပြီး ချစ်ခန်းဖွင့် မိမှာအမှန်ပဲ...။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တော့ စောဦး မျက်လုံးထဲမှာ ခင်မြရင်ရဲ့ညို့

အားကောင်းတဲ့ မျက်နှာကိုပဲ မြင်ယောင်နေတယ်။ ခင်မြရင်ကို
မြင်ပြီးမှ ကလျာကို မကြင်ချင်သလို ခံစားရတယ်။

ခင်မြရင်ရဲ့ အလှနဲ့ယှဉ်ရင် ကလျာဟာ အနောက်မှာ
အများကြီးကျန်ခဲ့ပြီ။

တံခါးခေါက်သံ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်လာလို့
စောဦးဟာ မတတ်သာပဲ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရတယ်။

ကလျာဟာ တံခါးဖွင့်တာနဲ့ နှုတ်ခမ်းပူပြီး
“အစ်ကို ရေချိုးခန်းထဲ ရောက်နေတာလား။ ကလျာ
တံခါးခေါက်တာ ကြာလှပြီ”

လို့ပြောတယ်။
စောဦးက မကြည်မသာဟန်နဲ့

“ဟုတ်တယ်။ ကိုယ်ဒီနေ့ ငြီးစိစိကြီး ဖြစ်နေလို့ စောစော
ပြန်လာတာ”

လို့ပြောတော့ ကလျာက စောဦးရဲ့ မျက်နှာကို စိုးရိမ်
တကြီးကြည့်ပြီး

“အစ်ကိုနေမကောင်းလို့လား”

လို့ပေးလိုက်တယ်။

စောဦးက ချော်လဲ ရောထိုင်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ ခေါင်းနည်းနည်းကိုက်နေလို့ အိပ်ယာထဲ
လှဲနေမလို့”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ ကလျာက စောဦးရဲ့နဖူးကို လက်နဲ့

စမ်းပြီး

“ဘယ်နေရာကိုက်တာလဲ၊ ကလျာနှိပ်ပေးမယ်လေ”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးက လက်ကာပြပြီး

“ရတယ် ကလျာ...ကိုယ်အိပ်ယာထဲမှာ တရေးလောက်
အိပ်လိုက်ရင် ပျောက်သွားမှပါ၊ ကလျာ ပြန်ရင်ပြန်လိုက်တော့”

လို့မောင်းထုတ်လိုက်တယ်။ ကလျာဟာ ဒီနေ့ စောဦးနဲ့
ချစ်ပွဲဝင်မယ်လို့ ရည်မှန်းထားပေမဲ့ စောဦးက နေမကောင်း
တော့ ရင်ထဲမှာ လှစ်ဟာပြီး ပြန်ခဲ့ရတယ်။

စောဦးဟာ ကလျာပြန်သွားတော့ ခင်မြရင်ရဲ့ စွဲမတ်

စရာကိုယ်ဟန်ကို မြင်ယောင်ပြီး သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ချလိုက်
တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ ဘာလို့ဒီလောက်တောင် အရူးအမူးညှို့ငင်
နိုင်စွမ်းရှိတာလဲ...ငါ့ရင်တွေမှာ ပူလောင်ပြီး ဘာကြောင့်ရမှန်
သွေးတွေ ပွက်ပွက်ဆူစေတာလဲ...သောကြာနေ့ကို အမြန်ဆုံး
ရောက်ပါစေတော့လို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ်။

လို့ပြောတယ်။ စောဦးဟာ ကိုဘထွားရဲ့စကားကြောင့်
မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားပြီးရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား
တယ်။

စာရင်းစစ်ဝင်ရင်တော့ ကုမ္ပဏီက ငွေတွေ သုံးထားတာ
ပေါ်ပြီး အလုပ်ပြုတ်ရုံမကဘူး၊ ထောင်နန်းစံရတော့မယ်လို့
တွေးလိုက်မိတယ်။

ကိုဘထွားက စောဦးရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ပဲခူးက စာရင်းရှင်းတမ်းတွေ ကျုပ်မရသေးဘူးနော်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့နဲ့

“ကျုပ် လုပ်ပေးပါမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ပဲခူးက မီးလောင်တဲ့ ဆန်စက်ကို အာမခံငွေ
တစ်ဝက်သာ လျော်ပေးပြီး ကျန်တစ်ဝက်ကို ကုမ္ပဏီက သုံးလ
ပြည့်မှ ပေးလျော်မယ်လို့ လိမ်ညာပြောဆိုခဲ့တယ်။

တကယ်တော့ ကျန်ငွေတစ်ဝက်ကို လောင်းကစားပိုင်း

စောဦးဟာ နောက်တစ်နေ့နံနက် ဂျွန်အင်ဆန်း အာမခံ
ကုမ္ပဏီကို သူ့ရဲ့ဂျစ်ကားစုတ်လေးနဲ့ ရောက်လာခဲ့တယ်။

ကုမ္ပဏီကိုရောက်တဲ့အခါ အထက်အရာရှိကိုဘထွားက
အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်တွေကို ခေါ်ပြီး

“နောက်လဆိုရင်ငါတို့ကုမ္ပဏီက ငွေစာရင်းတွေကို
စာရင်းစစ်ဝင်တော့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ စာရင်းတွေကို အသင့် ပြင်
ထားပေတော့”

၃၀ စမ်းမြတ်သူ

မှာ စောဦး ရှုံးပစ်ခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့ အာမခံလျော်ကြေး
တွေ အချိန်မီ မပေးဆပ်နိုင်ရင် မီးလောင်တဲ့ဆန်စက်ပိုင်ရှင်က
ကုမ္ပဏီကို ကိုယ်တိုင်လိုက်လာပြီး တောင်းဆိုလိမ့်မယ်။

ဒါဆိုရင်တော့ သူ့ဘဝ အဆုံးသပ်သွားပြီပေါ့... စောဦး
ဟာ တွေးရင်း စောရွေးတွေ ပြန်လာပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချား
နေမိတယ်။

မိမိကိုယ်မိမိလက်ထိတ်နဲ့ ပုလိပ်ကားပေါ်တက်သွားတာ
မြင်ယောင်နေမိတယ်။

စောဦးဟာ အိမ်ကိုပြန်ရောက်တော့ စိတ်ဆင်းရဲလွန်းလို့
ထပ်ညလုံးအိပ်မပျော်ဘဲ ဟိုဒီလူးလွန်းနေမိတယ်။

အာမခံကုမ္ပဏီကို စာရင်းစစ် ဝင်တော့မယ်ဆိုတော့
ကုမ္ပဏီက ငွေတွေ လောင်းကစားပိုင်းမှာ ရှုံးပစ်မိတာ နောင်တ
ရလိုက်မိတယ်။

စာရင်းစစ် မဝင်မီ ကုမ္ပဏီက ငွေတွေ သူ့အချိန်မီ ပြန်
ဆပ်နိုင်မှ ဖြစ်မယ်။ ဒီလောက် အချိန်တိုလေး အတွင်းမှာ ငါး
ထောင်မျှသော အသပြာကို ရဖို့အတွက်ဆိုရင် ဥပဒေကို

၃၂ ဓမ္မပြန်လှူ

ရိုးဖောက်မှဖြစ်တော့မယ်။

ဥပဒေရိုးဖောက်တဲ့အလုပ်ကိုလည်း တစ်သက်လုံးတစ်
ကြိမ်တစ်ခါမျှ မလုပ်ခဲ့ဖူးဘူး။

စောဦးဟာ စိတ်ဆင်းရဲလွန်းလို့ သူ့အခက်အခဲတွေကို
မတွေးတော့ဘဲ ခင်မြရင်ရဲစွဲမက်စရာကောင်းတဲ့ အကြောင်း
တွေကို တွေးတောနေမိတယ်။

သောကြာနေ့ရောက်ရင်သူမနဲ့တွေ့ရတော့မယ်။ ခင်မြရင်
က သောကြာနေ့မှာ သူ့ယောက်ျားမရှိဘူးလို့ ပြောခဲ့တာဟာ
စိတ်ခေါ်မှု တစ်ခုလေလား.....။

စောဦးဟာ တွေးရင်း ရင်တွေတလို့က်လို့က်ဖိုလာ
တယ်။ သူ့မျက်လုံးထဲမှာ ခင်မြရင်ရဲရင်ဖိုစရာ ကိုယ်ခန္ဓာကိုဖို
မြင်ယောင်နေမိတယ်။

စောဦးဟာ သောကြာနေ့ရောက်တော့ ဂျစ်ကားစုတ်ကလေး
တိုကိုယ်တိုင်မောင်းပြီးသယ်န်းကျွန်းဘက်ကိုရောက်ခဲ့တယ်။

သယ်န်းကျွန်းကိုရောက်တော့ ခင်မြရင်နဲ့အမြန်ဆုံးတွေ့
ချင်နေပေမဲ့ စိတ်ကိုထိန်းပြီး သေချာအောင် ခင်မြရင် ယောက်ျား
ကိုဖေခင်ရဲ့ကုန်စုံဆိုင်ကို သွားကြည့်တယ်။

ကုန်စုံဆိုင်ရှေ့ရောက်တော့ ခင်မြရင် ယောက်ျား ဆိုင်
သိမ်းနေတာ မြင်ရလို့ သူ့စိတ်ကူးမှန်ကန်သွားတယ်။

ခင်မြရင်အိမ်ကို စောပြီး ဝင်သွားရင် သူ့ယောက်ျားနဲ့

၃၄ ခင်မြရင်ရဲ့

တန်းပြီးတော့မှာ သေချာတယ်၊ စောဦးဟာ ခဏကြာအောင်
အချိန်ဖြုန်းပြီးတော့မှ ခင်မြရင်ရဲ့ အိမ်တံခါးကို သွားခေါက်
တယ်။

ခင်မြရင်ဟာဇာအကျိနဲ့ ဇင်းမယ်ထဘီကို အလှဆုံး
ဆတ်ဆတ်ပြီး အိမ်တံခါးကို လာဖွင့်တယ်။

သူမရဲ့ရှည်လျားတဲ့ ဆံပင်တွေဟာ ဖွင့်ကားတဲ့ တင်ပေါ်
မှာဝဲကျနေတယ်။

ခင်မြရင်က စောဦးကိုညှိငင်အားကောင်းတဲ့အကြည့်နဲ့
ကြည့်လိုက်ပြီး

“ကျွန်မယောက်ျားသိမ်ချောင်းကဘကြီးဘုန်းကြီးကျောင်း
ဆိုသွားပြီ”

လို့ပြောတယ်။

တံခါးဖွင့်တဲ့ အချိန်မှာ နှစ်ကိုယ်နီးသွားလို့ ကိုယ်သင်
နံ့သင်းသင်းကို ရလိုက်ပြီး စောဦးရင်ထဲမှာ လိုက်ဖို့သွား တယ်။
သူတို့နှစ်ယောက် ဧည့်ခန်းထဲက ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်လိုက်ကြ
တော့ ခင်မြရင်က

“ညစာကို ကျွန်မအိမ်မှာပဲစားနော်၊ ကျွန်မ ကြက်သား
ကာလသားချက်ချက်ထားတယ်၊ ကျွန်မ စာအုပ်အတွက်ရှင်ရှာ
အကြံဉာဏ်ရပြီလား၊ ရှင်ဆီက အကြံရမှ ကျွန်မစာအုပ်ကို ဆင်
ရေးလို့ရမှာရှင်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးကတော့ ခင်မြရင်ရဲ့ စကားကို စိတ်မဝင်စား
သူမရဲ့ တက်မက်ဖွယ် ခန္ဓာကိုယ်ကိုပဲ အကြည့်ရောက်နေ
တယ်။ စောဦးက သူမမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ညနေက ခင်ဗျားယောက်ျားရဲ့ ကုန်စုံဆိုင်ရှေ့ကိုတော့
ရောက်ခဲ့သေးတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်က အံ့သြဟန်နဲ့

“ဪ...ရှင်က ကျွန်မယောက်ျားကို မြင်ပြီးပြီပေါ့၊ ဘယ်
ထိုနေလဲ”

လို့မေးတယ်။

စောဦးက သူမအမေးကို မဖြေသေးဘဲ

“ခင်ဗျားတို့ အိမ်ထောင်ကျတာ ဘယ်လောက် ကြာ
ပြီလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“ကျွန်မတို့ အိမ်ထောင်ကျတာ တစ်နှစ်ကျော်လောက်ပဲ
ရှိသေးတယ်”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ တစ်ရစ်တဲ့ ကိုယ်ဟန်ကို အကြည့်
ရောက်ပြီး နုမြေတသဟန်နဲ့

“ဪ...တစ်နှစ်လောက်ပဲ ရှိသေးတာကိုး”

လို့ရေခွတ်လိုက်ပြီး

“ကျုပ်က အာမခံကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ လူတွေရဲ့ ဘဝနောက်ကြောင်းတွေကို စိတ်ဝင်စားတယ်”

စောဦးက ခင်မြရင်ရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့် လိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားက သိပ်ပြီး ဆွဲဆောင်အားကောင်းတဲ့ ပိန်းမတစ် ယောက်... မျက်ဝန်းတစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်ရင် ယောက်ျားတစ် ဒါဇင်လောက် ပစ်ကျသွားနိုင်တဲ့ ရုပ်မျိုး၊ ခင်ဗျားယောက်ျားက ခပ်တုံးတုံး အညာသားတစ်ယောက်ပုံစံမျိုး... ဒီလိုလူနှစ်ယောက် က အသွင်မတူဘဲ ဘာကြောင့် အိမ်သူဖြစ်နေရတာလဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့ စကားကို သဘောကျဟန်နဲ့ တီးတိုးရယ်မောလိုက်ပြီး

“ရှင်မြောက်ပင့်ပြောမှ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ဘဝင်မြင့်ရ မလို ဖြစ်နေပြီ”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးက သူမရဲ့ ဝိုင်းစက်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို ကြည့်ပြီး

“ကျုပ်မြောက်ပင့်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်စကားက ဆိုတောင်လို့နေသေးတယ်”

လို့ပြောတော့ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့ မျက်နှာကို ပြိတိတိ ကြည့်ပြီး

“ရှင်တကယ်ပဲ ယူဆလို့လား”

လို့တီးတိုးမေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက ခင်မြရင်ကို မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကြည့်ပြီး

“အခုတလော ကျုပ်မြင်စူးသမျှ မိန်းမတွေထဲမှာ ခင်ဗျား တကျုပ်ကို အဆွဲဆောင်ဆုံးပဲဗျာ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့ စကားကို သဘောကျဟန်နဲ့ ရယ် မောလိုက်ပြီးတော့

“ဇူးစာရေးနတ်က မျက်စိလည်လမ်းမှား သွားတာနဲ့တူပါ တယ်ရှင်၊ အိမ်ထောင်မူဘုရားတည် ဆေးမှင်ရည် စုတ်ထိုး

နောင်ပြင်ရန်ခက်သည်အမျိုးဆိုတဲ့ စကားကို ကျွန်မမေ့သွား
တယ်။ သူ့ကို ယူပြီးမှ ကျွန်မနောင်တရလို့မဆုံးဘူး”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးဟာ ခင်မြရင် သူ့ယောက်ျားကို စိတ်ကုန်နေတာ
သူ့အတွက် အမြတ်ပဲလို့တွေးလိုက်တယ်။

ပွဲလန်တုန်း ဖျာခင်းလိုက်ရင် သူ့အတွက် အခွင့်အရေး
ရမယ်လို့ယူဆပြီး စိတ်အားတက်ကြွသွားတယ်။

ဒါကြောင့် ခင်မြရင် မျက်နှာကို ဝင့်ဝင့်စားစား ကြည့်ပြီး

“ခင်ဗျားယောက်ျားကို မချစ်ဘဲယူခဲ့တာလား”

လို့မေးလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က အံ့ကိုကြိတ်ပြီး

“သူ့မှာ အချစ်ရှိတယ်လို့ရှင်ထင်လို့လား။ သူ့မှာ နှလုံးသား
မရှိဘူး။ ကျွန်မ ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲ ဖြစ်နေချိန်မှာ စက်
ရုပ်တစ်ရုပ်လို သဘောထားပြီး ဝယ်တာခံလိုက်ရတယ်။ သူဟာ
တစ်ကိုယ်ကောင်း သိပ်ဆန်ပြီး ကျွန်မ ခံစားမှုကို ဘယ်တော့မှ
အသိအမှတ်မပြုဘူး။ ကျွန်မဟာ သူ့အတွက် အဖြည့်ခံတစ်

ယောက်ပဲ။ အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်အတွင်းမှာ အိမ်ထောင်
သာယာမှုဆိုတာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ကျွန်မ မခံစားရဘူး”

လို့ပြောတော့ စောဦးဟာ အခွင့်အရေးရဖို့ သေချာ သွား
ပြီဆိုပြီး ရင်ထဲမှာ ကြိတ်ဝမ်းသာသွားတယ်။

ခင်မြရင်က ကိုဇေခင် မကောင်းကြောင်းတွေကို မြိန်
ရည်ရှက်ရည် ဆက်ပြောနေတယ်။

“တကယ်တော့ သူဟာ လူတုံးလူအရှင်၊ ငွေရှာနိုင်တဲ့
အစွမ်းလဲမရှိဘူး။ ကုန်စုံဆိုင်က ဝင်ငွေ တစ်ပဲခြောက်ပြားနဲ့
ကျွန်မဘဝကို ဘယ်လိုတင်တောင့်ထားနိုင်မှာလဲ။ ဒါကြောင့်လဲ
တစ်ဇက်တစ်လမ်းက ဝင်ငွေရအောင် ကျွန်မကြိုးစားပြီး စာ
လေးဘာလေး ရေးတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ စာရေးတယ်ဆိုတာလဲ
မလွယ်ပါဘူးရှင်။ အမှားမှား အယွင်းယွင်းတွေ အများကြီးဖြစ်
နိုင်တယ်။ ဒါနဲ့ ရှင်ဘာလို့ ကျွန်မအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားရ
တာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက ခင်မြရင်ရဲ့ညှိအားကောင်းတဲ့ မျက်လုံးတွေ တိုကြည်ရင်းအရဲစွန့်ပြီး သူ့ခံစားချက်တွေကို ဖွင့်ချလိုက်တယ်။

“မရှက်တန်းပြောရရင် ခင်ဗျားနဲ့တွေ့တဲ့ အချိန်ကစပြီး တစ်ချိန်လုံး ခင်ဗျားအကြောင်းတွေပဲ တွေးနေမိတယ်။ မျက်လုံး ထဲမှာလဲ ခင်ဗျား မျက်နှာပဲ မြင်နေမိတယ်”

လို့ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ဟာ စောဦး ရဲ့ဆိုလိုရင်းကို သဘောပေါက်သွားပြီး

“ကျွန်မမှာ ကာမပိုင်ရှိနေတာ ရှင်မေ့နေသလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခင်မြရင်ရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လဲ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေလို့ စိတ်ဆင်းရဲနေတယ် မဟုတ်လား၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ကွက်လပ် ကိုဖြည့်ပေးဖို့ လိုအပ်နေတယ်လေ”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ စောဦးရဲ့စကားကြောင့် ခင်မြရင်က မျက်လုံးချင်း ဆုံအောင် ကြည့်ပြီး

“ရှင်က ကျွန်မကို စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးနိုင်တယ် ဆိုတာ သေချာလို့လား”

လို့မေးလိုက်တယ်။

စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“သိပ်သေချာတာပေါ့၊ ခင်ဗျားကို လက်တွေ့သက်သေ ပြရလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က လက်ကာပြပြီး

“တော်ပါရှင်... ကျွန်မတို့ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်ဘာမှ မသိရသေးဘူးကဲ... ကျွန်မညစာအတွက် ပြင်လိုက်ဦးမယ်”

လို့ဆိုပြီး အိမ်နောက်ဖေးကို ထွက်သွားတယ်။

စောဦးကတော့ အိန္ဒြေဟာ သူ့ညပဲလို့ယူဆထားတယ်။

ညာစာ ပြင်ဆင်ပြီးတော့ ခင်မြရင်က ဘရမ်းဒီပုလင်းပြား
လေးကိုထုတ်ယူလာပြီး

“ကျွန်မယောက်ျား တစ်ခါတစ်ရံလေ သောက်လေရို
တယ်၊ ရှင်လဲသောက်တတ်ရင် သောက်လို့ရတယ်”

ဆိုတော့ စောဦးဟာ အရင်တုန်းက သောက်လေ့မရှိ
ပေမဲ့ ဒီနေ့ည ရဲဆေးတင်တဲ့ အနေနဲ့ ဖန်ခွက်ထဲကို ဘရမ်းဒီ
နည်းနည်း ငှဲ့ထည့်လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ စိတ်လှုပ်ရှားနေလို့ ညာစာကို ခပ်မြန်မြန်စား
နေမိတယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးစားသောက်နေပုံကို ကြည့်ပြီး

“ရှင် စားလို့မှကောင်းရဲ့လား”

လို့မေးလိုက်တယ်။ စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ကျုပ်က ဆိုင်ထမင်းဆိုင်ဟင်း စားနေကျဆိုတော့
ကောင်းတာ မကောင်းတာ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ဗိုက်ပြည့်ရင်ပြီး
တာပါပဲ”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို ကရုဏာ
သက်ဟန်နဲ့ကြည့်ပြီး

“ရှင်ဘာလို့တစ်တိုယ်တည်းနေတာလဲ”

လို့မေးလိုက်တော့ သူ့ကိုယ်သူ လူပျိုကြီးယောင်ယောင်
ဖမ်းနေတဲ့ စောဦးဟာ အဖြေရခက်သွားတယ်။

တကယ်တော့ ဆန်ကုန်သည် ဘဝနဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်
ဘက်ကိုသွားရင်း အိမ်ထောင်တစ်ခါကျဖူးတဲ့ တစ်ရလပ်တစ်
ယောက်ဆိုတာရင်းနှီးတဲ့အသိုင်းအဝန်းကတောင် မသိကြဘူး။

စောဦးက ညစာစားတာကို လက်စသပ်လိုက်ပြီး
 “ချစ်ရတဲ့သူ မတွေ့သေးလို့နဲ့ တူပါတယ်ဗျာ”
 လို့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမှတ်ယူပြီး ပြောလိုက်တယ်။
 ခင်မြရင်ကလည်း ညစာစားတာကို ရပ်ပြီး မီးဖိုချောင်
 ထဲမှာ ပန်းကန်တွေ သွားဆေးနေတယ်။
 စောဦးက မီးဖိုချောင်ထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မီးဖိုနဲ့
 မှီနီလေးပဲ လင်းနေပေမဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို မြင်နေရတယ်။
 သူမရဲ့ ရှည်လျားတဲ့ ဆံပင်တွေဟာ ဗိုမောက်တဲ့ တင်ကို
 ဖုံးလွှမ်းနေတယ်။
 စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ အလှကို ရှုစားပြီး ဘဝိပ်ဒီ အရှိန်နဲ့
 ရမ္မက်သွေးတွေ ဆူပွက်လာတယ်။
 ဒါကြောင့် အိမ်နောက်ဖေးကို ဝင်သွားပြီး သူမကို ပွေ့ဖက်
 လိုက်တယ်။
 ခင်မြရင်က အသာအယာ ရုန်းကန်ပြီး

“ရှင်... ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ၊ ပန်းကန်တွေ ကွဲတော့
 ငယ်လွှတ်ပါ”
 လို့ပြောတယ်။
 စောဦးက သူမစကားကို နားမထောင်ဘဲ မီးဖိုချောင်
 ထဲက စားပွဲပေါ်ကို သူမကို ပွေ့တင်ပြီး ဖက်ရမ်းနှင်းရှုံ့လိုက်တယ်။
 ခဏကြာတော့ ခင်မြရင်ဟာ မရုန်းကန်နိုင်တော့ဘဲ
 “အိပ်ခန်းထဲကို သွားမယ်”
 လို့ မောလျသံနဲ့ တီးတိုးပြောလိုက်တယ်။

တာ ခင်မြရင် ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ အစားအသောက်တွေကို စားပြီး
 အားအင်တွေပြည့်ဝလာတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်မြရင် ရေချိုးခန်း
 စာထွက်လာချိန်မှာ သူ့အနားကို ဆွဲပွေ့ပြီး ချစ်တုံတင်ပြန်တယ်။
 ခဏကြာတော့ ခင်မြရင်က စောဦးရဲရင်ခွင်ထဲမှာ တိုးဝင်ပြီး
 “အချစ်ပဲ အမြဲကြမ်းမနေနဲ့ဦး၊ ကျွန်မကို ရှင့်အကြံပြော

မို့ဦး”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ စောဦးက

“ကျုပ်ပြောမယ်၊ သေချာနားထောင်၊ ကျုပ်ဇာတ်လမ်း

ထဲမှာ ဇာတ်လိုက်က အာမခံကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်နေတယ်။ တစ်
 နေ့တော့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
 ဟာ သူ့အိမ်က ကျောက်မျက်ရတနာကို အာမခံထားဖို့အာမခံ
 ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်ကို ဖိတ်ခေါ်ရင်း သူတို့နှစ်ယောက်
 ဟာ ကြောင်ခံတွင်းပျက်နဲ့ ဇရက်တောင်ပံကျိုးတွေဆုံပြီး ချစ်
 စွမ်းဝင်ခဲ့ကြတယ်။ နောက်တော့ပိုက်ဆံလိုနေတဲ့ ချစ်သူနှစ်
 ယောက်ဟာ ယောက်ျားဖြစ်သူကို အသက်အာမခံထားခိုင်းပြီး

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ညဉ့်နက်တဲ့အထိ အချစ်နာလွန်
 ထပြီး နံနက်အရက်တက်အချိန်လောက်မှ အိပ်ယာကနိုးတယ်။

ခင်မြရင်ဟာ အိပ်ယာနိုးနိုးချင်း မီးဖိုထဲသွားပြီး ပေါင်ပုန်
 ထောပတ်သုတ်နဲ့ နို့ကြက်ဥကို လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ စောဦးရှိတဲ့
 အခန်းထဲကို လင်ဝန်းလေးနဲ့ ယူလာပြီး သူတို့နှစ်ယောက်အတွက်
 တူစားကြတယ်။

ပြီးတော့ ရေချိုးခန်းထဲကိုဝင်ပြီး ရေချိုးတယ်။ စောဦး

ရှင်ခင်လိုက်တယ်ပြီးတော့ အာမခံငွေတွေကိုထုတ်ပြီး ချစ်သူနှစ်ယောက်ပျော်ပျော်ကြီးပေါင်းဖက်လိုက်ကြတယ်။ ကဲ... ကျွန်တော်လမ်းက ဒီမှာတင်ဆုံးပြီ”

လို့ပြောလိုက်တဲ့အခါ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့မျက်နှာကို အံ့သြဟန်နဲ့ကြည့်ပြီး

“ဟင်...ရှင်ပြောတဲ့ ဇာတ်လမ်းက ကျွန်မတို့ရဲ့လက်ထပ် ဇာတ်လမ်းနဲ့ တစ်ပုံတည်းပါလား”

လို့အံ့သြဟန်နဲ့ ရေရွတ်လိုက်တယ်။
ခင်မြရင်ကဆက်ပြီး

“ရှင်နဲ့စတွေ့တုန်းက အသက်အာမခံထားပြီး လူတစ်ယောက်ကိုလုပ်ကြံမယ်ဆိုရင် မလွယ်ဘူး။ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ပြောဖူးတယ်နော်”

လို့ပြောတော့ စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်လို ကျွမ်းကျင်တဲ့အာမခံကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်က ကူညီမယ်ဆိုရင်တော့ အောင်

မြင်နိုင်လိမ့်မယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး
“ရှင်ဇာတ်လမ်းထဲမှာတော့ ဖြစ်ရင်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မယောက်ျားလို လူမျိုးကတော့ အသက်အာမခံထားဖို့ လုံးဝစဉ်းစားမှာ မဟုတ်ဘူး”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာစောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ဒါပေမဲ့ ကျုပ်လို ကျွမ်းကျင်တဲ့ အာမခံကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်ကတော့ ခင်ဗျားယောက်ျားလို လူမျိုးကိုအာမခံထားဖို့ ဆွဲဆောင်နိုင်ပါတယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မှုခင်းကြီးတစ်ခုလုပ်ဖို့သွေးတိုးစမ်းနေကြတယ်။
ခင်မြရင်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်နဲ့

“ဘယ်လိုဆွဲဆောင်မှာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ခင်ဗျားယောက်ျားရဲ့ ကုန်စုံဆိုင်ကလေးကို ချိတ်အတွက်

ကြောင့်လဲဆိုတော့ အသက်အာမခံထားတယ်ဆိုရင် အာမခံ
ကုမ္ပဏီက ကျန်းမာရေးဆေးစစ်ခံပြီးမှ လက်ခံတယ်။ ကျန်းမာ
တဲ့လူတစ်ယောက် ရှိတ်တရက် သေဆုံးသွားရင် ကုမ္ပဏီက
သံသယဝင်မှာပဲ။ ဒါဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့အကြံအစည် အောင်
မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စိတ်ပျက်ဟန်နဲ့

“ဟုတ်ပါရဲ့..ဒါဆိုရင် ရှေ့ဆက်ပြီး ကျွန်မစာအုပ်ကို

ဘယ်လိုဆက်ရေးရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးက

“တစ်နည်းတော့ရှိပါတယ်။ အာမခံကိုယ်စားလှယ်နဲ့အပေ့ပူစရာမလိုပါဘူး။ သူ့ကြေနှပ်အောင် အလီဘိုင် စကောင်း

ပေါင်းပြီးကြုံရင်တော့ ရနိုင်တယ်။ ကုမ္ပဏီက ကိုယ်စားလှယ်ကောင်းပြမယ်ဆိုရင် လွှတ်နိုင်ပါတယ်”

ကူညီပြီး ယောက်ျားကိုရှင်းပစ် လိုက်ရင်တော့ ပီပီရီရီနဲ့ အောင်

မြင်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်မှာပဲ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ကစောဦးမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ရှင်တစ်ခါတုန်းက ပြောဖူးသလို စုံစမ်းရေးအရာရှိ ကို

အထွားလိုအပ်မတန် ထူးချွန်တဲ့လူမျိုးနဲ့တွေ့ရင်လွယ်ပါ့မလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

သူမရဲ့လေသံကယောက်ျားကို အမှန်တကယ်လုပ်ကြံမဲ့

သူတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေပြီ..စောဦးက သူမမျက်နှာကိုမကြည့်

နဲ့ဆက်ပြောပြီး

“ဟုတ်တယ်။ ကိုဘဏ္ဍာနဲ့တွေ့ရင်တော့မလွယ်ဘူး။ ဒီလို

အမှုမျိုးကို ရေကုန်ရေခန်းလိုက်မှာပဲ။ သူ့အဓိကလိုက်မှာက

ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်ရဲ့ ဆက်နွယ်မှုကို မရရအောင် လိုက်လိမ့်မယ်။

အပေ့ပူစရာမလိုပါဘူး။ သူ့ကြေနှပ်အောင် အလီဘိုင် စကောင်း

ပေါင်းပြီးကြုံရင်တော့ ရနိုင်တယ်။ ကုမ္ပဏီက ကိုယ်စားလှယ်ကောင်းပြမယ်ဆိုရင် လွှတ်နိုင်ပါတယ်”

လို့ပြောတယ်။

ဒီအခါမှာ ခင်မြရင်ဟာ စောဦးရဲ့မျက်နှာကို လေးလေး

နက်နက်ကြည့်ပြီး

“ရှင်ကို ကျွန်မ တစ်ခုမေးမယ်၊ ရှင်မှန်မှန်ဖြေနေနာ၊ ရှင် ကျွန်မကို တကယ်ချစ်တာလား၊ အပျော်ကြတာလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ ဆိုလိုရင်း ကို သဘောပေါက်သွားပြီး ရုတ်တရက် အဖြေရခက်သွားတယ်။

ပြီးတော့မှ သက်ပြင်းချပြီး

“မင်းကို မြင်မြင်ချင်း မနေနိုင်လောက်အောင် စွဲလမ်းခဲ့ တယ်၊ အတူတူနေချင်စိတ်တွေ ထိမ်းမရအောင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်၊ ဒါကို အချစ်လို့ခေါ်မယ်ဆိုရင် မင်းကို ကျုပ်အမှန်တကယ် ချစ်နေ တာပါလို့ဖြေရမှာပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒီလိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတာ ကျွန်မ ကြိုက်တယ်၊ ကျွန်မလဲ ရှင်ကို မြင်မြင်ချင်း နှစ်သက်မိတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ တို့ နှစ်ကိုယ်တူနီးဖို့ အရေးကို ရှင်ကြိုးစားဖို့မသင့်ဘူးလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က သူ့ယောက်ျားကို သတ်ဖို့ တရား ဝင်တောင်းဆိုနေပြီ ဆိုတာ ရိပ်စားမိလိုက်တယ်။

စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ကိုယ်ကြိုးစားသင့်တာပေါ့၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီအချိန်မှာ မင်းဘဝကိုးတက်ဖို့ လိုနေသလို ကျုပ်လည်း ပိုက်ဆံ တော်တော်လိုနေတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်ရဲ့ မျက်နှာ ဝင်းပကြည်လင် သွားပြီး

“ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်... ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ နီးစပ်ဖို့ ရှင် တကယ်ကြိုးစားမှာပေါ့နော်.. ကျွန်မဘဝ အိမ်မက်ဆိုးကြီးက လွတ်မြောက်တော့မှာပေါ့နော်”

လို့ဆိုတော့ စောဦးက သူမကို ပွေ့ဖက်နမ်းရှုံ့လိုက်ပြီး

“ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက် တစ်သက်လုံး အတူတူနေရမယ် ဆိုတာလဲ ထည့်ပြောဦးလေ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝှေ့ ဝင်လိုက်ပြီး

“ရှင်ကို သိပ်ချစ်သွားပြီ”

၅၀ မင်းမြတ်သူ

လို့တီးတိုးပြောလိုက်တယ်။

အတန်ကြာတဲ့အခါ စောဦးက ခင်မြရင်ကို ပွေ့ဖက်ထား
ရင်း

“ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ဖို့ မင်းသေသေရာရာ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ
နော်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုနိုင်မှလဲ လုပ်ပါ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပါပြီ၊ ရှင်က ကျွန်မကို မယုံ
လို့မေးနေတာလား”

လို့မေးတယ်။ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

မြနင်းဆီစာပေ

“တကယ်တော့ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဒီအလုပ်ဟာ လူသတ်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်တာပဲ။ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပြီးရင် စိတ်၊ နှိပ်စပ်ခြင်းမယ်၊ ကိုဇော်ဟာ မင်းယောက်ျား အရင်းအခြာကြီးလေ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က အံ့ကို ကြိတ်လိုက်ပြီး

“ရှင်က သူ့ကို ကျွန်မ သံဝေဂရင်တွယ်နေမယ်လို့ ထင်လို့လား၊ ဝေးပါသေးတယ်ရှင်၊ သူ့ကြောင့် ကျွန်မဘဝ ရှင်ရက်နဲ့ သေခဲ့ရတာရှင်၊ သူဟာ ကျွန်မခံစားချက်ကို ဘယ်တော့မှ နားမလည်ဘဲ ကျွန်မကို ငွေဝယ်ကျွန်လို ဆက်ဆံတဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းသမား၊ သူသေသွားရင် ကျွန်မ ဆယ်ခါပြန် ဝမ်းသာဦးမယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒီလို ကျူးလွန်ဖို့ မင်းရင်ထဲမှာ ကြောက်ရွံ့မှုမရှိဘူးလား၊ လူသတ်မှု တစ်ခုကို ဘယ်လောက်ပဲ ပီပီရီရီ ကျူးလွန်ပါစေ သံလွန်စရနိုင်တယ်”

လို့အံ့သြဟန်နဲ့ မေးမြန်းလိုက်တော့ ခင်မြရင်ရဲ့မျက်လုံးတွေ အေးစက်သွားပြီး

“ကျွန်မရှင်ကိုယုံတယ်၊ ရှင်ဟာ အလုပ်တစ်ခုကို အဖက်ဖက် ကထောင်စေအောင် စဉ်းစားပြီး လုပ်တတ်တယ်၊ ဒီလို လူမျိုးလုပ်ရင် ရာနှုန်းပြည့်အောင် မြင်မယ်လို့ ကျွန်မယုံကြည်တယ်”

လို့ပြောတယ်၊

စောဦးက ခင်မြရင်ရဲ့ လောဘဇောကပ်နေတဲ့ မျက်လုံးတို့ကြည့်ပြီး

“မင်းသူ့ကို ကွာရှင်းလိုက်ရင် ရတာပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို အထင်သေးစာနဲ့ ကြည့်ပြီး

“သူ့ကို ဒီအတိုင်း ကွာရှင်းလိုက်ရင် ကျွန်မဘဝ စုတ်ပြတ်ပြီး ကုန်စုံဆိုင်အဝတ်လေးတစ်ဆိုင်ပဲ ရမယ်၊ လောကကို ဒီလို နည်းနဲ့ ရင်မဆိုင်ချင်တော့ဘူး”

လို့ပြောတယ်။စောဦးက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“ဒီလို စိတ်ပြတ်သားရင်တော့ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး ဒီ အကြောင်းတွေကို ကျွန်တို့ အခုကတည်းက ပြတ်ပြတ်သား သားပြောထားမှဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့နောက်ပိုင်းမှာ ကျုပ်တို့အခုလို ဆုံတွေ့ဖို့ သိပ်ခက်သွားပြီ။ အနေအထိုင် ဆင်ခြင် မှုဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်တို့ဌာနက စုံစမ်းစစ်ဆေး ရေးအရာရှိကို ဘထွားက မင်းနဲ့ကိုယ်နဲ့ ဆက်ဆံရေးကို သေ ဋ္ဌသချာချာလိုက်မှာပဲ။ တစ်ကွက်မှားတာနဲ့ ထောင်နန်းစံ သွား ရလိမ့်မယ်”

လို့သတိပေးလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စောဦး ရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင်ပြီး

“ကျွန်မတို့ အတူတူနေပြီးမှ အတိုးချပြီးချစ်ကြတာပေါ့”

လို့တီးတိုးပြောတော့စောဦးရင်ထဲမှာ သူမအမှန် အတိုင်း

ပြောတာများလားလို့ တွေးပြီး ရင်ခွန်သွားတယ်။

စောဦးက သူမမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ဒီကိစ္စအတွက် ကျုပ်တို့လောလောဆယ် ငွေသုံး ထောင်လောက်လိုတယ်”

လို့ပြောတော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို နားမလည်နိုင်ဟန် ဖြင့်

“ငွေသုံးထောင်က ဘာအတွက်လိုတာလဲ”

လို့မေးတယ်။ စောဦးက ခင်မြရင်ကို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်ပြီး

“အာမခံပေါ်လစီတစ်သိန်း ရဖို့အတွက် လောလော ဆယ် ကိုယ့်ဇက်က ကုမ္ပဏီကို ငွေသုံးထောင်သွင်းရမယ်။ ဒီငွေ သွင်းဘဲနဲ့ တစ်သိန်းတန် အာမခံငွေကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ် ချမှာလဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က သဘောပေါက်သွားပြီး သက်ပြင်းချကာ

“ဒါဆိုရင်တော့ ခက်ပြီ။ ကျွန်မမှာ ဒီလောက်များတဲ့ငွေ သယ်လိုလုပ်ရှိမှာလဲ”

လို့ညည်းညူလိုက်တယ်။ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“အာမခံငွေ သုံးထောင် မတင်နိုင်ရင်တော့ ကျုပ်တို့ အလုပ်ကို ရှေ့တိုးလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရအောင် ရှာရမှာပဲ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးက ခုတင်ပေါ်က ထထိုင်ပြီး ခင်မြရင် အိပ်ခန်းတို့ မျက်လုံးဝှေ့ကြည့်လိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“ဒါက ကျွန်မ အိပ်ခန်းလေး၊ အပေါ်ထပ်မှာ ကိုဖေခင် အိပ်ခန်း၊ ကျွန်မတို့ အိပ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေလို့ အိပ်ခန်းခွဲအိပ်တာ အတောင်ကြာပြီ”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးဟာ အပေါ်ထပ်က ကိုဖေခင်ရဲ့ အိပ်ခန်းကို တတ်ကြည့်တော့ စားပွဲခုံပေါ်မှာ သော့ခတ်ထားတဲ့ ကျွန်းသေတ္တာလေး တစ်လုံးကိုတွေ့တယ်။

စောဦးက ကျွန်းသေတ္တာလေးကို ကြည့်ပြီး

“ဒီသေတ္တာထဲမှာ မင်းယောက်ျားရဲ့အဘိုးတန် ပစ္စည်းဆစ်ခုရရှိပယ်ထင်တယ်”

လို့နောက်ပြောင်လိုက်တော့ ခင်မြရင်က မျက်နှာကို ချိုး

“ရှင်ပြောတာမှန်တယ်၊ သေတ္တာထဲမှာအဘိုးတန် ပစ္စည်းရှိတယ်၊ ဒီပစ္စည်းကို မြင်ရင် ရှင်အံ့သြသွားမှာသေချာတယ်”

လို့ပြောပြီး နံရံရိုက်ဆွဲထားတဲ့သော့ကိုယူပြီး ကျွန်းသေတ္တာတိုငွေလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ သေတ္တာထဲက သေနတ်တစ်လက် ထွက်လာတယ်။

စောဦးက သေနတ်ကိုကြည့်ပြီး အံ့သြဟန်နဲ့

“သေနတ်ကြီးပါလား၊ မင်းယောက်ျားက ဘာလို့သေနတ်ဆောင်ထားတာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တဲ့အခါ ခင်မြရင်က မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး

“ကျွန်မယောက်ျားက တစ်လွဲဆံပင်ကောင်းပြီး မဟုတ်”

တဲ့နေရာမှာ ထူးချွန်တယ်ရှင်၊ သူ့အရင် တပ်ထဲမှာနေတုန်းက
သေနတ်ပစ်ချန်ပီယံလေ၊ တပ်ကထွက်ပြီးတော့လဲ ဘာမဟုတ်
တဲ့ဆုကြေးလေးတွေမက်ပြီး သေနတ်ပစ်ပြိုင်ပွဲတွေဝင် နေ
တယ်၊ ဒါကြောင့် သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်ဖို့ဆိုပြီး သေနတ်တစ်
လက်ကို ခြစ်ကုတ်ပြီးတော့ ဝယ်ထားတယ်၊ မိန်းမကိုတော့ နား
ကပ်တစ်ရံဝယ်ပေးဖို့စိတ်ကူးမရှိဘူး၊ သေနတ်ကိုတော့ လိုင်စင်
နဲ့ကိုင်တယ်”

လို့ပြောတော့ စောဦးဟာ သေနတ်ကို မြင်ပြီး စိတ်ကူး
တစ်ခုရလိုက်တယ်၊ ဒီစိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့လဲ
ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်မြရင်ရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

“ကျုပ်အကြံတစ်ခုရတယ်၊ ကျုပ်တို့လိုနေတဲ့ အာမခံတွေ
ငါးထောင်ကို ဒီသေနတ်ကို အသုံးပြုပြီး ရှာဖွေရင်ကောင်း မလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး

“ရှင်က သေနတ်ကို အသုံးပြုပြီး ဓားပြတိုက်မလို့လား
မထိတ်သာမလန့်သာရှင်.. ပေါ့စေလိုလို့ ကြောင်ရုပ်ထိုးတာ

ဆေးအတွက်လေးသလိုဖြစ်နေဦးမယ်”

လို့သတိပေးလိုက်တယ်၊

စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းပြီးတော့

“မင်းထင်သလို လူသတ်ဓားပြတိုက်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်

စမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ကျုပ်ငွေရချောင်တဲ့ နေရာတစ်ခုကို သိ
ထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအတိုင်းတော့ ငွေတောင်းလို့ရမှာ မဟုတ်

ဘူးနည်းနည်းပါးပါးကြောက်အောင်ရောက်ရဦးမယ်၊ ဒါကြောင့်
ငါ့ယောက်ျားရဲ့သေနတ်ကို ခဏငါးချင်တယ်၊ ဒါမှ ကိုယ်တို့လို

နေတဲ့ အာမခံပေါ်လစီကြေးကို လွယ်လွယ်လွယ်လွယ်ကူကူရှာ
ဖို့ရမှာပေါ့ အာမခံပေါ်လစီကြေးသွင်းနိုင်ရင် ကိုယ်တို့အစီအစဉ်

အောင်မြင်နိုင်ဘူးနော်”

လို့ပြောတယ်၊ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့မျက်နှာကို အံ့သြ

စာနဲ့ကြည့်ပြီး

“ရှင်ကျွန်မရဲ့ အစီအစဉ်ထဲမှာ တက်တက်ကြွကြွပါဝင်

တာကျွန်မအံ့သြမိတယ်”

လို့ဆိုတော့ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ဒီအတွက် အံ့ဩစရာ မရှိပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျုပ်လဲ ပိုက်ဆံအရမ်းလိုနေတယ်။ ကျုပ်က လောင်းကစား ဝါသနာပါတော့ ကုမ္ပဏီက ငွေတော်တော်များများကို လောင်းကစားလုပ်လိုက်မိတယ်။ ဒီအတွက် အချိန်ပီ ငွေပြန်မသွင်းနိုင်ရင် ကျုပ်အလုပ်ပြတ်ရုံမကဘူး ထောင်နန်းစံရမှာသေချာတယ်။

လို့ပြောတယ်။ စောဦးအဖြေကြောင့်ခင်မြရင်က သဘောပေါက်သွားပြီး

“ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်မအကြံအစည်ကို ရှင်လွယ်လွယ် လက်ခံခဲ့တာပေါ့”

ဟုဆိုလိုက်ရာ စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်လဲ ပိုက်ဆံ မတရားလိုနေလို့ ကြံရာမရဖြစ်နေတာ မင်းရဲ့အကြံပေါ်မှ အသက်ရှူချောင်သွားတယ်။ အတွက် မင်းကိုကျေးဇူးတောင် တင်သေးတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ဟာ သူမအကြံအစည်အတွက်

စိတ်အားတက်ကြွသွားပြီး

“ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်မတို့အကြံအစည် အောင်မြင်မှာ သေချာတယ်။ ဒီအစီအစဉ်ကို အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်ရအောင် ရှင်သေနတ်ယူပြီး ပိုက်ဆံရှာရင်လဲ ကိုယ့်ကိုအန္တရာယ် မဖြစ်အောင်သတိနဲ့ စီစဉ်ပါရှင်”

လို့လောဘဇောကပ်တဲ့ အမူအယာနဲ့ သေနတ်ကိုထုတ်တယ်။ စောဦးဟာ သေနတ်နဲ့အတူ ကျည်ကပ်နဲ့ ကျည်ဆံဆွဲကိုပါ ယူဆောင်လာခဲ့တယ်။

၆၁

မိုးမှာ အရုံးပေါ်တိုင်း အပေါ်ဆိုင်ကို ဝင်လေ့ရှိတယ်။

အပေါ်ဆိုင်ရှင်တရုတ်ဟာ ညကိုးနာရီလောက်အထိ ဆိုင်ကို ဖွင့်တတ်တယ်။ ညဦးပိုင်း လူရှင်းတဲ့အချိန် အပေါ်ဆိုင်ကို ဝင်ပြီး အနုကြမ်းစီးလိုက်ရင် သူလိုချင်တဲ့ ငွေပမာဏ လောက်တော့ ရနိုင်မယ်ထင်တယ်။ စောဦးဟာ အိမ်ကို ရောက်တာနဲ့ ခဏနားပြီး ကိုဇေခင်ရဲသေနတ်ကို ကြည့်တော့ သေနတ်ရဲ့ ကိုယ်ထည်မှာ ပွိုင့်ခုလေ့ရေးထားတယ်။

စောဦးဟာ သေနတ်ကို ပြန်သိမ်းလိုက်ပြီး ညစာကို ဖြစ်သလိုပဲ စားလိုက်တယ်။ ညစာစားပြီး အိပ်ယာပေါ်မှာ လှဲရင်း ခင်မြရင် အကြောင်းကို စဉ်းစားနေမိတယ်။ ခင်မြရင်ဟာ သူ့အတွက်တော့ အဆင်းသဏ္ဌာန်သာမကဘူး၊ အထိအတွေ့ပါ ခြုံငုံစရာကောင်းတဲ့ ပိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။

ဒါပေမဲ့ သူမလိုလောဘသားတစ်ယောက်မှာ လေးနက်ဆဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိမှ ရှိပါလေစွ...တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်မှာ ကိုဇေခင်ရဲနေရာမှာ ကိုယ် ရောက်သွားနိုင်တယ်...စောဦးဟာ

စောဦးဟာ လက်ထဲကို သေနတ်ရောက်လာတော့ ထသက်မှာ တစ်ကြိမ်တခါဖူးမှ မလုပ်ဘူးတဲ့ အလုပ်တစ်ခု လုပ်ရတော့မယ် ဆိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားသွားတယ်။ ဒီအလုပ် လုပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒမရှိပေမဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့ မျက်နှာကြောင့် အရဲစွန့် လုပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။

စောဦးဟာ အလုံကမ်းနားဘက်က အပေါ်ဆိုင်တ ဆိုင်ကို ပစ်မှတ်ထားလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ လောင်းကစား

၃၂ ဇော်မြော်လှ

အနာဂတ်ကိုတွေးပြီး နှစ်ကိုယ်တူနီးနီး နေရမယ့်အရေးကို
စိတ်မအေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

စောဦးဟာ နောက်တစ်နေ့ညမှာ ဂျာကင်ထဲကို ပွိုင့်သစ်
သေနတ် ထိုးထည့်ပြီး အလုံကမ်းနားဘက်ကို ဂျစ်ကားနဲ့
ထွက်ခဲ့တယ်။

အပေါင်ဆိုင်အနားကိုရောက်တော့ ဂျစ်ကားကို ခပ်လှမ်း
လှမ်းမှာရပ်ပြီး ဂျာကင်ထဲက ဦးထုပ်ပျော့ကို ဆောင်းလိုက်
တယ်။

ဆိုင်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းက အကဲခတ်ကြည့်တော့ ကံ
တောင်းထောက်စွာနဲ့ အပေါင်ဆိုင်ဝန်းကျင်မှာ လူရှင်းနေ

တယ်၊ စောဦးဟာ သူ့အတွက် အခွင့်အရေးပဲလို့ သဘောပေါက်
ပြီး အပေါင်ဆိုင်ထဲကို ဝင်ခဲ့တယ်။

အပေါင်ဆိုင်ရှင် တရုတ်က ဆိုင်သိမ်းကာနီး လို့ပေးသီးကို
တဒေါက်ဒေါက်ခေါက်ပြီး တွက်ချက်နေရာက စောဦးကို
မြင်တော့

“ညဉ့်နက်နေပြီ... ဘာပေါင်ချင်လို့လဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက ဂျာကင်ထဲက
သေနတ်ကို ထုတ်ပြီး

“တရုတ်စုတ်... ခင်ဗျားရှေ့က ပိုက်ဆံသေတ္တာကို ကျွပ်
လက်ထဲထည့်လိုက်စမ်း”

လို့အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ အပေါင်ဆိုင်ရှင် တရုတ်ဟာ
စောဦးလက်ထဲက သေနတ်ကို ကြည့်ပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့

“မလုပ်ပါနဲ့... ချမ်းသာပေးပါ”

လို့တောင်းပန်တယ်။ စောဦးက

“ပြန်မာတွေဆီခေါင်းပုံဖြတ် အမြတ်ထုတ်ထားတာ

များလှပြီ... ကျွပ်က တလှည့်ပြန်ယူရမယ်။ ပေးစမ်း... ပိုက်ဆံ
သေတ္တာ တစ်.....နစ်.....သုံး.....ရေလို့မှ ပိုက်ဆံသေတ္တာကို
ထုတ်ပေးရင် ကျွပ်လူမသတ်ချင်ဘဲ သတ်ရတော့မယ်”

ဆိုတော့ တရုတ်ဟာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားပြီး ပိုက်ဆံ
သေတ္တာကို ထုတ်ပေးဖို့ ကြံရွယ်လိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ဆိုင်
ရှေ့မှာ စက်ဘီးခေါင်းလောင်းသံကြားလို့ စောဦး လှည့်ကြည့်
လိုက်တော့ ပတ္တရောင်လှည့်လာတဲ့ ပုလိပ်တစ်ယောက်ကို မြင်
လို့ခေါင်းနုပန်းကြီးသွားတယ်။ စောဦးဟာ ရုတ်တရက် ကြံရာ
မရဖြစ်သွားပြီး အပေါင်ဆိုင်ရှင် တရုတ်ကို

“တရုတ်စုတ်... ကျွပ်အိမ်ထဲမှာ ခဏရှောင်နေဦးမယ်၊
ငြိမ်ငြိမ်လေးနေနော်... ပုလိပ်ကို ဇွင့်ပြောလိုက်ရင် ခင်ဗျားသေဖို့
သာပြင်... ကြားလား”

လို့ငြိမ်းချောက်လိုက်တော့ တရုတ်က တုန်တုန်ယင်
ယင်နဲ့ ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။ စောဦးဟာ ပုလိပ်မမြင်အောင်
အပေါင်ဆိုင်အနောက်က အခန်းလေးထဲကို ဝင်ပုန်းလိုက်

တယ်၊ ပုလိပ်က အပေါ်ဆိုင်ထဲကို ဝင်လာပြီး

“ဆိုင်သိမ်းတော့မလို့လားကိုတိတ်စိန်၊ ကျုပ်ရဲ့ရွှေကြယ်
သီးလေးကို ခဏထားဦးမယ်ဗျာ၊ လခထုတ်တော့မှ ပြန်ရွေး
မယ်”

လို့ပြောတယ်၊ တရုတ်တိတ်စိန်ကတော့ ပုလိပ်ကို စကား
မတုန်ပြန်ဘဲ ဆိုင်ထဲမှာ အနကြမ်းစီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရောက်
နေကြောင်း တစ်နည်းနည်းနဲ့ အသိပေးဖို့ပဲ ကြိုးစားနေတယ်၊
စောဦးဟာ ရင်တထိတ်ထိတ်ခန့်ပြီး တရုတ်ရဲ့ အမူအယာကို
စောင့်ကြည့်နေတယ်၊ တိတ်စိန်ဟာ ဆိုင်ထဲမှာ စားပြရောက်
နေကြောင်း ပုလိပ်ကို စာနဲ့ရေးပြီး အသိပေးဖို့ ကြိုးစားတယ်၊
အကင်းမပါးတဲ့ ပုလိပ်က တိတ်စိန်ကို နားမလည်ဟန်နဲ့

“ဘာတွေများအရေးကြီးလို့ ကျုပ်ကို စာတစ်တန်ပေ
တစ်တန် ရေးပြနေတာလဲဗျာ၊ ပါးစပ်နဲ့ ပြောလဲရပါတယ်”

လို့ပြောတယ်၊ အခြေအနေဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆိုးဝါး
သွားတယ်၊ စောဦးဟာ ဆိုင်အနောက်ဘက်ပေါက်ကနေ ထွက်

ပြေးလို့ရမရကြည့်တော့ သစ်သားတံခါးကို သော့ခတ်ထားတာ
တွေရတယ်၊ သူ့အတွက် ခြေးစရာလမ်းမရှိတော့ဘူး၊ ခေါင်း
အေးအေးထားပြီး လာမဲ့ဘေးပြေးတွေ့ဖို့ပဲရှိတယ်၊ စောဦးဟာ
အရဲစွန့်ထွက်သွားပြီး ပုလိပ်ကို ပွိုင့်၃၈ သေနတ်နဲ့ချိန်လိုက်
တယ်၊ ပုလိပ်ဟာ စောဦးလက်ထဲက သေနတ်ကို မြင်ပြီး အခြေ
အနေကို သဘောပေါက်သွားတယ်၊ စောဦးက လေသံမာမာနဲ့

“မသေချင်ရင် ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ၊ ကျုပ်လူမသတ်ချင်ဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ တိတ်စိန်က ထိတ်လန့်သွားပေမဲ့
မှိုက်ရှူးရဲ ပုလိပ်က ထိတ်လန့်ပုံမရဘူး၊ စောဦးကို မထီလေးစား
ပြန်ကြည့်ပြီး

“ပစ်ခတ်ရင် ပစ်လိုက်စမ်းပါ၊ ဆိုင်မှာ ကျုပ်ရှိနေရက်နဲ့ စားပြ
တိုက်ခံရရင် ရာဇဝင် ရိုင်းသွားမှာပေါ့”

လို့ပြောပြီး အရှေ့ကိုတိုးလာတယ်၊ စောဦးဟာ မှိုက်ရှူးရဲ
ပုလိပ်ကို ရှောင်လွဲလို့ မရတဲ့ အဆုံးမှာ အံ့ကိုကြိတ်ပြီး သေနတ်
မောင်းကို ညှစ်ချလိုက်တယ်၊ သေနတ်ကျည်ဆန်ဟာ အကာလ

၇၀ ခမင်းခြံကုရ

ညအခါမှာ ဆူညံလွန်းလို့ စောဦးကိုယ်တိုင်တောင် ထိတ်လန့်သွားတယ်။ မိုက်ရူးရဲ ပုလိပ်ဟာ ရင်ဘတ်ကို သေနတ်ထိမှန်ပြီး လဲကျသွားတယ်။ တချိတ်တိတ်စိန်ကတော့ ကြောက်လွန်းလို့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။ စောဦးဟာ မိုက်ဆံသေတ္တာထဲက ငွေတွေကို သိမ်းကြုံးယူပြီး ဆိုင်ထဲက ပြေးထွက်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ မှောင်ရိပ်ထဲမှာ ရပ်ထားတဲ့ ဂျစ်ကားပေါ်ကို တက်ပြီး တရကြမ်းမောင်းနှင်လာခဲ့တယ်။

စောဦးအိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့တစ်ညလုံး အိပ်မပျော် ဆဲလူသတ်ခဲ့တာကို တွေးပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမိတယ်။ တစ်သက်မှာတစ်ခါမှ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို ဆုတ်ဖူးတဲ့အတွက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဓမ္မဓိန်းကို လုပ်နေတာ မှားပြီလားလို့ နောင်တရမိတယ်။ နောက်တဖြည်းဖြည်းသွေးအေးသွားမှ လူသတ်မှုတွေ လောကနဲ့ ရပ်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အသက်အာမခံအတွက်

၁၀ မင်းပြတ်သူရ

ခင်မြရင်ယောက်ျားကိုဖေခင်ကို သတ်ရဦးမှာပဲလို့ တွေးပြီး
ကိုယ့်စိတ်ကိုဖြေရတယ်။ တကယ်တော့ ဒီလို မတော်လောအ
ဖြစ်ပြီး လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို သတ်ရတာဟာ သူ့ရဲ့
လောင်းကစားဝါသနာကြောင့်ပဲလို့ တွေးမိပြီး လောင်းကစား
အလုပ်ကိုရာသက်ပန်စွန့်လွှတ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ အာမခံကုမ္ပဏီကို
စာနိမယျက် သွားရောက်ခဲ့တယ်။ လမ်းမှာ သတင်းစာ လက်
မွှေးရောင်းတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်က

“တားပြကပုလိပ်ကိုသေနတ်နဲ့ပစ်တဲ့ခေတ်ကိုရောက်ပြီ

ဗို”

လို့အော်ဟစ်ရောင်းချနေတဲ့အတွက် စောဦးဟာ ခေါင်း
နုပန်းကြီးပြီး သတင်းစာကို ဝယ်ဖတ်ကြည့်တော့ အပေါင်ဆိုင်
တားပြတိုက်ခံရတဲ့ အကြောင်းကို စာလုံးမည်းကြီးတွေနဲ့ ဖော်ပြ

၁၂။ မင်းမြတ်လှ

ထားတာတွေရတယ်။

စောဦးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ သတင်းကို ဖတ်ကြည့်တော့
သေနတ်ပစ်ခံရတဲ့ ပုလိပ်ဟာ ဆေးရုံကြီးမှာ အတွင်းလူနာ
အဖြစ် တင်ထားရပြီး အသက်မသေသေးကြောင်း သိရတယ်။

မားပြမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အင်းစိန်စီအိုင်ဒီက အင်စပယ်
တော်လှန်မိုးခေါင်းဆောင်တဲ့ စုံထောက်များက တရားခံကို အမှု
တပြင်း ရှာဖွေထောက်လှမ်းနေကြောင်း ဖော်ပြထားပြီး
အသက်မသေဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အပေါင်ဆိုင်ရှင် တရုတ်ဟာ
တရားခံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရပ်မြင်မြင် ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ အညှီ
ရောင်ရှာကင်ဝတ်လူတစ်ယောက် အဖြစ်သာ မှတ်မိကြောင်း
ဖော်ပြထားတယ်။

စောဦးဟာ သတင်းစာကို ဖတ်ပြီး အတော်စိတ်အေး
သွားတယ်။ ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင် ပုလိပ်တွေ သူ့ကို သဲလွန်စရာသွား
ပုံမရဘူး။

စောဦး ဂျွန်အင်ဆန်းကုမ္ပဏီကို ရောက်တဲ့အခါ မန်နေဂျာ
တို့တထွားက သူ့ကိုခေါ်တွေ့ပြီး

“ပဉ္စက ဆန်စက်မီးလောင်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာရင်းရှင်း
တမ်းတွေကို ခင်ဗျားဘာလို့ မတင်သေးတာလဲ”

လို့ သံသယ ဖြစ်ဟန်နဲ့ မေးတယ်။ စောဦးဟာ ဒီတစ်ခါ
တော့တက်တက်ကြွကြွနဲ့

“အလုပ်တွေ ပိနေလို့ပါ မန်နေဂျာ၊ ကျုပ်ရက်ပိုင်း အတွင်း
စာရင်းရှင်းတမ်းတင်ပါမယ်”

လို့ပြောတော့ ကိုဘထွားက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒါဆိုရင် ကို သုလူ သုံးရက်အတွင်းတင်ပါ၊ ကုမ္ပဏီကို
စစ်ဆေးရေး ဝင်ဖို့နဲ့နေပြီ”

လို့အမိန့်ပေးတယ်။

အရင်တုန်းကဆိုရင် စစ်ဆေးရေးဆိုတဲ့ အသံကို ကြား
ရင် ငွေအလွဲသုံးစား လုပ်ထားတဲ့စောဦးကို သွေးပျက်သွားစေ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ညကအပေါင်ဆိုင်ကို ဓားပြတိုက်ထားတဲ့အတွက်
စစ်ဆေးရေးကိုမူစရာမလိုဘူး။

စောဦးဟာ ပဲခူးကို အမြန်သွားပြီး ဆန်စက်ပိုင်ရှင်ကို မီး
အာမခံကြေးတွေ ပေးလျော်လိုက်တယ်။ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်က
မီးအာမခံကြေးမရသေးလို့ ဒေါသပုန်ထပြီး ဂျွန်အင်ဆန်
ကုမ္ပဏီကို ဒီနေ့ပဲ လိုက်လာဖို့ ပြင်နေပြီဆိုပဲ။

စောဦးကပ်သီလေး ကံကောင်းသွားတယ်။

စောဦးဟာ ပဲခူးကဆန်စက်ကို ငွေလျော်ပြီးတာနဲ့
ခင်မြရင်ဆီကို အမြန်ဆုံးသွားပြီး သေနတ်ပြန်အပ်ဖို့ ကြံမိတယ်။

ခင်မြရင်ယောက်ျားရဲ့ သေနတ်ကို အသုံးပြုပြီး လူယက်မှု
တူးလွန် ပြီးပြီဆိုတော့ ကိုဇေခင် မရိပ်မိအောင် သေနတ်ကို
ပြန်ထားရမယ်။

စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ ဆွဲဆောင်အားကောင်းတဲ့ အမူ
အယာကို မြင်ယောင်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေမိတယ်။ သူဟာ
နေလယ်ခင်းအချိန်မှာ ခင်မြရင်အိမ်ကို အရဲစွန့်ပြီး ဂျစ်ကား

မောင်းသွားတယ်။ အိမ်တံခါးကို တဒေါက်ဒေါက်ခေါက်လိုက်
တော့ ခင်မြရင်ဟာ အိပ်ယာထဲကထလာပုံရတယ်။ အဝတ်
အစား ဗိုသီဘတ်သီနဲ့ တခါးကို လာဖွင့်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ စောဦးကို မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်ရလို့ မျက်လုံး
ပြူးသွားပြီး

“ဟင်...ရှင် ဒီအချိန်ကြီး ဘာလာလုပ်တာလဲ။ ကျွန်မ
ယောက်ျားအခုလေးတင် အိမ်ပြန်လာပြီးထမင်းစားသွားတယ်”
လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက လွယ်အိတ်ထဲက သေနတ်
ကိုပုတ်ပြပြီး

“ဒါလာပေးတာလေ၊ ကိုယ်အသုံးပြုပြီးပြီ၊ အာမခံကြေး
သွင်းဖို့ ပိုက်ဆံလုံလောက်သွားပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ဝမ်းသာဟန်မပြဘဲ စားခွဲ
ခုံပေါ်က သတင်းစာတွေကို လှမ်းကြည့်ပြီး

“ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်မထင်တာမှန်နေပြီပေါ့၊ ရှင်
သေနတ်ကိုအသုံးပြုပြီးလူသတ်လိုက်ပြီပေါ့”

လို့အပြစ်တင်လိုက်တယ်။ စောဦးက ခင်မြရင်ကို မျက်
နှာမကြိုက်ကြည့်ပြီး

“ကျုပ်လူမသတ်မိပါဘူး၊ သေနတ်ကို တောင်မတတ်
အလိုသုံးလိုက်ရတာပါ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စားပွဲပေါ်က သူ့ကြီး
စက် သတင်းစာကို ပြပြီး

“ဒီနေ့သတင်းစာ ဖတ်ကြည့်၊ ရှင်ပစ်လိုက်တဲ့ ပုလိပ်ဟာ
နေ့ညနေက သေဆုံးသွားပြီ”

လို့ဆိုတော့ စောဦးက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီးသတင်း
စာကို တမန်းကတန်း ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ အမှန်ပင် ပုလိပ်
သေဆုံးသွားကြောင်းတွေ့ရတယ်။

လောကမှာသူ့ယောက်ျားကြောင့်လူတစ်ယောက်အသက်
သဆုံးတာ ပထမဦးဆုံး အကြိမ်ဖို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
သွားမိတယ်။ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ကိုယ်လူသတ်ဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူးကွာ၊ ဒီလူဟာ မှုခင်း

ဖြစ်တဲ့နေရာကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာလို့ သတ်လိုက်တာပါ။

လို့ဆိုတော့ ခင်မြရင်က မျက်စိမျက်နှာပျက်ပြီး

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မတို့ အစီအစဉ်မှာ လူတွေကို ဆာဆာနဲ့ လျှောက်သတ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။

လို့ပြောတယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ အမူအယာဇ် မနှစ်မြို့သလို ဖြစ်သွားပြီး

“ဒီမှာ ကိုယ်တို့ အစီအစဉ်က စရန်နဲ့ သေးတယ်၊ မင်းမပျက်မနေပါနဲ့၊ မင်းသွေးပျက်နေရင် ကိုယ်အစီအစဉ်ကို လိုက်လို့ရတယ်”

လို့ခြမ်းခြောက်လိုက်တော့မှ ခင်မြရင်က သက်ပြင်း

“အစီအစဉ်တော့ မဖျက်ပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ နည်းနည်း လှုပ်သွားလို့ပါ၊ ရှင်ယူသွားတဲ့ သေနတ်ကို ကျွန်မသေသေချာချာ ပြန်ပြီး တိုက်ချွတ်ဆေးကြောမှ ဖြစ်မယ်၊ သေနတ် ကျည် တစ်တောင်ပျောက်နေတာကိုတော့ ကျွန်မယောက်ျား မှတ်မိ

မဟုတ်ဘူး”

လို့ပြောတယ်။ ဒီတော့မှ စောဦးက ခင်မြရင်ရဲ့ ခါးသိပ် သိပ်လေးကို ဆွဲဖက်ပြီး

“သေနတ်ကို နောက်မှ ခေါ်စမ်းပါ၊ ကိုယ်တို့ အချိန်ရို ခိုက်လုံလစိုက်လိုက်ရအောင်”

ဆိုတော့ ခင်မြရင်က ပြတင်းပေါက်ခန်းစီးကို ဆွဲပိတ်ပြီး ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်လာတယ်။ စောဦးနဲ့ ခင်မြရင်ဟာ အချစ် ပင်လယ်မှာ အတူတူ ကူးဝတ်ပြီး ညနေစောင်းတော့ ခင်မြရင်က အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ်ရင်း

“ရှင်ပြန်မဖြစ်တော့မယ်၊ ကျွန်မယောက်ျား ပြန်လာတော့မယ်”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ကို ပြန်ဆွဲချလိုက်ပြီး

“နေပါဦး၊ ကိုယ်ပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင်ပါဦး၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရာဇဝတ်မှ တစ်ခုကို အတူတူ ကျွန်တော့မယ်ဆိုတော့ မင်းရဲ့ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို ကိုယ်

သိထားမှဖြစ်မယ်၊မင်းအကြောင်းကိုတိတိကျကျသိမထားရင်
တစ်နေ့ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ထောင်နန်းစံရလိမ့်မယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်ရဲမျက်နှာပျက်သွားပြီး

“ရှင်စကားကြီးက မထိတ်သာမလန့်သာရှင်၊ နမိတ် မရှိ
တာတွေ့ မပြောစမ်းပါနဲ့”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကိုယ်တို့ ကုမ္ပဏီက စစ်ဆေးရေးအရာရှိ ကိုဘထွား
စစ်ဆေးရင် ဒီထက်ပိုပြီး ထိတ်လန့်ဖို့ ကောင်းဦးမယ်၊ မင်းဘယ်
လောက်ပဲအထောက်အထား ခိုင်လုံအောင်ပြပါစေ၊ ကိုဘထွား
က မပေါ်ပေါ်အောင် စစ်မှာပဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ နောက်ကြောင်း
ရာဇဝင်ကို ကိုယ်သိထားမှ အန္တရာယ်က လွတ်အောင်ရှန်း
နိုင်မယ်၊ မင်းအရင်တုန်းက ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ဖူးသလား”

လို့မေးလိုက်တော့ခင်မြရင်က မျက်နှာပျက်သွားပြီး

“အို-ကျွန်မက မိကောင်းဖခင် သားသမီးရှင်၊ ဘာလို့

ပြစ်မှုကျူးလွန်ရမှာလဲ”

လို့ခေါ်သတကြီးပြန်မေးလိုက်တယ်၊စောဦးက သက်

ဖြင်း ချလိုက်ပြီး

“ဒီမေးခွန်းတွေကို ကိုယ်လိုအပ်လို့ မေးတာပါ၊ မင်းစိတ်
ဆိုးပါနဲ့၊ မင်းအိမ်ထောင်ကျပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ငြိစွန်းခဲ့ဖူးတဲ့
ယောက်ျား ရှိသလား”

လို့မေးပြန်းလိုက်တော့ ခင်မြရင်က မျက်စတင်းထိုးပြီး

“ရှင်ကျွန်မကိုအထင်သေးလို့ ဒီစကားပြောတာလား။

စကယ်ပါ၊ ရှင်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ ငြိစွန်းခဲ့ဖူးတယ်”

လို့ပြောတယ်၊စောဦးက သဘောကျဟန်နဲ့ ခေါင်းညှိတ်

ပြီး

“တော်သေးတာပေါ့၊ အိမ်ထောင်မကျမီ ဘာအလုပ်

လုပ်ခဲ့ဖူးသလဲ”

လို့မေးပြန်းလိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“ကျွန်မအမေရဲ့ ထမင်းဆိုင်မှာ ကူရောင်းပေးဖူးတယ်”

လို့ပြောတယ်၊ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“မင်းအိမ်မှာ ကိုယ့်အပြင် သူစိမ်းယောက်ျား အစ
အထွက်ရှိသလား”

လို့မေးတော့ မမြရင်က ခေါင်းခါပြီး

“ကျွန်မကို မကောင်းတဲ့ မိန်းမ အောက်မေ့လို့လား”

လို့ပြန်လည်မေးပြန်းလိုက်တယ်၊

စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“မင်းကိုယ်ကို မသားပြောရင်တော့ တစ်ချိန်ချိန် အဖြေ

မှန်ပေါ့ပြီး ထောင်နန်းစံရမှာ သေချာတယ်”

လို့ပြောတော့ ခင်မြရင်က မျက်နှာရှုံ့ပဲ့ပြီး

“ရှင်ကျွန်မကို ဒီအကြောင်းတွေပဲ ထပ်တလဲလဲ မေး

တာပဲ၊ ရှင်မယုံရင်လဲ မတတ်နိုင်တော့ဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တယ်၊

စောဦးက ခင်မြရင်ကို ပွေ့ဖက်လိုက်ပြီး

“ကျုပ်သွားတော့မယ်၊ လာမဲ့ စနေနေ့ နံနက်ပိုင်းလောက်

ခင်းတို့ အိမ်ကို လာပြီး မင်းယောက်ျားနဲ့ တွေ့မယ်”

လို့ပြောတယ်၊ ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“ရှင်သူ့ကို အာမခံထားဖို့ တော်တော် စည်းရုံးရမယ်ထင်

တယ်၊ ဒီလူကြီးက တော်တော် ခေါင်းမာတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက

“ဒါကတော့ ကျုပ်ရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ အရည်အချင်းက

စကားပြောမှာပဲ”

လို့ဆိုပြီး ခင်မြရင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို စုတ်နမ်းလိုက်တယ်၊

ခင်မြရင်က စိတ်မပါဘဲ ဘဲပြန်ပြီး

“ရှင် ပတ္တရောင် ပုလိပ်ကို ဘာကြောင့် သတ်ရတာလဲ”

လို့မေးပြန်းလိုက်တယ်၊ စောဦးက ခင်မြရင်ရဲ့ သံသယ

ဖြစ်ဟန် အမေးကြောင့် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကျုပ်မတတ်သာလို့ လုပ်လိုက်ရတယ်လို့ မင်းကို

အကြိမ်ကြိမ် ပြောပြီးပြီ၊ မင်းသိထားရမှာက ကျုပ်တို့ အာမခံ

ကြေးသွင်းဖို့ လိုအပ်တဲ့ ငွေကို ကျုပ်ပြည်စုံအောင် ရှာဖွေခဲ့တာ

၉၄ ခင်မြတ်သူ

၁၂

လို့ပြောပြီး ခင်မြရင်ဆီက ကျောခိုင်းထွက်လာခဲ့တယ်။

စောဦးဟာ စနေနေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ ခင်မြရင်တို့ အိမ်ကို
ရုတ်တရက်လေးနဲ့ ရောက်သွားပြီး အိမ်တံခါးကို သွားခေါက်
တယ်။ ခဏကြာတော့ ခင်မြရင်က အိမ်တံခါးကို လာဖွင့်တယ်။

စောဦးဟာ အိမ်တံခါးဖွင့်တာနဲ့ ဧည့်ခန်းထဲကို ဝင်သွား
ပြီး ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ အသံပြုပြင်နေတဲ့ ကိုဖေခင်နဲ့တွေ့တယ်။ ကိုဖေခင်
က စောဦးကို အံ့သြဟန်နဲ့ ကြည့်ပြီး

“ဘာကိစ္စလဲ”

လို့မေးမြန်းတယ်။ စောဦးဟာ ကိုဖေခင် အသက်အာမခံ
ထားဖို့ကိစ္စကို အတော်ကြာအောင် အာပေါက်အောင် ပြောခဲ့မဲ့

မအောင်မြင်ဘူး။

နောက်တော့ ကိုဇေခင်က သူ့ကို စိတ်မရှည်ဟန်နဲ့

“ဒီမှာ ကျုပ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ နောက်ကျနေပြီ၊ အသက်အာမခံ ကိစ္စကို ရပ်တန့်ကရပ်တော့၊ ကျုပ်စိတ်မဝင်စားဘူး”

လှိုင်းဆန်လိုက်ပြီး မယားဖြစ်သူဘက်ကိုလှည့်ကာ

“မင်းကလဲ ဘာဖြစ်လို့ လူစိမ်းတစ်ယောက်ကို တံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်တာလဲ”

လှိုင်းကြမ်းမောင်းလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ အာမခံကိစ္စအတွက် အခြေအနေမကောင်းကြောင်း သိပေမဲ့ အတွေ့အကြုံများတဲ့ အာမခံကိုယ်စားလှယ် ပီပီလွယ်လွယ်နဲ့ လက်မလျှော့ဘူး။

“ခင်ဗျားမှာ အချိန်မရှိဘူးဆိုတာ နားလည်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကို အာမခံထားရမယ်လို့ ရွှေညာမြေဆရာတော်ကြီးက လမ်းညွှန်လိုက်လို့ပါ”

လှိုင်းဆိုတော့ ကိုဇေခင်က စောဦးကို အံ့သြဟန်နဲ့ မျက်လုံး

မြူးကြည်လိုက်တယ်၊ စောဦးက ဆက်လက်ပြီး

“ကျုပ်လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်က ဆရာတော်ကြီးကျောင်းကို ရောက်တော့ အသက်အာမခံအကြောင်း လျှောက်ရင်း ဆရာတော်ကြီးက ခင်ဗျားလို ကုန်စုံဆိုင်ရှင် တစ်ယောက်ဟာ ဘဝရှေ့ရေးအတွက် အသက်အာမခံရှိသင့်တယ်လို့ မိန့်တယ်လေ” လှိုင်းဆိုလိုက်တယ်။

ကိုဇေခင်ဟာ အညာသားပီပီ ရွှေညာမြေဆရာတော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မြင်မိတယ်။ စောဦးရဲ့ ထင်မြင်ချက်က ကွက်တိမှန်သွားတယ်။ ကိုဇေခင်က စောဦးကို အံ့သြဟန်နဲ့ ကြည့်ပြီး

“ဟင်... ရွှေညာမြေဆရာတော်က ဒီလိုမိန့်တယ်... ဟုတ်လား၊ ဒါရင်တော့ အာမခံကိစ္စကို ကျုပ်စဉ်းစားရမှာပဲ”

လှိုင်းပြောတော့ စောဦးဟာ သူ့အကွက်ထဲကို ဝင်သွားမှန်း ရိပ်စားမိသွားပြီး

“ကိုဇေခင်ရဲ့ ဆိုင်ကို ငွေရင်း နည်းနည်းထည့်ပြီး ဘိုးချို

၉၈ မင်းမြတ်သူ

လိုက်ရင် ဘက်ပိုပြီး စီးပွားဖြစ်မှာ သေချာတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဖေခင်က

“တိုးချဲ့ချင်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်မှာလဲ၊ အရင်းအနှီး

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ စောဦးက သူ့အတွက်ထဲဝင်သွားမှန် သိလို့ တစ်သောင်းတန် အသက်အာမခံ ပေါ်လစီလုပ်ပြီး ရင် ဘက်မှာပေါ်လစီကို အပ်ပြီး ငွေချေးလို့ရနိုင်ကြောင်း ရှင်းလင်း ပြလိုက်တော့ ကိုဖေခင်ဟာ အသက်အာမခံ ထားဖို့ သဘော တူသွားတယ်။

တစ်သောင်းတန် အသက်အာမခံအတွက် ငွေသုံးရာ ကြိုတင်သွင်းရမဲ့အကြောင်းကိုလဲ သဘောတူခဲ့တယ်။

နောက်ဆုံးအသက်အာမခံပေါ်လစီမှာကိုဖေခင် လက်မှတ် ထိုးပြီးတော့ စောဦးက ကိုဖေခင် မမြင်အောင် ခင်ပြရင်ကိုလက် မထောင်ပြ လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ကိုဖေခင်ကို နောက်တစ်နေ့မှာ ဂျွန်အင်

ဆန်းကုမ္ပဏီကိုခေါ်ပြီး ဒေါက်တာဗနာဂျီဆီမှာ ဆေးစစ်ခံခဲ့ တယ်။ ဆေးစစ်ခံပြီး တစ်ပတ်ကြာလို့ ဆေးအောင်ကြောင်း အဖြေထွက်လာတော့မှ ရင်အေးသွားပြီး အာမခံ ပေါ်လစီ အတွက်ပုံစံစာရွက်လေးရွက်ကို ဗီဒီယိုထဲက ထုတ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ပုံစံစာရွက်နှစ်ရွက်မှာ ငွေတစ်သောင်းတန်အာ မခံထားမယ်လို့ ရေးသွင်းပြီး ကျန်စာရွက်နှစ်ရွက်မှာ ငွေ တစ် သိန်းတန်အာမခံထားမယ်လို့ ရေးသွင်းလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ

ကိုဖေခင်ကို ပုံစံစာရွက် ၄ ရွက် သွားပေးပြီး မသိမသာ လက်မှတ်ထိုးခိုင်းဖို့ကြံရွယ်ထားတယ်။

ကိုဖေခင်ဟာ ပုံစံစာရွက်ပေါ်က ငွေတစ်သိန်းကို သူ့ပြိုင်ဘက်သွားရင် ကုမ္ပဏီ လက်နိပ်စက်စာရေးတာ သူညီတစ်ယောက် ပိုရိုက်မိတယ်လို့ ဆင်ခြေပေးဖို့ကြံစည်ထားတယ်။

စောဦးဟာ နောက်တစ်နေ့မှာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ ကိုဖေခင်ဆီသွားပြီး ပုံစံစာရွက်တွေကို လက်မှတ်ထိုးခိုင်းလိုက်တယ်။

ကိုဖေခင်လက်မှတ်ထိုးနေတုန်း အာရုံပြောင်းအောင် အာမခံလောကရဲ့ရှယ်စရာမောစရာတွေကို အစဉ်မပြတ် အပြောပေးနေတယ်။

ကိုဖေခင်ဟာ ရှေ့ဆုံးနှစ်ရွက်ကို ဖတ်ကြည့်ပြီး စာရွက်မှာ ငွေတစ်သောင်းကိုသာ မြင်ရလို့ နောက်စာရွက်ကို မစစ်တော့ဘဲ အလွယ်တကူ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ စောဦးနဲ့ ခင်မြရင်ဟာ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး သက်မချလိုက်နိုင်တယ်။ သူတို့ရဲ့မဟာ

သိန်းကြီး အောင်မြင်တော့မယ်။ စောဦးဟာ အာမခံပေါ်လစီတွေကို ခင်မြရင်တို့ အိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် အခေါက်ခေါက် ချက်နေလို့ ခင်မြရင်ကို တက်မက် စွဲလမ်းစိတ်တွေ ပြင်းထန်နေမိတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ခင်မြရင်နဲ့ တိတ်တခိုးသွားရောက်တွေ့ဆုံရင် စိတ်တွေ ထိမ်းမရအောင် ဖြစ်ပေါ်နေပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သွားပြီးနေရမယ်။

ဒါပေမဲ့ မနေနိုင်တဲ့ တစ်နေ့မှာ ခင်မြရင်ဆီ အရဲစွန့်ပြီး ချက်သွားခဲ့တယ်။

ခင်မြရင်မာ စောဦးကို မြင်မြင်ချင်း ပွေ့ဖက်ပြီး “ရှင်ကို ကျွန်မအရမ်းတွေ့ချင်နေတာ သိလား” လို့ရမ္မက်လွှမ်းစတဲ့အသံနဲ့ပြောတယ်။

စောဦးဟာ သူမကိုစကားမတုံ့ပြန်တော့ဘဲ အိပ်ခန်းထဲသို့ချီပြီး ခေါ်ခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

သွားခဲ့တယ်။

ရုံးခန်းတစ်ခန်းကို ရောက်တော့ စာရေးမလေးနဲ့တွေ့လို့

“ကိုဘထွား ဘာလို့ခေါ်ခိုင်းတာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ ဒီအခါ စာရေးမလေးက

“ဟိုတလောက အရက်မူးပြီး ကားမှောက်သေတဲ့ စက်

သူဌေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးကိုစောဦးဆီက အကြံတောင်းချင်

ဆိုတဲ့ဆရာကိုဘထွားအကြောင်းသိတယ်မဟုတ်လား၊ သူက

အာမခံကုမ္ပဏီက ငွေမလျော်ရအောင် အမြဲကြိုးစားနေတဲ့

သူလေ”

လို့ပြောတော့မှ စောဦးရင်ထဲက အလုံးကြီးကျသွား

တယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ တစ်သိန်းတန် ပေါ်လစီအကြောင်းကို

ကိုဘထွား သံသယဝင်ပုံမရသေးဘူး။

စောဦး အခန်းထဲကို ရောက်သွားတော့ မျက်လုံးမှိတ်ပြီး

စုတီးစိတ်နေတဲ့ မန်နေဂျာ ကိုဘထွားကို မြင်တွေ့ရတယ်။

စောဦးက ရှောင်းဟန်ပြီး အသံပေးလိုက်တော့ ကိုဘထွားက

စောဦး ဂျန်အင်ဆန် ကုမ္ပဏီကိုရောက်တော့ စာရေး

မလေးက

“ရှင်ကို မန်နေဂျာ ဦးဘထွားက ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်”

လို့ပြောတော့ စောဦးဟာ တစ်သိန်းတန် အာမခံနဲ့ ပတ်

သက်ပြီးစုံစမ်းရေးအရာရှိကိုဘထွားသံသယဝင်ပြီလို့ယူဆပြီး

ရင်ထိတ်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ကိုဘထွားရဲ့ ရုံးခန်းကို ဘုရားစာတွေ ရွတ်ပြီး

မောကြည့်ပြီး

“လာဗျာ၊ ကိုစောဦး ဒီမှာ.. ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်စားလှယ်
တွေက ကုမ္ပဏီကို ဒေါ်လီခံရအောင် လုပ်နေတာလား။
စက်သူဌေး အရက်သောက်မသောက် ခင်ဗျားတို့ ကြုံလေ့လာ
ထားသွားလား။ ဘာလဲဗျာ.. သူ့ဘာသာ အရက်မူးပြီး ကား
မှောက်သေတဲ့ မသားကို ကုမ္ပဏီက လိုက်လျှောက်ရမှာလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက

“ဒါကတော့ဗျာ ..ကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီက အသက်အာမခံ
ကုမ္ပဏီလေ၊ စားတုန်းက စားထားပြီး လျော်စရာရှိရင်လျော်ရ
မှာပေါ့၊ အရက်မူးပြီး ကားမှောက်သေတယ်ဆိုတာ ကြိုတင် ကြံ
စဉ်ထားတာမှမဟုတ်တာ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားကမျက်နှာ ရှုံ့ပြီး

“ဒီမှာခင်ဗျားတို့ ကိုယ်စားလှယ်တွေကို ကုမ္ပဏီက
ထမင်းကျွေးထားတာ၊ ကုမ္ပဏီအပေါ်စေတနာလေးတော့ထား
ဦးပေါ့ဗျာ”

လို့ဆိုပြန်တယ်။

စောဦးဟာ လိုတာထက်ပိုပြီး ကုမ္ပဏီဘက်ကို လိုက်
နာတဲ့ ကိုဘထွားကို မကျေမချမ်းဖြစ်သွားပြီး

“ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ထမင်းရှင်ဟာ အာမခံထားတဲ့
သူတွေ လိုပဲ သတ်မှတ်တယ်။ ကုမ္ပဏီကို ထမင်းကျွေးနေတာ
စောက်သည်တွေဗျ။ နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ အာမခံ ကိုယ်စား
လှယ်ရဲ့အလုပ်က ကုမ္ပဏီကို အာမခံများများ ရအောင်လုပ်ပေး
တာဝန်ပဲရှိတယ်။ ဒီလူ အရက်သမား ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေး
တာ ဒေါက်တာ ဗနာဂျီရဲ့တာဝန်ဗျ။ ခင်ဗျား အပြစ်တင်စရာရှိရင်
စက်သူဌေးကို ဆေးစစ်ပေးတဲ့ ဒေါက်တာဗနာဂျီကိုပဲ အပြစ်
ဆင်သင့်တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားဟာ စောဒကမတက်တော့

ဆဲ

“ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ စားစရာရှိရင် စားပြီး
လျော်စရာရှိရင် လျော်ရတော့မှာပေါ့၊ ဒေါက်တာဗနာဂျီ ကလည်း

စက်သူဌေးကို ဘာကြောင့်များ ဆေးအောင်ပေးလိုက်တာလဲ
မသိဘူး၊ ဒါနဲ့နေပါဦး...ခင်ဗျား ကံတွေ အတော်ထနေပါ လား
ကိုဖေခင်ဆိုတဲ့လူက အာမခံပေါ်လစီတစ်သိန်း တောင်ထား
တယ်ဆိုတော့ သူ့ရဲ့နောက်ကြောင်းတဘယ်လိုရှိသလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ စောဦးစိတ်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်
သွားပြီး

“သူက သယ်နဲ့ကျွန်းဘက်မှာ ကုန်စုံဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင်
ဟီးနေအောင် ဖွင့်ထားတယ်၊ သူ့ဆိုင်က တော်တော် အောင်မြင်
တယ်ဗျ”

လို့ သာသာထိုးထိုး ပြောလိုက်ပေမဲ့ သံသယကြီးတဲ့
ကိုဘထွားက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

“ကျုပ်ရဲ့ သက်တမ်းတလျှောက်မှာတော့ ကုန်စုံဆိုင်ရှင်
တစ်ယောက်က အာမခံပေါ်လစီတစ်သိန်းလောက် ထားတာ
တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး၊ နေပါဦး သူပုံစံက ပင်နီယံကြေးရော
မှန်မှန် သွင်းနိုင်ပါ့မလား”

လို့မေးလိုက်တော့ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“ပေးနိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ သူဟာ ရောင်းအားကောင်းတဲ့
ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ကိုပိုင်ဆိုင်ထားတာပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ သူ့မှာ
အကြံရှိတယ်ဗျ၊ အာမခံပေါ်လစီတစ်သိန်းကို ဘဏ်မှာပြပြီး
ငွေချွေးမဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ကိုဘထွားက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

“သူငွေချေးတာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒီကြားထဲ သူ
သေသွားရင် ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီက အချောင် တစ်သိန်းလျော်နေ
ရဦးမယ်”

လို့ပြောတယ်၊ စောဦးကခေါင်းခါယမ်းပြီး

“မလျော်ရပါဘူး၊ ဒေါက်တာဗနာရှိဆီမှာ ဆေးစစ်ချက်
အောင်ထားပြီးပြီပဲ”

လို့စောဒကတက်လိုက်တော့ ကိုဘထွားက ငြိမ်သက်
သွားပြီး

“နေပါဦး၊ ဒီလူရဲ့ အမွေဆက်ခံသူဟာ ဘယ်သူလဲ၊

အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမကောင်း စုံစမ်းပြီးပြီလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်ပြန်တယ်။ ကိုဘထွားအမေးကြောင့် စောဦးဟာ မိန်းမလှစင်မြရင်ရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ယောင်ပြီး

“သူမိန်းမဟာ ရိုးသားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါဗျာ၊ သူ့ကို မြင်တော့ ဒီလူ မိန်းမရကံကောင်းတယ်လို့ ကျွန်တော့်မိသားစုတယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ကိုဘထွားဟာ စောဦးကို မေးခွန်း မေးရင်း အာမခံ လျှောက်လွှာကို စစ်ဆေးကြည့်တယ်။ တစ်နေရာကို ရောက်တော့ မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်ပြီး

“ဟင်...ဒီလူဟာ အာမခံကြေး ၃၀၀၀ကို တစ်ခါတည်း သွင်းထားပါလား၊ ဒါဟာ စဉ်းစားစရာပဲ၊ ဒီလောက် များတဲ့ငွေ တွေကို သူ့မှာ ဘာလို့အသင့်ရှိနေတာလဲ”

လို့မေးလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ အရာအရာကို စစ်စစ် ပေါက်ပေါက်လိုက်ပြီး စစ်ဆေးနေတဲ့ ကိုဘထွားကို စိတ်မရှည်

တော့ဘဲ

“ဒါကတော့ ကျုပ်လဲ မလျှောက်တင်တတ်တော့ဘူး ဆရာ၊ သူပိုင်တဲ့ငွေကို ကျုပ်စစ်ဆေးဖို့ အမိန့်အာဏာ မရှိဘူးလေ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဇန်နဝါရီ ကိုဘထွားက စောဦးကို မကျေမချမ်း ကြည့်လိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားတို့ အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်တွေ အားလုံး အတူ တူပဲ၊ ကိုယ် ကော်မရှင် ရရဖို့လောက်ပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်”

လို့အပြစ်တင်လိုက်တော့ စောဦးက ထိုင်ရာထဲပြီး

“ဟုတ်တယ်ဆရာ...ကျုပ်က အာမခံ ကိုယ်စားလှယ် ကျုပ်အလုပ်ကိုပဲ ကျုပ်စိတ်ဝင်စားတယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ကိုဘထွားက စောဒက မတက် တော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေခဲ့တယ်။ စောဦး ထွက်သွားတော့ ကိုဘ ထွားဟာ စာရေးမကို ခေါင်းလောင်းဟီးခေါ်လိုက်ပြီး

“ရွှေမန်း လာရင် ငါ့အခန်းထဲကို လွှတ်လိုက်”

လို့အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ရွှေမန်းဆိုတဲ့လူအခန်းထဲရောက်လာပြီး
“အမိန့်ရှိပါသရာ”

လို့ကျိုးနွဲ့တဲ့အမူအယာနဲ့ပြောလိုက်တယ်။ရွှေမန်းဟာ
အာမခံကုမ္ပဏီရဲ့စုံစမ်းဆေးရေးဌာနကအားကိုးရတဲ့လူတစ်
ယောက်ဖြစ်တယ်။

ကိုဘထွားကအာမခံလျှောက်လွှာကိုလှမ်းပေးပြီး

“မင်းဒီလျှောက်လွှာကိုဖတ်ကြည့်စမ်း”

လို့ဆိုလိုက်တော့ရွှေမန်းကဖတ်ကြည့်ပြီးအားကျဟန်နဲ့

“ကိုစောဦးတို့ကတော့ အချို့ကြီး ရသွားတာပဲ။ သူတို့
ကောင်းတယ်နော်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက ရွှေမန်းကို အကြိတ်
ကြည့်လိုက်ပြီး

“မင်းတို့ တော်တော်အားမကိုးရတဲ့ကောင်တွေ၊ ဒီ
လျှောက်လွှာမှာ သံသယဖြစ်စရာကောင်းတဲ့ အချက်ကို မမြင်

ဘူးလား၊ သာမန် ကုန်စုံဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ကို ဖွင့်ထားတဲ့
ဗိုလ်တစ်ယောက်က သူဌေးကြီး တစ်ယောက်လို အသက်
အာမခံငွေ တစ်သိန်းထားတယ်ဆိုတာ သံသယ ဖြစ်စရာ
မကောင်းဘူးလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒါကတော့ ဆရာရယ်...အချို့သူဌေးကြီးတွေလဲ အာမခံ
ငွေကို မဖြစ်စလောက်လေး ထားတာ တွေ့ဖူးတာပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကတော့ ဒီလျှောက်လွှာကို သံသယဖြစ်
နေတယ်။ ကုန်စုံဆိုင်ရှင်ရဲ့နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို စုံစမ်းချင်
တယ်။ အရင်ဆုံးသူမိန်းမရဲ့ နောက်ကြောင်းကို အရင် သိချင်
တယ်။ သူ့အကြောင်းကို စုံစမ်းပါ”

လို့စေခိုင်းလိုက်တယ်။ ရွှေမန်းဟာ အခန်းထဲက ထွက်

လာတော့ စာရေးမလေးက

“ဘာတဲ့လဲ”

၁၁၂ မယ်မြတ်သူရ

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ရွှေပန်းက လေသံတီးတိုးနဲ့

“ဆရာထုံးစံအတိုင်း လျှောက်လွှာရှင်တိုင်းကို သံသယ

ဖြစ်ပြီး စုံစမ်းခိုင်းပြန်ပြီလေ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ဆန်စက် ပီးအာမခံကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

ညောင်တုန်းဘက်ကို တစ်နေ့ကုန် ရောက်နေပြီးတော့ ပင်ပန်း

စွန်းလို့ အိမ်ကို ရောက်တာနဲ့ တုန်းကနဲ့ အိပ်ပျော်သွားမိတယ်။

အတော်ကြာအောင် အိပ်ပျော်နေပြီး အခန်းတံခါး

ခေါက်သံ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြားရလို့ အိပ်ယာက

ထလာခဲ့တယ်။ အိပ်ယာက နီးနီးချင်း တိုင်ကပ်နာရီကို လှည့်

ကြည့်တော့ ည နောက်ထိုးနေပြီ။

စောဦးဟာ အိပ်ယာပေါ်က လူးလဲထပြီး အခန်းတံခါး
ဖွင့်လိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ စိုးတဝါး အလင်းရောင်နဲ့ ခင်မြရင်
မြင်ရလို့ ခေါင်းနုပန်းကြီးသွားပြီး

“ဟင်...ဒီနေရာကို မင်းဘာလို့ လိုက်လာတာလဲ၊ မြန်မြန်
အခန်းထဲ ဝင်စမ်း၊ ကိုယ်နဲ့မင်း အဆက်အသွယ်ရှိတာ ပတ်ဝန်း
ကျင်က သိလို့ မဖြစ်ဘူး”

လို့အလောတကြီး ပြောလိုက်တယ်။ ခင်မြရင် အခန်းထဲ
ကို ရောက်တော့ စောဦးက

“ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်အခန်းကို လိုက်လာ
တာလဲ၊ တစ်ယောက်ယောက် မြင်သွားရင် ခက်မယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“နေစမ်းပါဦး၊ ရှင်ကလဲ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ အဆက်
အသွယ် မလုပ်တာလဲ၊ ရှင်အခြေအနေကို သိချင်လို့ တစ်ခါ
ကုန် ရှင်ရုံးကို ဖုန်းဆက်နေတာ ဆတ်လို့ကို မရဘူး၊ ရှင် အ

ပြဿနာတက်နေသလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက ခင်မြရင်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက် ကြည့်လိုက်
နဲ့

“မင်းဒီလိုဆက်လုပ်နေရင် တို့နှစ်ယောက်စလုံး ထောင်
နန်းစံရလိမ့်မယ်၊ မင်းသေချာမှတ်ထား၊ ကိုယ်ရုံးကို ဘယ်တော့
မှ ဖုန်းမဆက်နဲ့ ၊ ကိုယ်မှာ ပြဿနာနည်းနည်းရှိလို့ မင်းကို
အဆက်အသွယ် မလုပ်ဖြစ်တာ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင် ပျက်နာပျက်သွားပြီး

“မထိတ်သာ မလန့်သာရှင်၊ ဘယ်လို ပြဿနာများ ဖြစ်
လို့လဲ”

လို့အလောတကြီး မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက မိမိ
ထို့လျှောက်လွှာကို မန်နေဂျာ ကိုဘထွားက သံသယဝင်ပြီး
အထပ်ထပ် စစ်ဆေးနေကြောင်း ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ စောဦးရဲ့စကားကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်

များသွားပြီး

“ဟင်...ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ အစီအစဉ် အောင်မြင်စီမံမလား”

လို့သံသယဖြစ်ဟန်နဲ့ မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက

“ကျုပ်တို့ ပီပီရီရီနဲ့ ကြီးစားရင် အောင်မြင်မှာပါ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“ဒါဆိုရင် ကိုဇေခင်ကို ရှင်းပစ်ဖို့ အချိန် ဘယ် လောက် ယူမှာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက မျက်မှောင်ကြွယ်

စဉ်းစားလိုက်ပြီး

“အနည်းဆုံး ၆ လလောက်တော့ အချိန်ယူရမှာပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က အချိန် မစောင့်နိုင်ဟန်နဲ့

“ဟင်...ဒါဆိုရင် ရှင်နဲ့အတူတူနေဖို့ ကျွန်မတို့က အချိန်

အများကြီး စောင့်ရဦးမှာပေါ့”

လို့စိတ်မရှည်ဟန်နဲ့ ဆိုလိုက်တော့ စောဦးရင်ထဲမှာ ထိုက်ဖို့သွားပြီး

“ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် ခဏတော့အောင်အိပ်သည်းခံပြီး စောင့်ရမှာပေါ့”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စောဦးကို ပွေ့ဖက်လိုက်ပြီး

“ကျွန်မရှင်နဲ့ မြန်မြန် နီးချင်လှပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးစိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ သူမကို ပွေ့ဖက် နမ်းရှုံ့လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စောဦးလက်ထဲက ရုန်းကန်ပြီး

“ကျွန်မအချိန် သိပ်မရှိဘူး၊ အိမ်ပြန်ရမယ်၊ ဒီနေ့ည စိုဇေခင် သိမ်ကျောင်းရွာက ဘကြီးဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မအိပ်ဘူး၊ အိမ်ပြန်အိပ်မယ်လို့ ပြောသွားတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ စောဦးက သူမကို စကားပြောခွင့်

၁၁၈ မယ်မြတ်သူ

မပေးတာဘဲ အိမ်ခန်းထဲက ခုတင်ပေါ်ကို ချီငွေ့ခေါ်သွားတယ်။
အတန်ကြာတော့ ခင်မြရင်က အဝတ်အစားတွေ ဖြုတ်
ဝတ်ပြီး

“ရှင် သူ့ကိုဘယ်လိုနည်းနဲ့ ရှင်းပစ်မှာလဲ”

လို့မေးပြန်းလိုက်တော့ စောဦးက ကိုယ်ပေါ်တ ချွေးစေ့
ကို သုတ်ရင်း

“သူ့ကို လက်သည် မပေါ်တဲ့ နည်းနဲ့ ရှင်းပစ်ရမယ်။
မတော်တာဆင်ခြင်ပြီး သေဆုံးတဲ့ အမှုလို့ ယူဆရင် အကောင်းဆုံး
ပဲ။ ဒီအမှုမှာ မင်းနဲ့ ကိုယ့်ကို အာမခံ ကုမ္ပဏီက သံသယ မဖြစ်
အရေးအကြီးဆုံးပဲ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ ခင်မြရင်ဟာ စောဦးလိုက်ဖို့တာ မသိဘဲ
တိုက်ခန်းပေါ်က အလောတကြီး ဆင်းပြီး ရထားလုံးနဲ့ သယ်
ကျွန်းဘက်ကို ပြန်သွားတယ်။

ခင်မြရင် သယ်နဲ့ ကျွန်းအိမ်ကို ရောက်တော့ ဗလ
တောင်တောင့် လူတစ်ယောက်က အိမ်တံခါးဖွင့်ပေးပြီး

“ကြာလိုက်တာကွာ၊ ငါစောင့်နေတာ ဥနာရီလောက်

လို့ အပြစ်တင်လိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က အိမ်ထဲကို ဝင်
လိုက်ပြီး

“ပြန်ချင်တာပေါ့ရှင်ရယ်၊ စောဦး ဆိုတဲ့လူက လေကြော

ရှည်နေလို့မနည်းဖြစ်ခဲ့ရတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ဗလကောင်းကောင်းနဲ့လူက

“ဒါနဲ့ပဲ၊ ချစ်ပွဲဝင်ခဲ့တယ်ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ဗလကောင်း
ကောင်းလူကိုမလုံမလဲကြည့်ပြီး

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ဒီညမှာ ရှင်တစ်ယောက်လုံးရှိနေ
ကျန်မကဘယ်သူနဲ့နေရမှာလဲ”

လို့ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ဗလကောင်းကောင်းနဲ့ လူဟာ
ဦးတုတ်ဆိုသူဖြစ်ပြီး ခင်မြရင်နဲ့ တစ်နယ်တည်းသား ချစ်သူ
ဟောင်းဖြစ်တယ်။

ဦးတုတ်ဟာ ရန်ကုန်မြို့က တရုတ်ကလပ် တစ်ခုမှာ
မိုက်အလုပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုနေတယ်။

ဦးတုတ်နဲ့ခင်မြရင်ဟာ သာယာဝတီနယ်မှာ နေတုန်းက
ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဦးတုတ်ဟာ ဆရာဝန် သူပုန်အရေးမှာ
ဝင်လို့ စစ်ပုလိပ်တွေရဲ့ လက်က ရှောင်တိမ်းရင်းနဲ့ ရန်ကုန်ကို

ရောက်သွားခဲ့တယ်။

ခင်မြရင်ကတော့ သာယာဝတီမှာ မိခင်နဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး
လမိုက်ည တစ်ညမှာ ပထွေးဖြစ်သူရဲ့ အစော်ကားခံရတယ်။

ခင်မြရင်ဟာ ပထွေးရဲ့ ယုတ်မာမှုကို မိခင်ကို တိုင်ကြား
ရင်မိခင်စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာမို့လို့တစ်ကိုယ်တည်းကြိုက်မှိတ်
ခံတယ်။

ပထွေးဖြစ်သူဟာ ဒါကို အခွင့်ကောင်းထပ်ယူပြီး ခင်မြရင်
အခန်းကို တိတ်တဆိတ် ရောက်လာတယ်။ လမိုက်ည တစ်ည
မှာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီး မိခင်ဖြစ်သူဟာ သူတို့ နှစ်ယောက်ကို
ဖက်ပင်း မိသွားခဲ့တယ်။

ခင်မြရင် မိခင်အပေါ် ထောက်ထားဥဉ္ဇာမှုတွေဟာ
သဲထဲရေသွန် ဖြစ်သွားပြီး မိခင်ရဲ့ အထင်လွဲခြင်းကို ခံရတယ်။

ဒီအချိန်ကစပြီး ခင်မြရင်လဲ ရက်ရက်နဲ့ ရန်ကုန်မြို့ကို
ထွက်ပြေးရာက ကုန်စုံဆိုင်ရှင် ကိုဖေခင်ရဲ့ ဆိုင်မှာ ဈေးအကွဲ
ရောင်းပေးခဲ့တယ်။ ခင်မြရင်ရဲ့ မူလရည်ရွယ်ချက်က ရန်ကုန်ကို

ရောက်ရင် ရည်းစားဦး ဖိုးတုတ်ကို ရှာဖို့ပဲ...သူမဟာ ငယ်ချစ်
ဖိုးတုတ်ကို အင်မတန် သံယောဇဉ်ကြီးတယ်။

ကုန်စုံဆိုင်ရှင် ကိုဖိုးတုတ်က ခင်မြရင်ရဲ့အလှကို မက်ပြီး
လက်ထပ်ဖို့ချစ်ရေးဆိုတယ်။ ခင်မြရင်က ငြင်းဆန်နေတဲ့ကြား
က အတင်းအဓမ္မ ကျူးလွန်တာကို ခံလိုက်ရပြီး ခင်မြရင်ဟာ
ကိုဖုခေခင်ကို မချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်းခဲ့ရတယ်။

တစ်နေ့တော့ ခင်မြရင်ဟာ သိမိကြီးဈေးမှာ တုန်ဝယ်
ရင်း လူမှိုက်ဘဝရောက်နေတဲ့ ဖိုးတုတ်နဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်တွေ့
ပြီး အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်ခဲ့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကိုဖေခေင် မသိအောင် ကွမ်းသီးပွဲရုံအနောက်က
အခန်းလေးမှာ တိတ်တခိုးတွေ့ဆုံနေခဲ့တယ်။ နောက်တော့
လူမှိုက်ဖိုးတုတ်က ကိုဖေခေင်ကို လုပ်ကြံပြီး အသက် အာမခံခွေ
တွေ့ရရင် သူတို့ နှစ်ယောက်ပြန်ပေါင်းဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့တယ်။

လူမှိုက်ဖိုးတုတ်ဟာ တရုတ်ကလပ်မှာ လူမှိုက်လုပ်ရင်း
လောင်းကစားပိုင်းမှာ ငွေသုံးကြမ်းတဲ့ စောဦးကို သတိပြုမိ

တယ်။

စောဦးလို ငွေသုံးကြမ်းတဲ့ အာမခံ ကိုယ်စားလှယ် တစ်
ယောက်ကို အသုံးချဖို့လဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

လူမှိုက်ဖိုးတုတ်ရဲ့ အစီအစဉ်ကြောင့်ပဲ ခင်မြရင်ဟာ
စောဦးကို မာယာနဲ့ မြှူဆွယ်ပြီး အသုံးချခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

လူမှိုက်ဖိုးတုတ်က ခင်မြရင်ကို စိတ်မရှည်ဟန်နဲ့ ကြည့်
ပြီး

“ကဲ...ပြောပါဦး...ဘာတူးသေလဲ”

လို့မေးလိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“အာမခံတုမ္မဏီက စစ်ဆေးရေး အရာရှိက ကျွန်မတို့
လျှောက်လွှာကို သံသယဝင်နေလို့ သူ့ဘက်က ကျွန်မကို မဆက်
သွယ်တာ လို့ပြောတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး

“ဒါဆိုရင် ဒီကောင်က ဖေခေင်ကို ဘယ်တော့ အပြတ်ရှင်း
မှာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“လေးငါးလ လောက်စောင့်ရမယ်လို့ပြောတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ငွေလိုပြီး ကြွေးပူနေတဲ့ ဖိုးတုတ်က
မကျေမချမ်းဖြစ်သွားပြီး

“ဘာ...အာမခံငွေတွေရဖို့ငါးလလောက်စောင့်ရဦးမယ်
ဟုတ်လား၊ ငါ့ဘက်က ငါးလစောင့်ဖို့လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ နောက်
လထဲမှာ အမြန်ဆုံးရပုံဖြစ်မယ်၊ နင်ဒီကောင်ကို အမြန်ဆုံးလုပ်ဖို့
မလောဘူးလား”

လို့မေးလိုက်တော့ ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“ကျွန်မလဲ အရိပ်အမြွက်လောက်တော့ ပြောပါတယ်၊
ဒါပေမဲ့ သူ့ဘက်က အခက်အခဲ ရှိနေတယ် ဆိုတော့လဲ ပြောဖို့
ခက်တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ဒီကောင်မှာ ငါတို့ ခိုင်းတာကို အောင်မြင်အောင်လုပ်ဖို့

အရည်အချင်းမှ ရှိရဲ့မသိဘူး”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“သူက လိုအပ်ရင်တော့ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်တတ်ပါ တယ်၊
အာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့ လိုအပ်တဲ့ ပင်နီယံကြေး
ဆုံးတောင်ရဖို့ရှာဖွေရင်း အလုံဘက်မှာ ပုလိပ်တစ်ယောက်ကို
သေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်ရတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်ဟာ ခင်မြရင် မျက်နှာကို အံ့သြ
စာနဲ့ ကြည့်ရင်း

“ဟင်...အလုံက အပေါင်ဆိုင်မှာ ပုလိပ်ကို သေနတ်နဲ့
ဖစ်သတ်သွားတာ ဒီကောင်လား၊ ဒါဆိုရင်တော့ ဒီကောင်ဟာ
ခေသုမဟုတ်ဘူး”

လို့မှတ်ချက်ချတယ်။

ခင်မြရင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ရှင်ကိုဖုန်းအကြိမ်ကြိမ် ဆက်
ပေမဲ့ ဆက်လို့ မရဘူးလေ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ဖိုးတုတ်က ဆက်ပြီး

“စောဦးလက်ထဲမှာ သေနတ်ရှိနေတယ်ပေါ့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“လူသတ်မှု ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ရက်မှာ သေနတ်ကို ပြန်
လာပေးတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ ဖိုးတုတ်က မျက်မှောင်ကြုတ် စဉ်း
စားရင်း

“နင့်ယောက်ျားကို ငါ့ကိုယ်တိုင် သတ်လိုက်မယ်၊ အာမခံ
လုပ်ပြီး သားဆိုတော့ စောဦးဆိုတဲ့ ကောင်ကိုလဲ ရှင်းပစ်လိုက်
လို့ရပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“အမလေး.. မလုပ်ပါနဲ့ရှင်၊ ဒီကိစ္စမှာ ရှင့်ပယောဂ မပါ
အောင် စီစဉ်ထားပြီးသား၊ နောက်ဆုံး အပြစ်တွေ အားလုံးကို
စောဦးဆိုတဲ့လူ ခံရလိမ့်မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။

ဖိုးတုတ်က ခေါင်းကုတ်လိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် အာမခံငွေ နောက်လထဲမှာ
အမြန်ဆုံးရအောင်လုပ်၊ ငါ့အတွက် ပိုက်ဆံရဖို့ သိပ်အရေးကြီး
နေပြီ၊ ငွေမပေးနိုင်ရင် ငါ့အလောင်းကို ရန်ကုန်မြစ်ထဲမှာ
ငါ့စာကျွေးပစ်လိမ့်မယ်၊ ကဲ့..ငါသွားတော့မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ဖိုးတုတ်လက်ကို ဆွဲလိုက်
ပြီး

“နေပါဦးရှင်.. ဒီနေ့ည ကျွန်မ ယောက်ျားမရှိဘူး၊ ရှင်ဒီမှာ
အိပ်သွားလို့ရတာပဲ”

လို့ဆိုပြီး သူမနဲ့ အတူတူအိပ်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်တော့
ဖိုးတုတ်က ရုန်းဖယ်လိုက်ပြီး

“ဒီနေ့ည တရုတ်တန်းကလပ်မှာ အရေးကြီး ဧည့်သည်
တွေ လာလိမ့်မယ်၊ ငါမရှိလို့ မဖြစ်ဘူး”

လို့ဆိုပြီး ခင်မြရင်အိပ်က ထွက်ခွာသွားတယ်။

၁၂၈ ခင်မြတ်သူ

ခင်မြတ်ဟာ အိမ်ထဲက ထွက်ခွာသွားတဲ့ ငယ်ချစ်ဦးရဲ့
နောက်ကျောကို ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းရှည်ကြီးချလိုက်မိတယ်။

တောဦးဟာ နောက်တစ်နေ့ ကုမ္ပဏီကိုရောက်တော့ စစ်
ဆေးရေးအရာရှိ ကိုဘာထွားရဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို မြင်တွေ့ပြီး တုန်
လှုပ်ချောက်ချား သွားတယ်။

ကိုဘာထွားက ကိုဖေခင်ရဲ့ အာမခံ ကော်မရှင် တစ်သိန်း
စားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်ဆေးရေးဌာနက ရွှေမန်းကို
စမ်းခိုင်းလိုက်တာ သိရတယ်။

ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင် မိမိနဲ့ ခင်မြတ်ရဲ့ တွေ့ဆုံမှုတွေကို သတိ
ဦးစွာထားရတော့မယ်။

စောဦးဟာ စားပွဲရှေ့မှာ ထိုင်နေတုန်း အာမခံ ကိုယ်စား
လှယ်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကိုဝင်းမြင့်ရောက်လာပြီး

“ဟေ့လူ၊ ဘာပိုင်နေတာလဲ၊ ကာကာဆိုင် သွားရအောင်
လို့ပြောတယ်၊ စောဦးဟာ စိတ်မပါဘဲ ကိုဝင်းမြင့်နဲ့အတူ
ကာကာဆိုင်ကို လိုက်ခဲ့တယ်။

သူ့အာရုံထဲမှာ ကိုဖေခင်ရဲ့ တစ်သိန်းတန် အာမခံကို
ကြီးစိုးနေတယ်။ ကိုဖေခင်က သူ့ကြီးဂေဇက်သတင်းစာကိုလည်း
လော့ဖတ်ရှုပြီး

“တို့တိုင်းပြည်က လူတွေဟာ အကျင့်စာရိတ္တတွေ
တော်ပျက်ပြီး ကုန်ကြပြီးအခုတလော သတင်းစာဖတ်ကြည့်
လိုက်ရင် မှုခင်းတွေချည်းပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ မှုခင်းလုပ်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ စောဦးဟာ
မလုံမလဲ ဖြစ်သွားပြီး

“ဘယ်လိုမှုခင်းတွေဖြစ်နေလို့လဲ ပြောပါဦး”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ကိုဝင်းမြင့်က

“ခင်ဗျားကြည့်လေ၊ အလုံဘက်က အပေါင်ဆိုင်မှာ
အိတ္တရောင်ပုလိပ်ကို သတ်သွားတဲ့ လူသတ်မှုလဲမပေါ်သေးဘူး၊
အခုငိုင်းရိပ်ချောင်းဘက်က လမုတောမှာ လူသတ်မှုဖြစ်ပြန်ပြီ၊
သောကျားကို သတ်ပြီး မိန်းမကို မုဒိန်းကျင့်သွားတယ်တဲ့၊
အခုရင်းမစာနာလိုက်တဲ့ကောင်ဗျာ၊ မုဒိန်းကျင့်ခံရတဲ့ မိန်းမကို
နံနက်ဆေးရုံကြီးကို တင်ထားရတယ်၊ ဒီလို ကောင်မျိုးတွေမိ
ရင် သေဒဏ်ပေးသင့်တယ်၊ မမိသေးရင်တော့ မိကောင်းဒေသနာ
ထားသမီးတွေကို ထပ်ပြီး ကျူးလွန်နေမှာပဲ”

လို့ပြောတော့ မှုခင်းလုပ်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ စောဦးဟာ
တော့ချမ်းသာလို့ ခံစားလိုက်ရတယ်။

စောဦးဟာ တစ်နေ့လုံး ကုမ္ပဏီမှာအလုပ်လုပ်နေပေမဲ့
စိတ်ထဲမှာ စုံစမ်းရေးမှူးကိုဘာထွားရဲ့ ခြေလှမ်းတွေကိုပဲ စဉ်းစား
နေတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ စာရေးမလေးက

၁၃၂ မင်းမြတ်လှ

“ကိုစောဦး ဖုန်းလာနေတယ်၊ အင်းစိန် သာယာကုန်းက မအိမ်သူတဲ့”

ဟုဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ အာမခံထားချင်တဲ့ဖောက်သည် အသစ်မှတ်ပြီး ဖုန်းကိုင်လိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ ဖုန်းထဲမှာ ကြားရတဲ့ ခင်မြရင် အသံကြောင့် ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး

“မင်းဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ဆီကို ဖုန်းဆက်တာလဲ၊ ဖုန်းမဆက်နဲ့လို့ မင်းကို အတန်တန် ပြောထားတယ် မဟုတ်လား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က အလောတကြီး အမှုအယာနဲ့

“သိပ်အရေးကြီးလို့ ရှင်ဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်တာ၊ ဒီနေ့ည ရှင်နဲ့ကျွန်မတွေ့မှ ဖြစ်မယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ ညှို့အားကောင်းတဲ့ မျက်နှာကို မြင်ပြီး ရင်ထဲမှာ လိုက်ဖိုသွားတယ်။

စောဦးဟာ ခင်မြရင် အလောတကြီး ခေါ်လို့ သမန်းကျွန်းအိမ်ကို ဂျစ်ကားစုတ်လေးနဲ့ ရောက်သွားတယ်။ ကံ ကောင်းချင်တော့ ဒီနေ့က ကိုဖေခင် ငမိုးရိမ် တစ်ဖက်ကမ်းက သိမ်ချောင်းရွာကို သွားအိပ်တဲ့ နေ့ဖြစ်နေတယ်။

စောဦးက ခင်မြရင်ကို မြင်မြင်ချင်း ငွေဖက် နမ်းရှုံ့လိုက်ပြီး

“မင်းကို လွမ်းနေတာနဲ့ အတော်ပဲ”

လို့တီးတိုးပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ကလဲ ရမ္မက်စိတ်လွမ်းတဲ့ အသံနဲ့

“ကျွန်မလဲ ရှင်ကိုသိပ်တွေ့ချင်တာပဲ”

လို့တီးတိုးပြန်ပြောပြီး အိပ်ခန်းထဲကို ခေါ်သွားတယ်။ အခန်းထဲမှာ သူတို့နှစ်ယောက်ခွဲရရက်တွေ့အတွက် အတိုးပေး အရင်းပါရောပြီး ဆပ်နေသလိုပဲ။

ခင်မြရင်ဟာ နှစ်ကိုယ်တူ ချစ်ရည်လူးရင်း စောဦးဟာ အလွန်စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ယောက်ျားပဲ... ငါတို့ နှစ်ယောက် အတွေ့နောက်ကျလေခြင်းလို့ တွေးမိတယ်။

စောဦးနဲ့တွေ့တဲ့အချိန်တိုင်းသူမဟာ ဟန်ဆောင်မှုတွေ ကင်းမဲ့ပြီး စိတ်ရောကိုယ်ပါ လိုက်ပါနေမိတယ်။ ခဏကြာတော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အချစ်ရေချိန် လျော့ကျသွားပြီး ခင်မြရင်က

“ကျွန်မတို့ရဲ့ အစီအစဉ်တွေ အားလုံးပျက်ပြီ၊ ကိုဖေခင် အစ်ကိုကြီး ရုတ်တရက်ဆုံးလို့ တောင်ငူက ဆန်စက်မှာ သွားစု ပေးရမယ်၊ အသက်အာမခံကိစ္စကိုလဲ ကိုဖေခင်က ဂရုစိုက်လို့ မယ်၊ ကျွန်မတို့ နောက်ဆိုရင် တွေ့လို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“အခုတော့မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်နဲ့ ခွဲရတော့မယ် ဆိုလို့ရင်ထဲမှာ ဗလောင်ဆူ သွားတယ်။ ခင်မြရင်နဲ့ ခွဲပြီး မနေနိုင် တော့ဘူး။ ကိုဖေခင်ကို အပြတ်ရှင်းပြီး ရင် ခင်မြရင်နဲ့ နှစ်ကိုယ်တူ အတတ်စုံ တည်ထောင်မယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူးတွေယဉ် ထားခဲ့မိ တယ်။

အခုတော့ သူ့ရည်မှန်းချက်တွေ ရေစုန်မျောရပြီပေါ့။

စောဦးက အံ့ကိုကြိတ်ပြီး

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ၊ ကိုယ်တို့ဘက်က အားလုံး ပြင် ဆင်ထားပြီးမှ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို ပွေဖက်ပြီး

“ကျွန်မတို့ ခွဲရမဲ့ ဇာတာမိတယ်နဲ့ တူပါတယ်ရှင်”

လို့ဝမ်းနည်းဟန်နဲ့ ဆိုလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်နဲ့ မနေနိုင်တာနဲ့

“ကိုယ်တို့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် အချိန်ဘယ်လောက်ရ

နိုင်မှာလဲ”

လို့မေးလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အများဆုံး တစ်လလောက်ပဲ အချိန်ရမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်

“ငါ့လလောက်အချိန်ယူပြီး ကြံရဲ့ကိစ္စကို တစ်လတာ

နဲ့ ကိုယ်ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲ၊ ခက်တယ်ကွာ”

လို့ ညည်းညူလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့

အယာကို ကြည့်ပြီး သူမ ဆင်ကွက်ထဲကို ဝင်သွားကြော

ရိပ်စားမိသွားတယ်။

တကယ်တော့ကိုမို့မခင်တောင်ငူက ဆန်စက်မှာ အလုပ်
သွားလုပ်မယ်၊ အာမခံ ကိစ္စပျက်တော့မယ် ဆိုတာ သူမလုပ်
ပြောလိုက်တာပါ။

သူမရဲ့ တိတ်တခိုးလင် ဖိုးတုတ် အတွက် ခွဲအမြန်ဆို
အောင် ကြံလိုက်တာပါ။ စောဦးကတော့ မာယာညွတ်ကွင်း

ကို ဝင်သွားပြီး တိုခေခင်ကို လုပ်ကြံမဲ့ အရေးကို အလေးအနက်
တွေးတောနေမိတယ်။

အတန်ကြာအောင် တွေးတောပြီး အကြံရတာနဲ့ လုံနေ
ရာက လူးလဲ့ထကာ စားပွဲပေါ်က သတင်းစာတွေကို ဖတ်ကြည့်
တယ်။ သတင်းစာအားလုံးက ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေးက လမု
တောမှာ ယောက်ျားကိုသတ်ပြီး မိန်းမကို မုဒိန်းကျင့်တဲ့အမှုကို
အကျယ်တဝင့် ရေးသားထားတယ်။

စောဦးက သတင်းစာ အားလုံးကို ဖတ်ပြီး

“အကြံရပြီ”

လို့ထအော်လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က အိပ်ယာပေါ်မှာ လုံနေရာက စောဦးကို ကြည့်ပြီး

“မထိတ်သားမလန့်သာရှင်၊ ဘာအကြံရတာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ စောဦးက ခင်မြရင်ကို သတင်း

စာတွေ ဖတ်မိင်းလိုက်ပြီး

“ဒီမူခင်းတွေဟာ တို့အတွက် လမ်းပြ ပြေပုံတွေပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျွန်မ နားမလည်ဘူး”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးက ခင်မြရင်ကို ကြည့်ပြီး

“ငါတို့ကျူးလွန်တဲ့ အမှုကို ဒီလူအပေါ်မှာ လွှဲချလိုက်ရုံပဲ ပေါ့၊ ငါ့အထင်တော့ ဒီလူဟာ စိတ္တဇ ဖြစ်နေတဲ့ တဏှာရှူး တစ်ယောက်ပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်နဲ့

“ရှင်အကြံကို ကျွန်မ သိပြီ၊ ကျွန်မတို့ကျူးလွန်တဲ့ အမှုကို တဏှာရှူးလူသတ်သမား အပေါ်လွှဲချလိုက်မယ် ဆိုပါတော့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဘက်က ပီပီရီရီအောင်တော့ ကြံစည်ရဦးမယ်”

လို့ပြောတယ်။

ခင်မြရင်က မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး

“ဘယ်လိုကြံစည်ရမှာလဲ”

လို့မေးမြန်းတယ်။ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“မင်းတို့လင်မယား တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်ပြီး လူပြတ်တဲ့

နေရာတစ်ခုမှာ ရှိနေတုန်း သတင်းစာထဲက လူသတ်သမားလို

မင်းယောက်ျားကို ကိုယ်က အပြတ်ရှင်းပြီး မင်းကို အဓမ္မ ကျူး

လွန်လိုက်မယ်၊ ပုလိပ်က မင်းကို စစ်မေးရင် ယောက်ျားကို သတ်

ဖြတ်ပြီး မင်းကို ကျူးလွန်ကြောင်း ထွက်ဆိုလိုက်၊ လူသတ်သမား

ရဲ့ ပုံစံကို သတင်းစာထဲမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အတိုင်း ထွက်ဆို

လိုက်... ဒါဆိုရင် ပုလိပ်တွေ လမ်းကြောင်း လွဲသွားလိမ့်မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က သဘောပေါက်ဟန်နဲ့

ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒါဆိုရင် ရှင်က သတင်းစာထဲက လူလို အတိအကျ ကျူး

လွန်မယ်ပေါ့”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ မင်းယောက်ျားကို သတ်ပြီး ကိုယ်တို့ နှစ်

ယောက်အတူတူနေလိုက်ကြတာပေါ့၊ ဒါဆိုရင် ပုလိပ်က ဆေး
စစ်ချက်ယူတဲ့အခါ ပိုပြီး သဘာဝကျတာပေါ့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ရှင် သိပ်တော်တာပဲ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ နစ်ယောက်

အပြန်ဆုံး အတူတူ နေလို့ရပြီပေါ့”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

စောဦးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒီအချိန်ကစပြီး သတင်းစာထဲက လူသတ်မှုကို မင်း
သေသေချာချာ လေ့လာရမယ်၊ ယောက်ျား အသတ်ခံရပြီး တုန်
လှုပ်ချောက်ချားနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အမူအယာကို မင်း
အတိအကျ သရုပ်ဆောင်နိုင်ရမယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က သက်ပြင်းချပြီး

“မလွယ်ပါလား”

လို့ညည်းညူလိုက်တယ်။

စောဦးက ခင်မြရင်ကို ကြည့်ပြီး

“ငွေဆယ်သိန်းရဖို့ ကိစ္စ ဒီလောက်တော့ စွန့်စားရမှာ
ပေါ့၊ ကိုယ်တို့ နည်းနည်းလေး ပေါ့လို့ မရဘူး၊ ဟာကွက် တစ်ခု
ဖြစ်တာနဲ့ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဌာနက ကိုဘထွားက သံသယ
ခင်သွားမယ်၊ သူ့ကို ရှင်းပစ်မဲ့ ရက်ကိုတော့ မင်းစိစဉ်မှဖြစ်မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ဟာ ဖျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး
ဆည်းစားနေတယ်။

ခဏကြာတော့ လက်ဖျပ်တီးလိုက်ပြီး

“အကြံပြု လာမဲ့လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့ဆိုရင် ကျွန်မ
တို့ မင်္ဂလာဆောင်တာ နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီ၊ နှစ်နှစ်ပြည့် အထိမ်း
အမှတ် အနေနဲ့ ကျွန်မက ငမိုးရိပ်တစ်ဖက်ကမ်းက သိပ်ချောင်း
ဆန်းကြီးကျောင်းကို လိုက်ပြီး ဆွမ်းကပ်မယ်၊ ရှင်က ငမိုးရိပ်တစ်
ဖက်ကမ်းက လမုတောမှာ စောင့်ပြီး သူ့ကို လုပ်ကြံ၊ ပြီးရင် ကျွန်မ
တို့လဲ အမွေကုဉ်းလိုက်၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ စိစဉ်တာ သဘာဝကျ
သွားမယ်၊ အရင် မှုခင်းဖြစ်တဲ့ နေရာကလဲ ငမိုးရိပ်တစ်ဖက်ကမ်း
က လမုတောမှာဆိုတော့ ပုလိပ်တွေဟာ ရှေးက ကျူးလွန်သွား

၁၄၂ မင်းမြတ်သူ

တဲ့ လူသတ်သမားနောက်ကို သဲကြီးမဲကြီး လိုက်လံမိမယ်
ကျွန်မတို့အကြံသိပ်ကောင်းတယ်”

“လို့ကိုယ်ဘာသာချီးမွမ်းလိုက်တယ်။

စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ကံကြမ္မာက ကိုယ်တို့ဘက်မှာ ရှိပါစေလို့ ဆုတောင်း
ရမှာပဲ”

လို့တီးတိုးရေရွတ်လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ တစ်ချိန်လုံး ကိုဇေခင်ကို လုပ်ကြံမဲ့အကြောင်း
တွေးနေလို့ စားလဲဒီစိတ် သွားလဲဒီစိတ် ဖြစ်နေမိတယ်။

တကယ်တော့ သူတစ်သက်မှာ အလွန်အကျွံလောင်း
တစားမှုကျူးလွန်တာကလွဲလို့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို
လုပ်ကြံမယ်ဆိုပြီး အိပ်မက်တောင် မမက်စူးခဲ့ဘူး။

ခင်မြရင်ရဲ့ မာယာစက်ကွင်းမှာ သက်ဆင်းပြီး အတွေ့ကို
မရှောင်နိုင်လို့သာ လူသတ်မှုကျူးလွန်ဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့တာ ဖြစ်
တယ်။ သူ့မယားကို ကျူးလွန်ယုံမကဘူး။ အပြစ်မဲ့ လူတစ်

၁၄၄ မင်းမြတ်သူရ

ယောက်ချဲ့အသက်ကိုရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်တာတရား
မျှတမှုရှိပါလားဆိုတဲ့မေးခွန်းကိုကိုယ်ကိုယ်မမေးဝံ့ဘူး။

ခင်မြရင်ဟာ အလှအပနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်သာ မက်မောစရာ
ရှိပေမဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် အနေနဲ့ တန်ဖိုး
ထားစရာ မရှိဘူး။

တကျာရာကအလွန်ကြီးပြီး ယောက်ျားတိုင်းနဲ့စောက်ပြန်
ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ တစ်သက်လုံး အတူနေမဲ့
အရေးကို တွေးပြီး ရင်မောနေမိတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အတွေ့ကို မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့အတွက် ရာဇ
ဝတ်မှုကြီး တစ်ခုကို သူကျူးလွန်ရတော့မယ်။

ဒီအချိန်မှာ ခင်မြရင်ကတော့ သူ့လင်ငယ် ဖိုးတုတ်နဲ့အတူ
အွမ်းပွဲရုံ အနောက်က အခန်းလေးထဲကို ရောက်နေတယ်။
ခင်မြရင်ကဖိုးတုတ်ရဲ့ရင်ခွင်ထဲကို ခေါင်းတိုးဝင်ပြီး

“လာမဲ့ လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ဆိုရင် ကိုဇေခင် လူ
လောကကြီးမှာ မရှိတော့ဘူးစောဦးဆိုတဲ့လူလဲ လူသတ်မှုနဲ့
ထောင်နန်းစံရလိမ့်မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က သဘောကျဟန်နဲ့ ရယ်

၁၄၆ မောင်မြတ်သူ

ရုဗ္ဗက်ကျွန်း ၁၄၇

မောလိုက်ပြီး

“ဟား..ဟား..ကောင်းတယ် လောကကြီးမှာ ငါတို့ချစ်သူနစ်ယောက်က ကျွန်တော့မှာပေါ့”

လို့ဆိုတော့ ခင်မြရင်က ဖိုးတုတ်ရဲ့လက်မောင်းကိုပွေ့

“ကျွန်မတို့ ရန်ကုန်ကခွာပြီး တောင်ပေါ် ပြိုလေတစ်မြို့သွားနေကြမယ်၊ ဒါမှရှင်ကို ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က သဘောကျဟန်နဲ့ရယ်မောလိုက်ပြီး

“အခုလဲ မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲ ပိုင်ပါတယ်ကွာ”

လို့ဆိုလိုက်တယ်၊ ခင်မြရင်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ရှင်အကြောင်းမသိရင်ခက်မယ်၊ ရှင်ဟာ မိန်းမတစ်ယောက် အံ့နားမှာ မရှိရင် အိပ်ပျော်တဲ့လူမျိုးမဟုတ်ဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တယ်၊

တကယ်တော့ ဖိုးတုတ်ဟာ ကလပ်လူမိုက်လုပ်ရင်းကြ

ပိုင်းမတွေ့နဲ့ ပျော်ပါးပြီး ခင်မြရင်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိသူမဟုတ်ဘူး၊ ခင်မြရင်ဟာ ဖိုးတုတ် အချိုးကို သိပေမဲ့ ငယ်ကချစ်အနှစ် ငါးရာ မမေ့သာဆိုတဲ့ စကားရှိတဲ့အတိုင်း ဖိုးတုတ်ကိုသာ အစွဲပြုစွဲနေသူဖြစ်တယ်။

ဇာတ်တယ်၊

သတင်းစာတွေ ဖတ်ရှုရသမျှ ငမိုးရိပ်ချောင်း လူသတ်
နှုတ်ပတ်သက်လို့ ပုလိပ်အဖွဲ့က သဲကြီးမဲကြီး လိုက်လံ စုံစမ်းနေ
ကြောင်းဖော်ပြထားတယ်။ စောဦးဟာ လူသတ်မှုတရားခံကို
ပုလိပ်တွေ မမိသေးလို့ ကြိုတ်ပြီး ဝမ်းသာသွားတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ ခင်မြရင် ဘုရားကို ရောက်လာပြီး ဆူးလေ
သိုးဘိုးကြီးနတ်ကွန်းရှေ့မှာ ဆုတောင်းနေတယ်။ စောဦးအနား
တိုရောက်တော့ သူမမျက်နှာညှိုးနွမ်းပြီး မသာမယာ ဖြစ်နေလို့

စောဦးက

“မျက်နှာ မသာမယာဖြစ်နေပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

လို့မေးပြန်းလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို မျက်စောင်း

ထိုးပြီး

“မနက်ဖြန် လုပ်ကြံခံရမဲ့ လင်နဲ့ အတူတူ အိပ်စက်ရတဲ့

မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဘဝကို စာနာပါဦးရှင်၊ ကျွန်မ ဘယ်လောက်

စိတ်လှုပ်ရှားနေမယ်ဆိုတာ ရှင်မသိဘူးလားကဲ့... ရော့ ရှင်လိုချင်

စောဦးဟာ ဒီနေ့ညနေ ခင်မြရင်နဲ့ အတူ ဆူးလေဘုရား
ပေါ်မှာ ချိန်းဆိုထားလို့ ဘုရင်မ ပန်းခြံရှေ့မှာ ကားကို ရပ်လိုက်
တယ်။

စောဦးဟာ ဘုရားဘက်ကို လျှောက်ရင်း တွေ့သမျှ
သတင်းစာတွေကို သိမ်းကျုံးပြီး ဝယ်လာတယ်။ ဘုရားကို
ရောက်တော့ ခင်မြရင် မရောက်သေးလို့ သတင်းစာတွေကို ထိုင်

မြနင်းဆီစာပေ

မြနင်းဆီစာပေ

တဲ့သေနတ်”

ဆိုပြီးစောဦးလက်ထဲကိုကိုစေခင်ရဲပွိုင့်ခုသေနတ်ထဲ
ကမ်းပေးလိုက်တယ်။စောဦးဟာ ခင်မြရင်ပေးတဲ့ သေနတ်ထဲ
လူမမြင်အောင် လက်ကိုင်ပုဝါနဲ့အုပ်ယူလိုက်ပြီး နောက်ဆုံး
အနေနဲ့ သူတို့ရဲ့စီမံကိန်းကိုအသေးစိတ်ရေးဆွဲကြတယ်။

စောဦးက ခင်မြရင်ကို စာရွက်လေးတစ်ရွက် ပေးလိုက်
ပြီး

“မနက်ဖြန်ညနေ ငါးနာရီ မင်းတို့လင်မယား အိပ်ထဲ
ထွက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ဒီဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်လိုက်၊ ဒီဖုန်း
နံပါတ်က ငမိုးရိပ်ဘူတာကအများသုံးဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုပဲ။ ဖုန်း
ဆက်တဲ့အခါ ကျွန်မတို့ထွက်လာပြီ လို့ပဲစကားကိုတိုတိုပြော
လို့မှာကြားလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စာရွက်ထဲက ဖုန်းနံပါတ်ကို ကြည့်ပြီး

“တကယ်ဘဲ ကျွန်မတို့လုပ်တော့မယ်နော်၊ ကျွန်မရဲ့
တွေ့ အရမ်းရန်နေပြီ”

လို့ပြောတော့ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“မင်းစိတ်တွေငြိမ်ငြိမ်ထားပါ၊ ငါတို့လုပ်မယ့်လိုဆုံးဖြတ်
ပြီးရင် အောင်မြင်အောင်လုပ်ရမယ်၊ ငမိုးရိပ်ဘက်ကမ်းက
ဆရာတောကို ရောက်ရင် ကိုစေခင်ကို လုပ်ကြံဖို့ ကိုယ့်တာဝန်
ထား၊ ပြီးရင် မင်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အဓမ္မကျူးလွန်မယ်၊
ဆာတာဝကျအောင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဆက်ဆံတာ နား
လည်ပေးပါ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ဟာ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
သွားပေမဲ့ အာမခံငွေတွေကို မြင်ပြီး ရဲဆေးတင်လိုက်မိတယ်။

စောဦးက ဆက်လက်ပြီး”

မင်းကို ပုလိပ်တွေ စစ်ဆေးတဲ့အခါ အကြောက်လွန်ပြီး
ရုတ်စာရက်ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ တရားခံကိုလမ်းကြောင်းလွှဲပစ်
ဖို့အရေးကြီးတယ်”

လို့မှာကြားလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က စောဦးမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး

၁၅၂ ခမင်းမြတ်သူ

“ကျွန်မတို့ အစီအစဉ် ကြိုမ်းသေအောင်မြင်မယ်လို့မှ
ထင်သလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက အံ့ကိုကြိတ်ပြီး

“ကျုပ်တို့ အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြု
ဆင်ထားပြီးပြီပဲ၊ အောင်မြင်ရမှာပေါ့၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးမှ
ကိုဘထွားဟာ နောက်ဆုံးတော့ မတတ်သာဘဲ အာမခံငွေတွေ
ထုတ်ပေးမှာပဲ၊ ဒါဆိုရင်တော့ မင်းနဲ့ကိုယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ပေါင်းသင်းလို့ရပြီပေါ့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ဟာ လင်ငယ်စိုးတုတ်ရဲ့
မျက်နှာကို မြင်ပြီးစောဦးကို မလုံမလဲ ကြည့်လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့မျက်လုံးတွေကို သံသယဝင်သလို
ဖြစ်သွားပေမဲ့ နှုတ်ကဖွင့်မမေးလိုက်ဘူး။

ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ဆူးလေဘုရားပေါ်မှာပဲ လမ်း
ခွဲလိုက်ကြတယ်။

ရုဗ္ဗတ်ကျွန်း ၁၅၃

စောဦးနဲ့ လမ်းခွဲပြီးတာနဲ့ ခင်မြရင်က ဘုရင်မပန်းခြံထဲ
ဆွားပြီး အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို စိုးတုတ်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး
အစီရင်ခံလိုက်တယ်။

ကိုရပ်ပြီးဘူတာကအများသုံးစုန်းသီကိုထွက်ခဲ့တယ်။

အများဆုံးစုန်းရှေ့မှာ လူသူ ကင်းရှင်းနေတယ်။ စောဦး
တ နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ၅ နာရီထိုးဖို့ ၁၅ မိနစ်လိုသေး
တယ်။

စောဦးဟာ သူ့အချိန်မီရောက်လာကြောင်း ရိပ်စားမိ
လိုက်တယ်။

ခက်ကြာတော့ဘူတာကအများသုံးစုန်းပြည်လာတယ်။
စောဦး ကောက်ကိုင် လိုက်တော့ ခင်မြရင် အသံဖြစ်နေတယ်။

ခင်မြရင်က တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့

“ကျွန်းမတို့ထွက်လာကြပြီ”

လို့တစ်ခွန်းတည်းပြောပြီး စုန်းကိုချသွားတယ်။

စောဦးက ခင်မြရင် စကားကို နားထောင်ပြီး ကိုဖေခင်
ကိုအိနေ ရှင်းပစ်ဖို့ သေချာသွားတယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်ကိုခွဲလမ်းပြီး အပြစ်မဲ့ လူတစ်ယောက်
ကို ငါသတ်မိတော့မယ်။

စောဦးဟာ လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့ညနေမှာပွိုင့်ပူ
သေနတ်ကို ဂျာကင်ထဲကို ထည့်ပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာခဲ့
တယ်။

ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်ထားတဲ့ ဂျစ်ကားပေါ်ကိုတက်ပြီး
ချိန်းဆိုထားတဲ့ ငမိုးရိပ်ဘူတာကို ထွက်ခဲ့တယ်။ ငမိုးရိပ် ဘူတာ
ကို ရောက်တော့ဘူတာအနီးက ဗန်ဒါပင်အောက်မှာ ဂျစ်ကား

၁၅၆ မင်းမြတ်လှ

ငါဟာ ရက်စက်ပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့လူပါလား
လို့ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်အပြစ်တင်နေမိတယ်။

“ဒါပေမဲ့ငါ့နောင်တက အချိန်နှောင်းသွားပြီ၊ သတ္တမ
တစ်ခုကတစ်ခုပါပဲ”

လို့လဲတွေးလိုက်မိတယ်။

စောဦးဟာ ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေးက လမုတောဆီကို
ကားမောင်းထွက်ခဲ့တယ်။

လမုတောအစပ်မှာ ကားရပ်တော့ မှောင်ရီပိုးတဝါးဖြစ်
နေပြီ။ စောဦးဟာ ဂျာကင်အင်္ကျီထဲက သေနတ်ကို စမ်းကြည့်
လိုက်ပြီး

“ကိုဖေခင်တစ်ယောက် သူ့သေနတ်နဲ့သူပြန်ပြီး ဖာတ်
သိမ်းတော့မယ်”

လို့တွေးလိုက်မိတယ်။ လမုတောထဲမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်
အနည်းငယ်ကမှ လူသတ်မှုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတော့ လူသူကင်း
ရှင်းနေတယ်။

စောဦးဟာ အပြစ်မဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ဖြတ်ရ
တော့မယ် ဆိုပေမဲ့ စိတ်လွှပ်ရှားခြင်းမရှိဘဲ တည်ငြိမ်နေတယ်။

အာမခံပေါ်လစီအတွက် အလုံက အပေါင်ဆိုင်မှာ မမျှော်
စင့်ဘဲ ပုလိပ်တစ်ယောက်ကို သူသတ်ပြီးပြီ။

ဒီနေ့ လမုတောထဲမှာ နောက်တစ်ယောက်ကို သတ်ရ
တော့မယ်။

“တစ်တက်စားလည်းကြက်သွန်၊ နှစ်တက်စားလဲကြက်
သွန်ပဲ”

လို့နလုံးသွင်းထားလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ လမုတောအတွင်းမှာပုန်းအောင်းပြီး ခင်မြရင်
ဆိုလင်မယားကို စောင့်နေမိတယ်။ ခင်မြရင်တော့ ခင်မြရင်တို့
လင်မယားဟာ လမုတောအစပ်ကို ရောက်လာတယ်။

စောဦးဟာ ပုန်းအောင်းပြီး သူတို့ လင်မယားအနားကို
ရောက်အောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်စောင့်တယ်။

ခင်မြရင်တို့အနားကို ရောက်တဲ့အခါ ပုန်းအောင်းနေရင်

ကထွက်ပြီးအနောက်ကချည်းကပ်သွားတယ်။

ခင်မြရင်ဟာရုတ်တရက် အနောက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး
စောဦးကိုမြင်တဲ့အခါအထိတ်တလန့်နဲ့

“အမဲလေး...မလုပ်ပါနဲ့ရှင်”

လို့အော်ဟစ်လိုက်တယ်။ ခင်မြရင်ရဲ့အော်သံကြောင့်
ကိုဖေခင်ဟာအနောက်ကိုအလန့်တကြားလှည့်ကြည့်တယ်။

စောဦးဟာလုပ်စရာရှိတဲ့အလုပ်ကိုပြတ်ပြတ်သားသား
လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ သေနတ်ကိုထုတ်ပြီး ကိုဖေခင်ရဲ့
ခေါင်းကိုဒိုင်းခနဲ ပစ်ထည့်လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ မြေပေါ်ကို လဲကျသွားတဲ့ကိုဖေခင်ကို
ကြည့်ပြီး ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်နေတယ်။

စောဦးဟာ သဏ္ဌန်လုပ် သရုပ်တူအောင် ခင်မြရင်ကို
လက်ပြန်တစ်ချက်ရိုက်ပြီး ချုံထဲကို ဆွဲသွင်းလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ အထိတ်လန့်အော်ဟစ်ရှုန်းကန်နေဆဲပဲ...
စောဦးက

“အသံမထွက်နဲ့”

လို့အော်ပြီးနောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ရိုက်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ခင်မြရင်ဟာ ကြောက်စိတ်မပြေသေးဘဲ ရုန်း
တန်နေသေးတာမို့စောဦးက သဘာဝကျအောင်ပါးကိုတဖြန်း
ဖြန်းရိုက်ပြီး သူမကိုအဓမ္မကျူးလွန်တယ်။

ခင်မြရင်က ကာမအရသာ မခံစားဘဲ တစ်ချိန်လုံး ရှိုက်ခို
နေတယ်။ စောဦးက အားရတဲ့အခါ သူမကိုယ်ပေါ်က ခွာပြီး
လမုတောထဲက ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ထွက်သွားတယ်။

အထိတ်တလန့်နဲ့

“ဟင်...ငမိုးရိပ်ချောင်းဘေးကလ ခုတောမှာ ယောက်ျား
ဆိုသတ်ပြီး မိန်းမကို မုဒိန်းကျင့်သွားပြန်ပြီ၊ ဟိုက်...အသတ်ခံရ
ထဲကို ဖခင်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီမှာ အာမခံထားတဲ့
လူပါလား၊ စိတ်မကောင်းစရာဗျာ”

လို့အော်ဟစ်လိုက်တယ်၊

ကိုဘထွားက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ
အသက်အာမခံထားပြီး တစ်လအတွင်း အသတ်ခံရတယ် ဆို
တာ ကျုပ်ရင်ထဲမှာ ဘဝင်မကျဘူး”

လို့ပြောတော့ ရွှေမန်းက

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ...အာမခံ ငွေလိုချင်လို့ လင်ကို အသေခံ
ခိုင်းပြီး မုဒိန်းကျင့်ခံတဲ့ မိန်းမဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူးထင်တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကုန်စုံဆိုင်အစုတ်လေး တစ်ဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ လူတစ်

စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး ဌာနက ရွှေမန်းဟာ အထက်အရာရှိ
ကိုဘထွားက ခေါ်တဲ့အတွက် ရုံးခန်းထဲကို ရောက်သွားတယ်၊

ရွှေမန်းအခန်းထဲကို ရောက်တဲ့အခါ ကိုဘထွားက မျက်စိ
မျက်နှာဖျက်ပြီး

“မင်းဒီသတင်းစာကို ဖတ်ကြည့်စမ်း”

လို့ဆိုတော့ ရွှေမန်းက သတင်းစာကို ဖတ်ကြည့်ပြီး

ယောက်က အာမခံငွေတစ်သိန်းထားတယ်ဆိုတာ သံသယ
စရာပဲ၊ ကျုပ်တော့ ဒီဖြစ်ရပ်ကို လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး”

လို့ပြောလိုက်တယ်၊ ကိုဘထွားရဲ့ သံသယကို ရွှေမန်းက
သဘောမတူ နှိပ်သေးဘဲ

“ဒီကိစ္စမှာတော့ လင်ယောက်ျား အသတ်ခံရုံတင် မဟုတ်
ဘူး၊ မိန်းမ တစ်ကိုယ်လုံး အညိုအမည်းစွဲအောင် ရိုက်နှက်ခံ
တာလဲ ထည့်စဉ်းစားဦးလေ”

လို့စောဒက တက်လိုက်တယ်၊ ကိုဘထွားက ခေါင်း
ယမ်းပြီး

“ဒါကတော့ လူဆိုတာ ကြံစရာရှိရင် ပီပီခိုခို ကြံစည်မှာပဲ
ငွေတစ်သိန်းဆိုတဲ့ ပမာဏဟာ မက်မောစရာ သိပ်ကောင်း
တယ်၊ နောက်ပြီး မင်းကို ကိုဖေခင်ရဲ့ မိန်းမနောက်ကြောင်းဆီ
စုံစမ်းခိုင်းခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီမိန်းမနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သဲလွန်စရာ
ရမလာဘူး”

လို့ အပြစ်တင်လိုက်တော့ ရွှေမန်းက ခေါင်းကုတ်ပြီး

“ဒီမိန်းမမှာ သံသယဖြစ်စရာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိဘူးဆရာ”

လို့စောဒက တက်လိုက်တယ်၊ ဒီအခါမှာ ကိုဘထွားက
ရွှေမန်းကို အထင်သေးဟန်နဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီး

“ဒါကြောင့်လဲ မင်းတို့ကို ယုံလို့မရတာပဲ၊ ခင်မြရင်ဆိုတဲ့
မိန်းမကို ငါ့ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းကြည့်တော့ သံသယဖြစ်စရာ
အလွန်ကောင်းတဲ့ အချက်ကို သွားတွေ့တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းဟာ ကိုဘထွားရဲ့ မိလိ
အပေါက်ရှာတတ်တဲ့ စိတ်ဝါဒကို သိသလို အရေးမစိုက်ဘဲ

“ဘာများ သံသယဖြစ်စရာတွေလို့လဲ ဆရာ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်၊

ကိုဘထွားက ရွှေမန်းမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပြီး

“ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ တရုတ်တန်းက ကလပ်
လူပိုက်ဖိုးတုတ်နဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းလှောင်နေစရာ အတော်
ကြာပြီကွ၊ ဒါဟာ သံသယဖြစ်စရာ အကောင်းဆုံး အချက်ပဲ၊
အလုပ်လူပိုက်တစ်ယောက်နဲ့ လင်ငယ်နေတဲ့ မိန်းမဟာ လင်ကြီး

၁၆၄ မယ်မြတ်သူရ

ဂွဏ်ကုဏ် ၁၆၅

ကိုသတ်ဖို့အခွင့်အရေးရှိတယ်”

“လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက ကိုဘထွားဟာ အလှူတာဝန်နဲ့ ပတ်သက်ရင် အင်မတန် စေ့စပ်တဲ့သူပါလားလို့ကြံချီးမွမ်းမိတယ်။ ကိုဘထွားက ဆက်လက်ပြီး

“ဒီအမှုအတွက် စီအိုင်ဒီက အင်စပက်တော်လှမ်းကျပ် အခုပဲ ဖုန်းဆက်လိုက်တယ်။ ကိုလှမိုး အမှုစစ်တဲ့အချိန်မင်းအနားမှာရှိနေဖို့လိုတယ်။ ဒီအမှုအတွက် ဂျွန်အင်ဆန်ကုမ္ပဏီက အာမခံကြေး မပေးရဖို့ အစွမ်းကုန် ကာကွယ်ဖို့လို့ ကိုလှမိုးကို ပြောထားပြီးပြီ။ ကိုလှမိုးကူညီရင် ကုမ္ပဏီက ကျေးဇူးဆပ်မယ်လို့လဲ မှာထားတယ်။ နောက်ပြီးတော့ အာမကိုယ်စားလှယ် စောဦးကို သတင်းစာတွေက မေးရင် ပေါက်ရတွေ လျှောက်မပြောဖို့ သတိပေးထားပါ။ သူဟာ အာမပေါ်လစီမှာ အဓိက ကျတဲ့သူပဲ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကိုဘထွားဟာ ရွှေမန်းထံ ကြည့်ပြီး လေးနက်တဲ့အမှုအယာနဲ့

“မုဒိန်းအကျင့်ခံရတဲ့ မိန်းမဟာ ဆေးရုံမှာပဲ ရှိသေးတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့အိမ်ကို ဒီနေ့ပဲ တိတ်တဆိတ် ဝင်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်ရမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ရွှေမန်းက နားမလည်ဟန်နဲ့ ကြည့်

“မုဒိန်းအကျင့်ခံရတဲ့ မိန်းမအိမ်ကို ကျွန်တော်က ဦးစွာ ဟုတ်လားဆရာ”

လို့မေးပြန်းလိုက်တော့ ကိုဘထွားက

“ဟုတ်တယ်။ သဲလွန်စ တစ်ခုခု ရရင်တော့ ကုမ္ပဏီအတွက် အမြတ်ထွက်နိုင်တယ်။ မုဒိန်းကျင့်ခံရတဲ့မိန်းမရဲ့ ဆေးစစ်ချက်မှတ်တမ်းကိုလဲ ရအောင် လုပ်ရမယ်။ မုဒိန်းကျင့်ခံရတယ်ဆိုတာ တကယ်ဟုတ်မဟုတ် ဆေးစာကို ကြည့်ပြီးမှ ကျုပ်ဆက်ခံမယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ရွှေမန်းဟာ စောဒက မတက်ဘဲ ခန့်နေရာ ကိုဘထွားအခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့တယ်။

၁၆၆ ခုတင်ပြန်လှူ

အမှုတစ်ခုလုံး သူ့ခေါင်းပေါ်ပုံကျလာပြီလို့တွေးရင်း
လူသတ်၊ ခုခိုင်းကျင့်တဲ့ တာကာရူးကောင် အပြန်ချ
ပိပိစေ"

လိုဆုတောင်းလိုက်ပိတယ်။

နီနီ

ရွှေမန်းဟာ ကုမ္ပဏီက ပေးထားတဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့ အင်
စပက်တော်လုဗိုးရှိရာ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီရုံးခန်းကို လိုက်သွား
တော့ အင်စပက်တော်လုဗိုးကို အသင့်တွေ့ရတယ်။

အင်စပက်တော်လုဗိုးက

"ကိုသထွားက စိုးရိမ်လွန်နေတာကွ၊ တကယ်တော့ ဒီ
အမှုဟာ ရှင်းရှင်းလေးပဲ၊ ငမိုးရိပ်ချောင်နံဘေးက လမုတောမှာ
လွန်ခဲ့တဲ့ လကပဲဒီအမှုမျိုးကျူးလွန်သွားပြီပြီ လူသတ်သမားက

တစ်ယောက်တည်းပဲ”

လို့ဆိုတော့ ရွှေမန်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ကျုပ်လဲ ဆရာလိုပဲ ယူဆပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာတို့ဘာထွားကတော့ အာမခံထားတဲ့သူတွေ ဉာဏ်နီညာဏ်နက်သုံးတယ်လို့ပဲ ထင်နေတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်၊ အင်စပက်တော်လုမိုးက ရယ်မောပြီး

“မင်းဆရာကတော့ ဂျွန်အင်ဆန်းကုမ္ပဏီ လူကြီးပိုင်းဘာတစ်ယောက်ယောက်ကို မှန်းနေပြီထင်တယ်”

လို့ပြောတယ်၊

ရွှေမန်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ်တို့ဆရာဘယ်လိုအတွေးခေါင်နေသလဲမသိဘူး၊ မုဒိန်းကျင့်ခံရတဲ့ မိန်းမက လူသတ်သမားနဲ့ ပေါင်းသင်းပြီး ကိုယ့်ယောကျ်ားကို ပြန်သတ်တယ်လို့ ယူဆနေတယ်၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး မုဒိန်းကျင့်ခံရတဲ့ မိန်းမကို ဆရာဘယ်ဘော စစ်ချက်ယူမှာပဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်၊ အင်စပက်တော်လုမိုးက သက်

ခြင်းချပြီး

“မူခင်းသက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကတော့ ညနေကျရင် ဆေးစစ်ချက်ရမယ် ပြောတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဆရာက ကျုပ်ချောက်ကို လိုက်ခဲ့ဖူးတာပဲတယ်၊ ဒါဆိုရင်တော့ ညနေကျရင် ဆေးရှုံ့ကို လိုက်ခဲ့ပေတော့၊ ကျုပ်အထင်တော့ အာမခံအရာရှိတို့ဘာထွားထင်သလို ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတစ်ချို့တော့ ခင်ဗျားတို့ ဂျွန်အင်ဆန်းကုမ္ပဏီ အချို့ကြီး လျော်ရမှာသေချာတယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်၊ ရွှေမန်းက သက်ပြင်းချပြီး

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ဆရာ ကိုဘာထွားကို လျော့တွက်လို့တော့မရဘူး၊ အာမခံပေါ်လစီနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူသံသယရှိတဲ့ သူတွေအားလုံး နောက်ဆုံးမှာ တရားခံတွေ ဖြစ်နေတာများတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက မျက်မှောင်

ကြွတ်ပြီး

“ဆေးစစ်ချက် မှတ်တမ်းတွေ ကြည့်ပြီး ခင်မြရင်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရင် အခြေပေါ်မှာပါ။ ဒီတစ်ချို့တော့ ကိုဘထွေးသံသယဝင်သလို ဖြစ်လာမယ်ထင်ဘူး။ ခင်မြရင် တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေအများကြီးရထားတယ်။ တယ်သို့မှ ကိုယ်အသားအနာခံပြီး လူသတ်မှုမကျူးလွန်ဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက ထက်မြက်ချေပြီး

“ဆရာကိုဘထွေးကတော့ တစ်သိန်းဆိုတဲ့ ငွေဟာ မက်လောက်စရာ ယာကရှိတဲ့အတွက် အနာခံနိုင်တယ်လို့ ယူဆနေတယ်”

လို့ပြောပြီး အင်စပက်တော်လုပိုးဆီက ထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။ ရွှေမန်းဟာ အချိန် အနည်းငယ်ရသေးတဲ့အတွက် အာမခံကိုယ်စားလှယ် စောဦးဆီကို ထွက်ခဲ့တယ်။

ရွှေမန်းဟာ စောဦးဆီကို ရောက်တော့ စောဦးက ကြိုဆို

လိုက်ပြီး

“ဘယ်လိုလဲကို ရွှေမန်း၊ ခင်ဗျားတို့ ဆရာကိုဘထွေးတစ်ယောက်တော့ အာမခံကြေးတစ်သိန်း မပေးရရေးအတွက် အစွမ်းကုန်တိုက်စစ်ဆင်နေပြီထင်တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“အဟုတ်ပဲဗျို့၊ ဆရာကိုဘာထွားကဒီအမှုကိုငွေတစ်သိန်း
လိုချင်လို့ဝင်ဆင်ထားတဲ့အမှုဆိုပြီးအကြီး အကျယ်သံသယ
ဝင်နေတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။

စောဦးကရွှေမန်းရဲ့စကားကြောင့် မျက်နှာပျက်သွားပြီး

“ကိုဘာထွားကဘော့ဝွတ်လွန်းပါတယ်ဗျာ၊ အသက်
အာမခံ ကုမ္ပဏီရဲ့သဘောကိုကအစားရှိရင်အလျော်ရှိရမှာပဲ၊
ဒီသဘောကိုသူနားမလည်ဘူးလား၊ ဒီပုံအတိုင်းဆိုအမှုက
သိပ်ရှင်းလွန်းတယ်၊ ကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီကလျော်ရမှာပဲ၊ အသက်
အာမခံအကြောင်းကိုမကြာမီသတင်းစာတွေသိသွား ရင်ဝိုင်း
ရေးကြမှာပဲ၊ ဒါဆိုရင်ကျုပ်တို့မလျော်လို့ရမလားဗျ”

လို့ပြောတယ်။

ဒီအခါမှာရွှေမန်းကစောဦးမျက်နှာကိုကြည့်ပြီး

“ဆရာကိုဘာထွားကကိုစောဦးကိုမှာလိုက်သေးတယ်
သတင်းစာတွေနဲ့တွေ့ရင်ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းဖြေပေးပါတဲ့”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။

ရွှေမန်းရဲ့စကားကြောင့်စောဦးကခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ဒီလူဟာကျုပ်တို့အရာရှိလုပ်ပြီးအတွေးတွေ သိပ်ချော်
နေပြီ၊ ဒါဆိုရင်သတင်းစာတွေမှာကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီကအသက်
အာမခံကြေးတစ်သိန်းတောင်လျော်တယ် ဆိုတာကြော်ငြာပြီး
သားတောင်ဖြစ်သေးတယ်၊ နောက်ဆိုရင်ကုမ္ပဏီကို အသက်
အာမခံ လုပ်ချင်တဲ့သူတွေ လက်မလည်အောင် ရောက်လာဦး
မယ်၊ ဒါကို သူ့ဘာလို့ သဘောမပေါက်တာလဲ၊ သူ ဒီလို ဆက်
လုပ်နေရင် ဂျွန်အင်ဆန်းကုမ္ပဏီ နံမည်ပျက်ပြီး ဒေဝါလီ ခံသွား
မယ်၊ ကျုပ်တို့ဆီမှာလဲဘယ်သူမှအာမခံထားချင်မှာ မဟုတ်
တော့ဘူး”

လို့အပြစ်တင်လိုက်တယ်။

ရွှေမန်းကခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဆရာကိုဘာထွားက ခင်ဗျား တစ်သိန်းတန်အာမခံ
ပေါ့လစီလုပ်ကတည်းကသံသယဖြစ်နေတာ၊ ဒါကြောင့် ခင်မြ

ရင်ဆိုတဲ့မိန်းမရဲ့နောက်ကြောင်းကိုကျွပ်ကိုစုံစမ်းခိုင်းတယ်။
ကျွပ်စုံစမ်းလို့ရသမျှ ခင်မြရင်မှာသံသယ ဝင်စရာ ပြစ်ချက်
ဟောင်းလုံးဝမတွေ့ရဘူး။ ဆရာကိုဘာထွေးက ကျွပ်ရဲ့စုံစမ်းမှုကို
မယုံကြည်တဲ့အတွက်သူ့ကိုယ်တိုင်ခင်မြရင် တို့လင်မယားရဲ့
နောက်ကြောင်းကိုစုံစမ်းကြည့်တော့ ခင်မြရင် ဆီမှာသံသယ
ဝင်စရာတွေ့တယ်လို့ပြောတယ်။

စောဦးဟာရွှေမန်းရဲ့စကားကြောင့် ရင်ထဲမှာထိတ်သန့်
ဖြစ်သွားပြီး

“သယ်လို့သံသယဝင်စရာတွေ့တာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ရွှေမန်းကခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျုပ်လဲသေသေချာချာမသိပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကို
ဘာထွေးကိုလျော့တွက်လို့တော့မရဘူး။ သူ့ဟာအာမခံပေါ်လစီနဲ့
ပတ်သက်လာရင် အင်မတန်ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတစ်ယောက်
ဆိုတာခင်ဗျားသိပါတယ်”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးက စိတ်မသက်သာဟန်နဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“ဒါပေမဲ့ဒီအမှုက ရှင်းရှင်းကြီးပါ။ ကျွပ်တို့ကမ္မဏိယာမခံ
ငွေတစ်သိန်း လျော်ကို လျော်ရမှာပဲ။ နောက်ပိုင်း ကုမ္ပဏီက
လျော်ဖို့ နောင်နှေးနေတာ သတင်းစာတွေသိသွားရင် နံမည်
ဖျက်သွားနိုင်တယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အရာရာသံသယဝင်
ထတ်တဲ့ ကိုဘာထွေးကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေမိတယ်။ ရွှေမန်း က
စောဦးကိုကြည့်ပြီး

“ကိုစောဦးဆီကို ကျုပ်ရောက်လာတာ အကူအညီ
တောင်းချင်လို့ပါ။ ခင်မြရင်ရဲ့အိမ်ကိုကျွပ်သွားကြည့်ချင်တယ်။
ကျွပ်ကိုလိပ်စာပေးလို့ရမလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ အန္တရာယ်အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံတွေ
ကြားလိုက်ရသလိုခံစားလိုက်ရပြီး

၁၇၆ မင်းပြန်သူရ

“လူမနေတဲ့အိမ်ထဲကို ကျုပ်တို့ခိုးဝင်တာဥပဒေနဲ့မညီဘူးနော်”

လို့တားမြစ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ရွှေမန်းကပူဟန်မရှိဘဲ

“ကိုဘထွားက ဒီနေ့သွားကြည့်ခိုင်းထားတယ်။ သူ့ဆန်စားမှရဲရတော့မှာပေါ့၊ ဥပဒေနဲ့မညီတော့လဲ အချုပ်ထဲဝင်လိုက်ရုံပဲ။ ကဲ့...ကျုပ်ကို လိပ်စာပေးပါ”

လို့တောင်းဆိုလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ရွှေမန်းတစ်ယောက်တည်း ခပ်မြရင်တို့အိမ်ကို လွတ်ဖို့ စိတ်မချဘဲ ဖြစ်နေလို့ သူကိုယ်တိုင်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ရွှေမန်းရဲ့ခိုင်ကယ်အနောက်က ခွထိုင်ပြီး ခပ်မြရင်တို့အိမ်ကို ထွက်ခဲ့တယ်။

ခပ်မြရင်ရဲ့အိမ်ကို ရောက်တော့ ရွှေမန်းက မစွကာကီးနဲ့

အခါးမကြီးကို ဖွင့်ပြီး အိမ်ထဲကို ဝင်လိုက်တယ်။

အိမ်ရဲ့ဧည့်ခန်းတစ်ခုလုံး ကြွက်သိုက်လှုပ်ပွပြီး မကောင်း

စွဲအနံ့အသက်တွေ ထွက်နေတယ်။

ရွှေမန်းက ဧည့်ခန်းထဲက စားပွဲကို မွေ့နောက်ရှာဖွေပြီး

အိမ်ထဲက စက္ကူတစ်ထပ်ကြီးကို ထုတ်ယူလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ရွှေမန်းလက်ထဲက စက္ကူထပ်ကြီးကို ကြည့်

ပြီးရင်တဲမှာထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီစက္ကူတွေဟာ ခင်မြရဲ့ ရေးထားတဲ့ ဝတ္ထုစာမူတွေ ဖြစ်နေတယ်။

စောဦးက ဝတ္ထုကို ဖတ်ကြည့်နေတဲ့ ရွှေမန်းကို ကြည့်ပြီး

“ဒီမှာ... ကျုပ်တို့ လုပ်ရပ်က ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ရုံပဲ”

ဘူး၊ သူတစ်ပါးရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို စပ်စုသလို ဖြစ်နေပြီ

လို့တားဆီးလိုက်တော့ ရွှေမန်းက လက်ကာပြပြီး

“ခဏနေပါဦးဗျ။ သူရေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းက အခုလောက်

ရှိဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေနဲ့ တိုက်ရိုက်တူနေတယ်။ ဒါဟာ အာမခံကုမ္ပဏီအတွက် မျှော်လင့်ချက် တစ်ခုပဲဗျ”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ ရေးလက်

စာမူကို မချောက်ချက်မိတာ နောင်တရမိတယ်။

ရွှေမန်းဟာ စောဦး အပြစ်တင်နေလို့ ဖတ်လက်စာ

ကို ဆက်မဖတ်တော့ဘဲ အိတ်ထဲကို ထိုးထည့်လိုက်တယ်။

စောဦးမျက်လုံးပြူးသွားပြီး

“ဟေ့လူ ခင်ဗျားက သူတစ်ပါးစာတွေကို ခွင့်ပြုချက်

ဘဲ လျှောက်ဖတ်ရုံမကဘူး။ စာမူကိုယူသွားဦးမယ်ဆိုတော့ လွန်ဘူးလား”

လို့အပြစ်တင်လိုက်တယ်။

ရွှေမန်းက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ဒီစာမူကိုဖတ်ပြီးတော့ ဒီအိမ်က မိန်းမကို ကျုပ်မသံကာ

တော့ဘူး၊ သူဟာ မရိုးသားဘူးဗျ။ အာမခံငွေတွေကို မရိုးသားတဲ့

နည်းနဲ့ ရယူဖို့ သူ့မှာအကြံရှိပုံရတယ်။ သူ့ဘက်က အာမခံငွေ

တွေကိုတောင်းခံလာရင် ကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီက ဒီစာမူနဲ့ ပြန်တုံ့ပြန်ရမယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ စောဦးဟာ ဘုန်လှုပ် ချောက်ချား

သွားပြီး

“ဟာဗျာ... ဝတ္ထုဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ရေးထားတာပဲ။

စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်တူသွားတာကို

အတည်ယူလို့ဘယ်ရမလဲ”

လို့ပြောတယ်။ ရွှေမန်းက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျုပ်တာဝန်က ဒီအိမ်မှာ သံသယဖြစ်စရာမြင်ရင်
ဆရာကိုဘယျားကိုယူလာပေးဖို့ပဲ၊ ကုမ္ပဏီအတွက်အထောက်အကူပြုတာ မပြုတာ ကျုပ်အပိုင်း မဟုတ်ဘူး”

လို့ပြောပြီး စာမူကို အိတ်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။
ရွှေမန်းက တစ်အိမ်လုံးကို မျက်လုံးဝေကြည့်ပြီး

“ဒီတစ်အိမ်လုံး ကြွက်သိုက်လို ရှုပ်ပွနေတယ်၊ ဒါကို
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အိမ်ရှင်မဟာ မိသားစုကို တန်ဖိုးမထားသလင်သားအပေါ် ချစ်ခင်မှု ကင်းမဲ့နေပုံရတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ခင်ဗျားပြောပုံအရ တစ်အိမ်လုံး ကြွက်သိုက်လို ရှုပ်ပွနေတာနဲ့ လင်သားအပေါ် ချစ်ခင်မှု ကင်းမဲ့နေတယ်ဆိုတာ သဘာဝကျဘူးဗျာ”

လို့ပြောတယ်။ ရွှေမန်းက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကုန်စုံဆိုင် ဖွင့်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ငွေတစ်သိန်းတန် အာမခံထားတယ် ဆိုတာသံသယဖြစ်စရာပဲ၊ ဒီနေ့

သူ့အိမ်ကို ရောက်တော့ သူ့ရဲ့နေပုံထိုင်ပုံကို ကြည့်ပြီး သူ့လို လူတာ ငွေတစ်သိန်းတန် အာမခံနဲ့ မသက်ဆိုင်ဘူးလို့ ခံစားရတယ်။ ကိုစောဦးလို ငါ့ရဲ့ အာမခံကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်တင်အိကိုဘာလို့မသိတာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

စောဦးက ရွှေမန်းရဲ့စကားကြောင့် သူ့ရဲ့အာမခံကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းကို ထိခိုက်လာတာမို့

“ကျုပ်တာဝန်က ကုမ္ပဏီအတွက် အာမခံ ပေါ်လစီ များများရှာပေးဖို့အဓိကပဲ၊ အာမခံကြေးသွင်းပြီးတာနဲ့ ကျုပ်တာဝန်ကျေပြီလေ၊ ကျုပ်လဲ ကော်မရှင်ချပြီးပြီ၊ ကျုပ်က ဘာများထပ်ပြီး တာဝန်ယူရမှာလဲ၊ ကျန်တာက ကုမ္ပဏီရဲ့အပိုင်းလေ၊ ကုမ္ပဏီက ဆေးစစ်တဲ့ဆရာဝန်နဲ့ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး အပိုင်းလေ၊ ခင်ဗျားတို့တာဝန်ကို ကျုပ်အပေါ်ဘာလို့လွှဲချရတာလဲ၊ ကျုပ်က တိုက်ရိုက်လုပ်၊ အာမခံရဖို့ပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်”

လို့ပြောတော့ ရွှေမန်းက သက်ပြင်းချပြီး

“ထားပါတော့ဗျာ၊ သူတို့လင်မယား အိမ်ထောင်ရေး
အဆင်ပြေရဲ့လား”

လို့မေးလိုက်တယ်။

စောဦးခေါင်းညိတ်ပြီး

“ပြေပါတယ်၊ သူတို့ ကြည့်ရတာ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ပုံပေါ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျုပ်အထင်တော့ သူတို့အိမ်ထောင်ရေး ပြေလည်ဖို့
မရဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်အိမ်ပေါ်ထပ်တက်ကြည့်
တော့ သူတို့ လင်မယားတစ်အိပ်ယာတည်း အတူမအိပ်ဘူး
အိပ်ယာခွဲအိပ်နေကြတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦး မျက်နှာဖျက်သွားပြီး

“ဒါကတော့ သူများ လင်မယားရဲ့အိမ်တွင်းရေးကို ကျုပ်
အနေနဲ့ အသေးစိတ် ဘယ်သိပါ့မလဲဗျာ၊ အမြင်အရတော့ ခင်မြ
ရင်ဟာ ရိုးသားသိမ်မွေ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ၊ လင်သား
အပေါ်လဲ သစ္စာရှိပုံရပါတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“သေသူကို ဖခင်က တပ်ထွက်ဖို့ သူတပ်ထဲမှာ တုန်းက
သေနတ်ပစ်ရန် ပီယံတစ်ယောက်ပဲ၊ အိမ်ပေါ်ထပ်မှာ ကိုဖေခင်
ခိုင်ရခဲ့တဲ့ ဆုတံဆိပ်တွေ မြင်ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သေနတ်ထည့်
ဆွဲကျွန်းသေတာလေးထဲမှာ သူ့သေနတ်ကို မတွေ့ဘူး”

လို့ဆိုတော့ စောဦးဟာ ရွှေမန်းကို မလုံမလဲ ကြည့်လိုက်
တယ်။ ရွှေမန်းဟာ ခင်မြရင်တို့အိမ်ကို အတန်ကြာအောင်
ဆွဲနှောက်ပြီးမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ခန္ဓာတစ်ခုလုံးမှာ အက်ရာတွေ ဗရဟ္မရထားတယ်။ ရက်ရက်စက်စက် အမွေပြုကျင့်ခြင်းလဲ ခံထားရတယ်။ လုပ်တဲ့လူက လူမဆန် ဘူးပျာ၊ ဖိုက်ရိုင်းလွန်းတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းနဲ့ အင်စပက်တော်လုမိုးတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးကို ခင်မြရင်နဲ့ တွေ့ဆုံလိုကြောင်း ခွင့်တောင်းလိုက်တယ်။ တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးက

“လူနာရဲ့ ကျန်းမာရေးက သိပ်အကောင်းကြီး မဟုတ်သေးဘူးပျ၊ သူ့မှာ ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေးထက် စိတ်ကျန်းမာရေး အခြေအနေပိုဆိုးဝါးနေတယ်။ အကြာကြီး မေးမြန်းခွင့်မပြုနိုင်ဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက “ကျုပ်တို့သူ့ကို အများကြီးမမေးပါဘူးဆရာ၊ လူသတ်သမားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို မေးမြန်းချင်တာပါ”

ရွှေမန်းဟာ စောဦးနဲ့လမ်းခွဲထွက်ခဲ့ပြီး အင်စပက်တော်လုမိုးရှိရာကို ပြန်လာခဲ့တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ဆိုင်ကယ်ပေါ်ကို ခုန်တက်ပြီး ဆေးရုံကြီးကို မောင်းခိုင်းတယ်။ ဆေးရုံကြီးကို ရောက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး ခင်မြရင်ရဲ့ အခြေအနေကို မေးမြန်းတယ်။

တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးက

“လူနာဟာ မျက်နှာအနံ့ရိုက်နက်ခံထားရတယ်။ ဟိုထိ

လို့ပြောလိုက်တော့ တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးက ဂေါတမာတွေဆုံဖို့ ခင်မြရင်လှကို ခေါ်သွားတယ်။

ခင်မြရင်လှကို ရောက်တဲ့အခါမှာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ယောင်ကင်းနေပြီး မျက်လုံးတစ်ဖက် ပိတ်လုနီးပါး ဖြစ်နေတာ မြင်ရတယ်။ သူမကိုယ်ပေါ်က ဒဏ်ရာတွေကို ကြည့်ပြီး အင်စပက်တော်လုမီးနဲ့ ရွှေမန်းတို့ကိုယ်တိုင် ကရှုကာသက်သွားတယ်။

ခင်မြရင်ဟာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် တွေသာ မရှိရင် ပုရိသတွေကို ဆွဲဆောင်နိုင်မဲ့ မိန်းမလှ တစ်ယောက်ပဲ။

အင်စပက်တော်လုမီးက ခင်မြရင်ကို အားတုံ့အားနာ အမူအယာနဲ့

“ဒီမှာမခင်မြရင်ကျုပ်က ပုလိပ်ဌာနက အင်စပက်တော်လုမီးပါ။ သူကတော့ ဂျွန်အင်ဆန်း အာမခံကုမ္ပဏီက တာဝန်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကိုရွှေမန်းပါ။ ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျားစိတ်ဆင်းရဲနေမယ်ဆိုတာသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တာဝန်အရ မေးခွန်းနည်းနည်း

မေးခွင့်ပြုပါ”

ခင်မြရင်က အင်စပက်တော်လုမီးတို့အား မသိမသာ ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။

အင်စပက်တော်လုမီးက

“ခင်ဗျားယောက်ျားကို သတ်ဖြတ်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် စူးလွန်သွားတဲ့ လူသတ်သမားကို ခင်ဗျား မှတ်မိသလောက် ပြောပြပါလား။ ကျုပ်တို့ တရားခံကို အမြန်ဆုံးဖမ်းမိအောင် ကြိုးစားပါမယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်က အင်စပက်တော်လုမီးရဲ့ အမေးကို မဖြေဘဲ အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်နေပြီးမှ တုန်လှုပ်သောအသံနဲ့

“သူ...သူဟာ ဇလေဇာအင်္ကျီကွက်ကျားကြီးနဲ့ အမည်းရောင်သောင်းဘီကို ဝတ်ထားတယ်။ အရပ်က ပုပြတ်ပြတ် ဂင်တိုတိုနဲ့ ပါးပေါ်မှာ အမာရွတ်ကြီးတစ်ခုရှိတယ်။ ခေါင်းမှာ ဆံပင်ရေခဲ ထိပ်ပြောင်နေတယ်။ မျက်လုံးက ပြူးကြောင်ကြောင်နဲ့

ကြောက်ဖို့ သိပ်ကောင်းတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လှဦးက ခေါ်
ညိတ်ပြီး

“သေချာပြီ ဒီလူပဲ ဆက်ပြီး ကျူးလွန်နေတာပဲ၊ တရား
ကို အမြန်ဆုံးရအောင်ဖမ်းရမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ရွှေမန်းက ခင်မြရင်ရဲ့ ဗျက်နှာကို
ကြည့်ပြီး

“ခင်ဗျားတို့လင်မယားက လူပြတ်တဲ့ ငမိုးရိပ်ချောင်း
နံဘေးကို ဘာလို့သွားတာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က ရွှေမန်းရဲ့ မေးခွန်းကြောင့် စိတ်ထိခိုက်ဟန့်
အင်းခနဲ ရှိုက်ငိုလိုက်တယ်။

“ငမိုးရိပ်တစ်ဖက်ကမ်းက သိမ်ချောင်းဘုန်းကြီး ကျောင်း
မှာ ကျွန်မယောက်ျားရဲ့ ဘကြီးဘုန်းကြီးရှိတယ်။ အဲဒီနေ့က
ကျွန်မတို့လင်မယားရဲ့ မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည်နေ့ဆိုတော့ ဘကြီး

ဘုန်းကြီးကို ဆွမ်းကပ်ချင်လို့ သွားတာပါ”

လို့ဖြေပြီး ဝမ်းပန်းတနည်း ရှိုက်ငိုနေတယ်။ ခင်မြရင်ရဲ့
ခံကြံကွဲစရာ အမူအယာကြောင့် တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးက

“ဒီမှာ... ကျွန်တော်လူနာ စိတ်ထိခိုက်အောင် ဒီထက်ပိုပြီး
ပေးမြန်းခွင့် မပြုနိုင်တော့ဘူးဗျာ”

လို့တားဆီးလိုက်တဲ့အတွက် အင်စပက်တော်လှဦးနဲ့
ရွှေမန်းဟာ ခင်မြရင် ရှေ့ကထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။

ဆေးရုံအပြင်ဘက်ကို ရောက်တော့ အင်စပက်တော်
လှဦးက

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီ အသက်အာမခံငွေ
ပေးလျှော်ရမှာ သေချာနေပြီ၊ တရားခံက အရင်ကျူးလွန်သွား
တဲ့လူပဲ၊ ဒီလူကို အမြန်ဆုံး မဖမ်းနိုင်ရင် လူသတ်မှု၊ မုဒိန်းမှုတွေ
ဆက်ပြီး ကျူးလွန်မှာပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက သက်ပြင်းချပြီး
“သေသူဟာ ဘယ်လိုသေနတ်ဖျိုးနဲ့ အသတ်ခံရတာလဲ၊

သူ့ကိုယ်ထဲကို ဝင်ရောက်သွားတဲ့ ကျည်ဆံက ဘယ်လို အစိုး
အစားလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းခါ ယမ်းပြီး

“ခါတ်ခွဲခန်းမှတ်တမ်းက ကျုပ်မဖတ်ရသေးဘူး၊ စီအိုင်း
ကို ရောက်ရင် သိရမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ အင်းစိန်စီအိုင်းဒီကို ရောက်တော့
အင်စပက်တော်လုမိုးက ခါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ပြီး
မျက်လုံးဖြူးသွားတယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“အံ့ဩစရာပဲဗျာ၊ ခါတ်ခွဲခန်း အစီအရင်ခံစာအရ ငမိုးမိုက်
ချောင်းနံဘေးမှာ အသတ်ခံရတဲ့ လူနှစ်ယောက်အနက် ပထမ
လူက ခြောက်လုံးဖြူးသေနတ်နဲ့ ပစ်ခံရပြီး၊ နောက်လူက ပွိုင့်ဘု
သေနတ်နဲ့ ပစ်တာခံရတယ်လို့ အစီရင်ခံထားတယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးရဲ့စကားကြောင့် ရွှေမန်းကလတ်

ချစ်တီးပြီး

“ဒါသံသယဖြစ်စရာပဲ၊ လူသတ်သမားမှာ သေနတ်နှစ်
ခုပဲရှိနေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် လူသတ်သမားက တစ်ယောက်
တည်းမှ ဟုတ်လို့လား”

လို့ရေရွတ်လိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက သက်
ပြင်းချပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေတယ်။

သိမ်းမသန့် ခံစားရတယ်။

ခင်မြရင် မိမိအပေါ် ဘာတွေများ ဖုံးကွယ်ထားသလဲ
သေ...ကာမတကာကြီးတဲ့ ခင်မြရင်လို မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ
မိမိအပြင် လင်ငယ်တစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်နိုင်တာပဲလို့ တွေး
မိပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိတယ်။

အမှုတွေကို မကျူးလွန်မိက မိမိကို ကွယ်ဝှက်ခဲ့ရင် ကြီးစွာ
သော ဒုက္ခနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်လို့ ခင်မြရင်ကို ကြိုတင် သတိပေးခဲ့ဖူး
တယ်။

“ခင်မြရင်...ခင်မြရင် မိုက်လိုက်တဲ့ မိန်းမ...”

ဧမာဦးဟာ ခင်မြရင်အကြောင်း မတွေ့တော့ဘဲ စိတ်
ဆင်းရဲစရာတွေကို မေ့သွားအောင် ဝိစကီပုလင်းကိုသာ ဖွင့်ပြီး
ဟော့သောက်လိုက်တယ်။

ဧမာဦးဟာ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကနေ ဟန်မပျက်ပြန်လာပြီး
ကုမ္ပဏီက စစ်ဆေးရေးအရာရှိများနဲ့ ပုလိပ်တွေ ခင်မြရင်ဆီကို
သွားရောက်တွေ့ဆုံနေလောက်ပြီလို့ တွေးမိတယ်။

ခင်မြရင်တစ်ယောက် စာတန်ရှိသူတွေရဲ့ မေးခွန်းတွေ
ကို သံသယကင်းကင်းနဲ့ ဖြေနိုင်ပါစေလို့သာ ဆုတောင်းမိတယ်။

ခင်မြရင်ရဲ့ သံသယဖြစ်စရာ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို
ကိုးကားသွား စုံစမ်းထားတယ်ဆိုတာ ကြားတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ

တယ်”

လို့ပြောတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီရဲ့အရေးကြီးကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးတဲ့အခါ ဂျွန်အင်ဆန်းရုံးခန်းမှာ ဆွေးနွေးလေ့ မရှိဘဲ လူမသိသူမသိနေရာလေးတွေမှာ တွေ့ဆုံလေ့ရှိတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ အလုပ်ကိစ္စကို မဆွေးနွေးသေးဘဲ ရွှေအုန်းပင်ထမင်းဆိုင်က ငါးသလောက်ပေါင်းနဲ့ ချဉ်ပေါင်ရွက်ချဉ်ရည်ဟင်း၊ ငါးပိကြော်တို့ကို မြန်ရည်ရှက်ရည်စားသောက်တယ်။

ပြီးတော့မှ သံပရာရည်တစ်ခွက်ကို သောက်ပြီး

“ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကို ဆေးရုံမှာ ကျုပ်တို့ သွား တွေ့တယ်။ ဒီမိန်းမရဲ့မျက်နှာအနံ့ရှိက်နက် ခံထားရတယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးမှာ ဒဏ်ရာတွေ ဖရဖရထားတယ်။ ရက်ရက်စက်စက် အမွေပြုကျင့်ခြင်းလည်း ခံထားရတယ်။ လုပ်တဲ့လူက လူမဆန်

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ ဖို့ဒီကားစုတ်ကလေးမောင်းပြီး ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက်မုခ်ကို ရောက်တော့ ကားကို ရပ်လိုက်ပြီး ရွှေအုန်းပင် ဆိုတဲ့ ထမင်းဆိုင်လေးထဲကို ဝင်ရောက်ခဲ့တယ်။

ဆိုင်ထဲမှာ အာမခံကုမ္ပဏီက စစ်ဆေးရေးအရာရှိ ဘထွားကြိုတင် ရောက်ရှိနေတယ်။

ကိုဘထွားက အင်စပက်တော်လုမိုးကို ဆီးကြိုပြီး

“လာဗျို့ ဒီနေ့ ခင်ဗျားအကြိုက် ငါးသလောက်ပေါင်း

၁၉၆ ခမင်ပြတ်လျှာ

ဘူးထု၊ ခိုက်ရိုင်းလွန်းတယ်... ကျုပ်တော့ မြင်မြင်ချင်း ခင်မြရင်
ကရုဏာသက်သွားတယ်၊ မိန်းမရုပ်ကတော့ အပျံ့စားပျို့တော်
ယောက်ျားတွေ မြင်လို့ကတော့ နှစ်ခါပြန် လှည့်မကြည့်
မနေနိုင်ဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက သက်ပြင်းချပြီး

“ဒါကြောင့်လဲ သတင်းစာတွေက သူ့ဘက်က သည်
သည်းလှပဲ ဝိုင်းရေးနေကြတာကိုး၊ မြန်မာ့အလင်းက ကံဆိုး
တဲ့မိန်းမလှလေးတဲ့၊ သူ့ကြီးဝေဇာက အလှဘုရင်မရဲကံကြ
ဆိုးတဲ့၊ သံတော်ဆင့်က ရွှေဂုံမယ်လေးရဲ့အဖြစ်ဆိုးတဲ့ ဒီသတင်း
ထောက်တွေ တကုာရှူးဖြစ်ကုန်ပြီလားမသိဘူး”

လို့မှတ်ချက်ချတယ်၊

အင်စပက်တော်လှမိုးက ရယ်မောပြီး

“ခင်ဗျားလဲ သတင်းထောက်ဆိုရင် ဒီလိုပဲရေးမှား
ခင်မြရင်ရဲ့အစစ်ခံချက်အရဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဂျွန်အ
ဆန်းမလွယ်ဘူး၊ လူသတ်သမားနှစ်ယောက်ဟာ တစ်ဖုံ

သည်းတူနေတယ်၊ လူသတ်မှု၊ မုဒိန်းမှုတွေကို သူတစ်ယောက်
သည်းကျူးလွန်ခဲ့တာပဲ”

လို့ပြောတော့ ကိုဘထွားက မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး

“ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီကို မကယ်တင်နိုင်ဘူးလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လှမိုးက

“စိတ်မပူပါနဲ့၊ နည်းလမ်းတွေ ရှိပါတယ်၊ ခင်ဗျားခိုင်း

တဲ့အတိုင်း ကိုရွှေမန်းက အာမခံကိုယ်စားလှယ် စောဦးကို ခေါ်
ပြီး ခင်မြရင်ရဲ့ အိမ်ကို တိတ်တဆိတ်သွားရှာတဲ့ အခါ မသင်္ကာ
စရာ သဲလွန်စတွေတွေ့ခဲ့တယ်၊ ပထမဆုံးတွေ့တဲ့ သဲလွန်စက
တော့ ခင်မြရင်တို့ လင်မယားဟာ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ
ဘူးလို့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အိပ်ယာချင်း ခွဲအိပ်တာ တွေ့
ခဲ့တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက သဘောကျဟန်နဲ့ ခေါင်း

ညိတ်ပြီး

“သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဆက်ပြောပါဦး”

လို့ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ဆက်လက်ပြီး

“ခင်မြရင်တို့တစ်အိမ်လုံးကြွက်သိုက်လို့ရှုပ်ပွနေတယ်။

ဒါဟာ သူတို့အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေဘူးဆိုတဲ့သင်္ကေတပဲ။

နောက်ပြီးတော့ ခင်မြရင်ဟာ နယ်နယ်ရရတော့မဟုတ်ဘူး။

စာရေးဆရာမဖြစ်ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။ ဒါပေမဲ့

သူ့ရဲ့ရေးလက်စစာမူတွေကို ဖတ်ကြည့်တော့ ငွေမက်တဲ့မိန်းမ

တစ်ယောက်ဟာလင်ကြီးကိုသတ်ပြီး အားခံငွေတွေကို ကုမ္ပဏီ

က လိမ်ညာပြီး ထုတ်ယူတဲ့ ဖုတ်လမ်းဖြစ်နေတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားဟာ လက်ဖျပ်တီးလို့က်ပြီး

“ဟား... သိပ်ကောင်းတဲ့သဲလွန်စပဲ”

လို့ရေရွတ်လိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“နောက်သဲလွန်စတွေ ကျန်သေးတယ်။ သေခွေကိုခေါ်

ဟာတပုံထဲမှာ နေတုန်းက သေနတ်ပစ် ချန်ပီသံတစ်ယောက်

သေနတ်ပစ်ပြီးပွဲဝင်တုန်းက ရထားတဲ့ ဆုတံဆိပ် တွေ သူ

မိမ့်မှာ တွေ့ရတယ်။ သူ့မှာလိုင်စင်နဲ့ ကိုင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင် သေနတ်

တစ်လက်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေနတ်ထည့်ထားတဲ့ သေတ္တာနဲ့

ထည့်ဆံ့အချို့ကိုသာ တွေ့ရပြီး သေနတ်ကိုတော့ မတွေ့ရဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းလိုက်တာ”

လို့ရေရွတ်လိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ဆက်လက်ပြီး

“ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အံ့သြတာက လူသတ်မှုဖြစ်တုန်းက

အသုံးပြုသွားတဲ့ သေနတ်တွေပဲ။ ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေးမှာ လူ

သတ်မှု နှစ်မှု ဖြစ်ခဲ့တယ်။ လူသတ်မှု နှစ်မှုစလုံးသေသူတွေဟာ

သေနတ်နဲ့ အပစ်ခံရပြီး အသက်ဆုံးခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဓါတ်ခွဲခန်း

က အဖြေထွက်လာတဲ့အခါ သေနတ်နှစ်လက်ကမတူဘဲ တစ်

လက်က ခြောက်လုံးပြူးဖြစ်ပြီး တစ်လက်က ပွိုင့်ပုံပစ္စည်းတို့ ဖြစ်

နေတယ်။ ဒါဆိုရင် လူသတ်သမားက တစ်ယောက်တည်းမှ

၂၀၀ ခင်မြတ်သူ

ဟုတ်ရဲ့လား၊ နှစ်ယောက် ဖြစ်နေမလား၊ ဒါပေမဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့
ထွက်ချက်မှာတော့ လူသတ်သမားရဲ့ ပုံစံဟာတစ်ယောက်
တည်းပဲ၊ ရှေ့က ကျွန်းလွန်သွားတဲ့ လူနဲ့ ခွဲမရအောင် တူနေတယ်
လို့ပြောလိုက်တယ်။

ကိုဘထွားက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ပြီး

“ကျုပ်တို့မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်တဲ့ သဲလွန်စတွေက သိပ်
အဘိုးတန်တယ်”

လို့ပြောတယ်။ အင်စပက်တော်လုမိုးက သက်ပြင်းချပြီး

“သတင်းစာတွေက ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ အလှပဇေးလေးကို
ကရုဏာပိုပြီး ရေးနေတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ကုမ္ပဏီက အာမခံ
လျော်ကြေးတွေ မပေးရင် နံမည်ပျက်နိုင်တယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက

“ကျုပ်တို့ သတိထားပြီး ကိုင်တွယ်ရမှာပေါ့”

လို့ဆိုပြီး သူတို့နှစ်ယောက်လမ်းခွဲလိုက်ကြတယ်။

ခင်မြရင်ရဲ့ လင်ငယ်ဇီးတုတ်ဟာ တရုတ်တန်းက ဘိန်း
ခန်းတစ်ခုမှာ ဘိန်းရှုရင်း အသက်အာမခံလျော်ကြေးတွေရရင်
ကိုယ်ပိုင်လောင်းကစားခိုင်ထောင်မယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူးတွေယဉ်
နေတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ သူ့ရဲ့ကြွေးရှင် တရုတ်လူရွပ်မောင်လွိုင်
ရောက်လာပြီး

“ဟေ့ကောင် ဇီးတုတ်၊ မင်းငါ့အကြွေးတွေ ဘယ်တော့
ဆပ်မှာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က ခေါင်းကုတ်ပြီး

“အေးအေးဆေးဆေး ဘိန်းရှုနေပါတယ်ဆိုမှ ကြွေးရှင်နဲ့ လာတွေ့နေတယ်။ ခင်ဗျားအကြွေးတွေကို နောက်လမှာ ဆပ်မယ်ဗျာ၊ ပါးစပ်ပိတ်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ တရုတ်လူရှုပ်မောင်လှိုင်ရဲ့ တပည့်ပေါက်စကမျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး

“မင်းဘယ်က ရပေါက် ရလမ်းရှိလို့ ကိုလှိုင်အကြွေးကို ဆပ်မှာလဲ၊ မင်း သူများမယားကို ကြာခိုပြီးချူစားနေတာငါသိတယ်၊ မင်းချူစားနေတဲ့ မိန်းမလဲ မုဒိန်းကျင့်ခံရပြီး ဆေးရုံတက်နေရတယ်၊ ဒီအချိန်မျိုးမှာ မင်းဘယ်ပိုက်ဆံနဲ့အကြွေးဆပ်မှာလဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က ပေါက်စကို မကျေမချမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

“ဒီမှာပေါက်စ၊ မင်းရဲ့မြေညစ်ကျယ် ဉာဏ်လေးနဲ့ ငါ့ကို မဝေဖန်နဲ့၊ သတင်းစာထဲက သတင်းတွေကို အစာဆုံး ဖတ်

ကြည့်ဦး၊ ငါ့အချစ်လေးက သူ့လင်အတွက် အသက် အာမခံငွေ တစ်သိန်းကြီးများတောင် ထားခဲ့တယ်၊ မကြာမီငွေတစ်သိန်းကို အာမခံကုမ္ပဏီက ထုတ်ပေးတော့မှာကွ၊ ဒီတော့မှ မင်းဆရာပိုက်ဆံကို ငါနှစ်ဆပြန်ပေးလိုက်မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခေါင်းကောင်းတဲ့ တရုတ်လူရှုပ်မောင်လှိုင်ဟာ ပေါက်စကို လက်ကာပြပြီး

“မင်းစကားတည်ရင် ပြီးတာပဲ”

လို့ပြောပြီး ဘိန်းခန်းပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားတယ်။

အင်စပက်တော်လှမိုးဟာ ငမိုးရိပ်ချောင်း လူသတ်မှု
တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တရားခံကို အမြန်ဆုံးဖမ်းမိဖို့ နေ့ညမပြတ်
ကြိုးစားအားထုတ်နေမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ခပ်မြရင်တို့ အိပ်နဲ့ မလှမ်း
မကမ်းမှာရှိတဲ့ မော်လမြိုင် ထမင်းဆိုင်လေးကို ရောက်သွား
တယ်။

ထမင်းဆိုင်ထဲမှာ လူရှင်းနေပြီး ဆိုင်ရှင်မိန်းမနဲ့ ရွယ်တူ
မိန်းမတစ်ယောက် စကားပြောနေတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့
သူတို့ပြောနေတဲ့ အကြောင်းအရာက ခပ်မြရင်တို့လင်မယားရဲ့

အဖြစ်ဆိုးအကြောင်းဖြစ်နေတယ်။

ဆိုင်ရှင်မိန်းမက

“ငါ့စိတ်မကောင်းလိုက်တာဟယ်။ အဲဒီနေ့ညနေ
ကိုစေခင်ကြီး အသတ်မခံမီ အချိန်လေးမှာ ငါတို့ဆိုင်ဝင်ပြီး
ရုတ်သီးမှုန့်ပေးသွားတယ်။ မနက်က သူ့ဆိုင်မှာ ရုတ်သီးမှုန့်
ဝယ်တာကြိုက်ပြီးသားကုန်နေလို့ညနေပိုပေးမယ်ဆိုပြီး ဆိုင်ကို
ရုတ်သီးမှုန့် လာပို့တာ။ ငါတော့ အသတ်ခံရတယ် ကြားကြား
ချင်း စိတ်မကောင်းလိုက်တာဟယ်။ အဲဒီနေ့ညနေက သူ့မိန်းမ
ခပ်မြရင်က တယ်လီဖုန်း ဆက်ချင်တယ်ဆိုပြီး တစ် နေရာကို
ဆက်သေးတယ်”

လို့ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လှမိုးဟာ ထမင်းစားနေရာက ထရပ်ပြီး

“ဒီမှာ ကျုပ်က ဒီအမှုကို လိုက်နေတဲ့ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီက
စုံထောက်တစ်ယောက်ပါ။ မှုခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေ့က ခပ်မြရင်ဆိုတဲ့
မိန်းမက တစ်နေရာကို ဖုန်းဆက်တယ်လို့ ကြားလိုက်ပါ့ ဟယ်။

အဲဒါဘယ်နေရာကိုဆက်တာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ ထမင်းဆိုင်ရှင်မိန်းမဟာ အင်စပက်တော်လှမိုးကိုမျှော်မှောင်ကြုတ်ပြီး

“အဲဒီနေ့က ကျွန်မယောက်ျားကို စာရွက်လေးတစ်ရွက်က ဖုန်းနံပါတ်ကို ဖတ်ပြပြီး နံပါတ်လှည့်ခိုင်းတာရှင်၊ ကျွန်မယောက်ျား မှတ်မိမလားမသိဘူး၊ သူ့လာရင် မေးပေးပါ့မယ်၊ ခဏစောင့်ပါ”

လို့ပြောတယ်။ အင်စပက်တော်လှမိုးဟာ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး နေ့လယ်စာကို ဆက်စားနေတယ်။ ခဏကြာတော့ ထမင်းဆိုင်ရှင်ယောက်ျား ပြန်လာလို့ အင်စပက်တော်လှမိုးက သူ့ကိုယ်သူ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်ပြီး မေးမြန်းတဲ့အခါ ထမင်းဆိုင်ရှင်ယောက်ျားက သူ့ကိုယ်သူ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့သူတစ်ယောက်လို ရင်ကော့ထားလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ဖုန်းဝါသနာအိုးဗျ၊ ရန်ကုန်မြို့က အထင်ကရ ဖုန်းနံပါတ်တွေ အားလုံး ကျုပ်အလွတ်ရတယ်၊ မီးသတ်ဌာန

လား၊ ဂါတ်တဲလား၊ ဆေးရုံလား၊ ကျုပ်မသိတာ ခပ်ရှားရှားဗျ၊ အဲဒီနေ့က ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမဆက်တဲ့ ဖုန်းနံပါတ်က ဝေးဝေးက မဟုတ်ဘူး၊ ငမိုးရိပ်ဘူတာက အများသုံးဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်တာဗျ”

လိုဂျက်ယူဝံ့ကြားတဲ့ အမူအယာနဲ့ ပြောတယ်။ ဒါဟာ... သူ့အတွက် အဘိုးတန်တဲ့ သဲလွန်စတစ်ခုပဲ... အင်စပက်တော်လှမိုးဟာ ထမင်းကို ကမန်းကတန်းစားပြီး ငမိုးရိပ်ချောင်း အစပ်က လမုတောပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်တယ်။

တစ်နေရာကို ရောက်တော့ ကားပေါ်က ဆင်းပြီး မြေပေါ်က ကား ဘီးရာတစ်ခုကို သေသေချာချာ ကြည့်တယ်။

ပြီးတော့ ငမိုးရိပ်ဘူတာဘက်ကို ကားမောင်းသွားပြီး ဘူတာပတ်ဝန်းကျင်မှာ တွေ့တဲ့ ကားဘီးရာတွေကို စစ်ဆေးကြည့်တယ်။ နောက်တော့မှ အင်းစိန် စီအိုင်ဒီကို ပြန်ခဲ့တယ်။

စီအိုင်ဒီကို ရောက်တော့ စားပွဲပေါ်တွင် ဓါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေ ထပ်ရောက်နေတယ်။

၂၀၈ ခေတ်ပြန်ကျ

အင်စပက်တော်လုမိုးက အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ကြည့်ပြီး
မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ ပြီးတော့ ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ်
ထိုင်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေမိတယ်။

ခဏကြာတော့ အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ အာမခံ
တုမ္မကီက စစ်ဆေးရေးမှူးကိုဘထွားဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး

“ကျုပ်တို့ ဒီနေ့ည စကားပြောရအောင်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အကင်းပါးတဲ့ ကိုဘထွားက ခေါင်း

ညိတ်ပြီး

“ကောင်းပြီ၊ ဗီယာနာကဖေးတိုက်မှာ တွေ့ကြတာပေါ့”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ဗီယာနာကဖေးတိုက်
မှာတွေ့ဆုံကြတယ်။ အင်စပက်တော်လုမိုးက

“ထူးခြားတဲ့သဲလွန်စတွေရလို့ခင်ဗျားကိုခေါ်လိုက်တာလို့
လွန်ခဲ့တဲ့လက အလုံဘက်က အပေါင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ဓားပြ
တိုက်ရင်း ဓားပြကပုလိပ်ကိုသေနတ်နဲ့ပစ်သွားတဲ့အမှုကိုခင်ဗျား
ကြားမှာပေါ့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားကခေါင်းညိတ်ပြီး

“သတင်းစာမှာ ကျုပ်ဖတ်ရပါတယ်”

လို့ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက

“အခုထူးခြားတာက အဲဒီအလုံဓားပြမှုမှာ ပုလိပ်ကို
သွားတို့ သေနတ်နဲ့ ကိုဖေခင်ကို ပစ်သွားတဲ့ သေနတ်ထဲ
တစ်လက်တည်းပဲလို့ ခါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာ ထွက်လာတာ
လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက မျက်မှောင်ကြွတ်လို့
ပြီး

“ဒါဆိုရင် လူသတ်သမားက တစ်ယောက်တည်းပဲလို့
အလုံအပေါင်ဆိုင်ကို ဓားပြတိုက်တုန်းက ငွေဘယ်လောက်

သွားလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက

“တစ်သောင်းလောက်ပါသွားတယ် ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့
အပေါင်ဆိုင်ရှင်ရဲ့ ထွက်ချက်အရ လူသတ်သမားနှစ်ယောက်ရဲ့
ဗုံစံက မတူဘူးဖြစ်နေတယ်။ အပေါင်ဆိုင်ရှင်ပြောတဲ့ လူသတ်
သမားက အရပ်မြင့်မြင့် ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ အညိုရောင် ဂျာကင်
စတ် ထားတယ်။ ခင်မြရင်ပြောတဲ့ လူကတော့ အရပ်ပုပု ဂင်တို
တိုနဲ့ ထိပ်ပြောင်တဲ့ လူဖြစ်နေတယ်။ နောက်ထပ်ထူးခြားတဲ့
သဲလွန်စတစ်ခုလဲရထားသေးတယ်ဗျ။ ကျုပ်ဒီအမှုကိုအားကြီး
စာန်တက် စုံစမ်းရင်း ခင်မြရင်ဟာ မှုခင်းဖြစ်ကားနီး မိနစ်ပိုင်း
အလိုမှာ လမ်းထိပ်ထမင်းဆိုင်ကနေ ငမိုးရိပ်ဘူတာက အများ
ဆုံးဖုန်းကို ဖုန်းဆက်တာ မမျှော်လင့်ဘဲသိခဲ့ရတယ်။ ခင်မြရင်
ဟာ လူသတ်မှုဖြစ်ကားနီးမှာ တစ်နေရာကို ဖုန်းဆက်တယ်ဆို
တော့ ဂျူပ် သံသယဖြစ်သွားပြီး ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေးက
လမုတောပတ်စန်းကျင်ကို စစ်ဆေးကြည့်တယ်။ ဒီတော့ ခင်မြ

ပျော့ပျော့မှာ ထင်ကျန်ခဲ့တဲ့ ကားဘီးရာတွေကို သတိထား
တယ်။ ကားဘီးရာတွေကို စစ်ဆေးရင်း ပန်းစားနေတဲ့
တာယာတွေကို သတိပြုမိတယ်။ လူသတ်သမားစီးတဲ့ကားဟာ
ပန်းကုန်ပြီး ဘယ်ဘက်တစ်ခြမ်းပန်းစားနေတယ်။ နောက်
တော့ ကျုပ်ဟာ ငမိုးရိပ်ဘူတာက အများသုံးတယ်လို့ ဖုန်းရုံတဲ
နေရာကို သွားကြည့်တော့လည်း ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေးက လူ
ဘောမှာထင်ကျန်တဲ့ ကားတာယာကို ငမိုးရိပ်ဘူတာရေမှာ
ပြန်တွေ့တယ်။ ဒါကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ခင်မြရင်ဟာ မူခင်းမဖြစ်
ငမိုးရိပ်ဘူတာက အများသုံးတယ်လို့ ဖုန်းရုံကို ဖုန်းဆက်ပြီး
လူသတ်သမားကို အချက်ပေးခဲ့ပုံရတယ်။

ခင်မြရင်ရဲ့ အချက်ပြခဲ့လို့ တရားခံဟာ ငမိုးရိပ်ချောင်း
ဘေးက လူတော့ကို ကားနဲ့ကြိုရောက် နေပြီး လူသတ်မှုအိမ်
မှုတွေ ကျူးလွန်ခဲ့တာပဲ။

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက စိတ်အားတက်ကြွဟန်ဖြင့်

“သိပ်ကောင်းတဲ့ သဲလွန်စတွေဗျာ၊ ဒါဆိုရင် ဒီအမှု

မိုးသားတဲ့အမှု မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ။ ခင်မြရင်မှာ
တိတ်တိတ်ပုန်းလှည့်လည်လည်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူဟာ လင်ငယ်
နှစ်ယောက်ပြီး လင်ကြီးကို သတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီနေ့ညနေက ငမိုး
ရိပ်ဘူတာမှာ ကြိုစောင့်နေတဲ့ လင်ငယ်ကို ခင်မြရင်က ဖုန်း
ဆက်ပြီး လူသတ်ဖို့အချက်ပြလိုက်တာပဲ။

လို့ဆိုလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက

“လင်ကြီးကို သတ်ဖို့အတွက် လင်ငယ်က မိန်းမကိုရက်
ရက်စက်စက်ရိုက်နှက်ပြီး မုဒိန်းကျင့်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ ကိုဘထွားက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒါကတော့ သူတို့အတွက် အသက်အာမခံငွေတစ်

သိန်းက တွန်းအားရှိတယ်လေ၊ နောက်ပြီး ကျုပ်က အသက်
အာမခံကုမ္ပဏီဘက်က ငနပြီး လူတွေကို မတရားစွတ်စွဲနေတာ

မဟုတ်ဘူးဗျာ။ ခင်မြရင်ရဲ့ နောက်ကြောင်းကို ကျုပ်စုံစမ်းပြီးပြီ။

ခင်မြရင်ဟာ ကလပ်လူမိုက်မီးတုတ်ဆိုတဲ့ ကောင်နဲ့ တိတ်တိတ်
ပုန်း ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ ငယ်ချစ်ဦးတွေလို့ ခံ

ကြားဖူးတယ်၊ ဖိုးတုတ်ဆိုတဲ့ကောင်က လောင်းကစားလုပ်
လွန်းလို့ အခြံပိုက်ဆံလိုနေပြီး ခင်မြရင်ကတောင်ထောက်ဖို့
ထားရတယ်”

လို့ပြောတော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက မျက်မှောင်
ကြွတ်ပြီး

“ဒါဆိုရင်တော့ကလပ်လူမိုက်ဖိုးတုတ်ကိုစစ်ဆေးမှဖြစ်
တော့မယ်”

လို့ပြောတယ်၊ ကိုဘထွားက သက်ပြင်းချပြီး

“ဒီအမှုမှာ ခင်မြရင်နဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်း လင်ငယ်ဟာ
အပေါင်ဆိုင်ကို ဓားပြတိုက်ပြီး ခင်မြရင်ယောက်ျားကို လုပ်ကြံ
တဲ့အခါ အကြံရပြီး ငမိုးရိပ်ချောင်းက ထွက်လာရူး လူသတ်သမား
လိုဟန်ဆောင်လိုက်တာဖြစ်နိုင်တယ်၊ ခင်မြရင်ကလဲလင်ငယ်ရဲ့
ဟန်ဆောင်မှုပိုပြီး ပီပြင်အောင် လူသတ်သမားရဲ့ပုံစံကို သတင်း
စာထဲမှာဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း ကွက်တိထွက်ဆိုထား ဘယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်၊

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ခင်ဗျားကောက်ချက်ဆွဲတာ သဘာဝကျပါတယ်၊

ဒီပေမဲ့ ခင်မြရင်နဲ့ လင်ငယ်ဟာ အာမခံငွေတစ်သိန်းကို လိုချင်
လို့လောဘစိတ်နဲ့ ပူးပေါင်းကြံစည်တယ်ပဲ ထားလိုက်ပါတော့၊
အာမခံငွေတွေ သိန်းနဲ့ချီပြီး ရမဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ အပေါင်
ဆိုင်ကမဖြစ်စလောက်ငွေလေးကိုဓားပြတိုက်စရာ အကြောင်း
မရှိတာ”

လို့ပြောလိုက်တော့ ကိုဘထွားဟာ ပြောစရာ စကား မရှိ
သလိုဖြစ်သွားတယ်၊

အင်စပက်တော်လုမိုးက တစ်စုံတစ်ရာ ကို လေးနက်စွာ
စဉ်းစားနေပြီးမှ

“ကျုပ် ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကို နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်
တွေ့ဖို့လိုနေပြီ”

လို့တီးတိုးပြောလိုက်တယ်၊

စိတ်မရှည်ဟန်နဲ့

“ရှင်တို့မေးခွန်းတွေက မဆုံးတော့ပါလားရှင်”

လို့သည်ညှုလိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက သက်ပြင်းချပြီး

“ကျုပ်ကမခင်မြရင်ရဲ့အမှုကိုအဓိကလိုက်နေရုံမကဘူး။

အာမခံကုမ္ပဏီကလဲ အမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း

သိရအောင် တာဝန်ပေးထားလို့ပါ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က မျက်နှာကို မဲလိုက်ပြီး

“ကျွန်မယောက်ျား အသက်ဆုံးရုံမကဘူး၊ ကျွန်မရဲ့

ဂုဏ်သိက္ခာလဲ ဆုံးရှုံးပြီးပြီ။ ဒါတောင်အာမခံကုမ္ပဏီက မလုပ်

လောက်သေးဘူးလား၊ ကဲ့ရှင်ဘာမေးမှာလဲ၊ မေးပါ”

လို့ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက

“ခင်ဗျားဆိုယောက်ျားဟာ တပ်ထဲမှာနေတုန်းက သေနတ်

ပစ် ချွန်ပီယံတစ်ယောက်လို့ သိရတယ်။ အဲဒီနေ့က ခင်ဗျားတို့

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ ခင်မြရင်ရှိတဲ့ ဆေးရုံထဲ

နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ရောက်ခဲ့တယ်။ ခင်မြရင်ဟာ အရင်က

ထက်စာရင် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာပြီး နောက်တစ်ဆင့်

ဆေးရုံက ဆင်းရဲတော့မယ်လို့ သိရတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခင်မြရင်ကို ကြည့်ပြီး

“မေးစရာလေး နည်းနည်းပေါ်လာလို့ပါ”

လို့ဆိုတော့ ခင်မြရင်က အင်စပက်တော်လုမိုးထံ

ငါ့နိမိတ်တော်ကမ်းကသိမ်းရှောင်ကိုသွားတော့ ခင်ဗျားယောက်ျား
ကသေနတ်ယူသွားသေးလား”

လို့မေးလိုက်တော့ ခင်မြတ်သူဟာ ယူတာရှိခဲ့ပြီ

“အို...ဘကြီးဘုန်းကြီးရဲ့ကျောင်းမှာအလှူသွားလုပ်တာ
သေနတ်ယူစရာလားရှင်”

လို့ပြန်ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လုမီးက ဆက်လက်ပြီး

“ကျုပ်တို့စုံစမ်းတွေ့ရှိသလောက် ခင်ဗျားယောက်ျားမှာ
လိုင်စင်နဲ့ကိုင်တဲ့ သေနတ်တစ်လက်ရှိတယ်။ အဲဒီသေနတ်
ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာရှိသေးလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။ ခင်မြတ်သူဟာ အင်စပက်တော်
လုမီးရဲ့အမေးကြောင့် ယူတာကွက်ခနဲ ယူလာပြီ

“ရှင်မေးတဲ့မေးခွန်းက ကျွန်မယောက်ျားအသတ်ခံရတဲ့
အမှုနဲ့ဘယ်လိုပတ်သက်နေလဲ”

လို့ပြန်မေးတယ်။

အင်စပက်တော်လုမီးက သက်ပြင်းချပြီး

“ပတ်သက်မှုရှိလို့ မေးတာပါ။ ခင်မြတ်သူယောက်ျားကိုင်
တဲ့သေနတ်က အိမ်မှာရှိနေသလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ခင်မြတ်သူက ခေါင်းခါယမ်းပြပြီး

“သူဒီသေနတ်ကိုရောင်းမယ်လို့ပြောဖူးတယ်။ ဒါကြောင့်
သေနတ်ရောင်းလိုက်ပြီလားမသိဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမီးက ခေါင်းခါယမ်း
လိုက်ပြီး

“ဒါဆိုသေနတ်ကိုဘယ်တုန်းက ရောင်းလိုက်တာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ခင်မြတ်သူက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျွန်မတိတိကျ မမှတ်မိဘူး။ တစ်နှစ်လောက်တော့
ရှိပြီထင်တယ်”

လို့ဖြေတယ်။

အင်စပက်တော်လုမီးက သက်ပြင်းချပြီး

“ခင်ဗျားရဲ့အမှုတို့ တရားခံ အပြန်ဆုံးပေါ်အောင် ကြိုး

၂၂၀ ခင်မြတ်သူ

စားနေပါတယ်၊ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

လှိုပြောပြီး သူမရှေ့ကထွက်လာခဲ့တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ ဒီနေ့ ခင်မြရင်ရဲ့ မျက်လုံးထဲ
မှာ မရိုးသားတဲ့ အရိပ်အယောင်တွေ မြင်ရသလိုပဲ။

ခင်မြရင်ဟာ ကလပ်လူမိုက် ဖိုးတုတ်ဆိုတဲ့လူနဲ့ နောက်
ဖိုးလင်းနေတယ်လို့ သိရတယ်။ လင်ငယ် ဖိုးတုတ်ဟာ ခင်မြရင်
အိမ်ကို တိတ်တဆိတ် အဝင်အထွက် ရှိမှာပဲ...။

သေချာအောင်ခင်မြရင် အိမ်ခန်းကို နောက်တစ်ခေါက်
ဝင်ပြီး စုံစမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဆေးရုံက မနက်ဖြန်ဆင်းတော့မယ်ဆိုတော့
သူ့မှာ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး။ အမြန်ဆုံး စစ်ဆေးဖို့ လိုနေပြီ။

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ သယ်န်းကျွန်းကို သွားပြီး
ခင်မြရင်ရဲ့အိမ်ခန်းထဲက လက်ငွေရာတွေ ရအောင်ယူခဲ့တယ်။

လက်ငွေယူပြီး စီအိုင်ဒီက လက်ငွေဌာနမှာ လက်ငွေ
တွေကို အမြန်ဆုံး စစ်ဆေးခိုင်းလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်အမှုဟာ
တိုင်းသိပြည်သိ ဖြစ်နေရုံမကဘူး။ အသက်အာမခံငွေတစ်သိန်း
ကိစ္စလဲရှိတော့ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် အင်စပက်တော်လုမိုးကို ဖိ
အားပေးနေပြီ။

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ လက်ငွေစစ်ဆေးချက်တွေ

ရလာတဲ့အခါ အံ့သြစရာ နောက်တစ်ချက်ကို ထပ်တွေ့တယ်။
ခင်မြရင် အိပ်ခန်းထဲမှာ လက်ငွေနှစ်ခုကို တွေ့ပြီး တစ်ခုက
ကလပ်လူမိုက်ဖိုးတုတ်ရဲ့လက်ငွေဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ခုက လူစိမ်း
တစ်ယောက်ရဲ့လက်ငွေဖြစ်နေတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ သူတို့ဇာတ်လမ်းမှာ မထင်
မှတ်ဘဲ လူစိမ်းတစ်ယောက် ပါလာလို့ အံ့သြသွားတယ်။

လူစိမ်းဟာ ခင်မြရင်ရဲ့ ဒုတိယမြောက်လင်ငယ်လား။
ခင်မြရင်ရဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းလူ နောက်တစ်ယောက်လား။
ခင်မြရင်ယောက်ျားကိုစေခင်ရဲ့သေနတ်သေတ္တာမှာလဲ လူမိုက်
ဖိုးတုတ်ရဲ့လက်ငွေကို မတွေ့ရဘဲ လူစိမ်းရဲ့လက်ငွေတွေကို
အံ့သြဖွယ်တွေ့ရတယ်။

ခင်မြရင်ရဲ့ ဒုတိယမြောက်လင်ငယ်ဟာ သံသယဖြစ်
ဖွယ် အကောင်းဆုံးဖြစ်နေပြီ.. သူဘယ်သူလဲ... ဒီအချိန်မှာပဲ
အာမခံဌာနက ကိုဘထွားရဲ့ဖုန်းဝင်လာတယ်။

ကိုဘထွားက

“ဘာ...အကြောင်းထူးသလဲဗျို့ ကျုပ်တော့ ဘိလပ်ရုံးချုပ်
က ထောင်းတာခံနေရပြီ၊ ခင်မြရင်တို့အမှုကလန်ဒန်တိုင်းမှာ
စီတောင် ရေးလို့ကောင်းတဲ့ သတင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်နေပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက သက်ပြင်း
ချပြီး

“ကျုပ်ကိုလဲ စုံထောက်မင်းကြီးက အနောက်ကမ္ဘာအား
ပေးနေပြီ၊ ဂျွန်အင်ဆန်းက ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မင်းကြီးကို ဖီးထိုးပေး
နေပုံရတယ်၊ အမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သံလွန်စတွေ ပြောရဦးမယ်ဗျို့၊
အမှုက ပိုတောင်ရှုပ်သွားပြီ၊ ခင်မြရင်မှာ ဒုတိယမြောက်လင်ငယ်ရှိ
နေသေးတယ်”

လို့အစချီပြီး အိပ်ခန်းထဲက လက်ငွေကိုစွဲတွေ ပြောပြ
လိုက်တယ်။ ကိုဘထွားဟာ အင်စပက်တော်လုမိုး စကားကိုနား
ထောင်ပြီး

“ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ဘာကြောင့် လင်ငယ်တွေ ဒီ
လောက်များရတာလဲ၊ ကျုပ်တော့ သွေးတွေတက်ပြီး ခေါင်း ယ

၂၂၄ ဇယားပြန်လှူ

မှာ မှူးဝေသွားတာပဲ”

လို့ညည်းညူလိုက်တယ်။ အင်စပက်တော်လှိုင်းက
သက်ပြင်းချပြီး

“သွေးမတက်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကလပ်လူမိုက်ဖိုးတုတ်နဲ့ တွေ့ပြီး
ရင်အခြေတစ်ခုခုတွေ့မယ် ထင်ပါတယ်”

လို့ပြောပြီး ဇုန်းကိုချလိုက်တယ်။

စောဦးဟာ လူသတ်မှုတွေကျူးလွန်ပြီးနောက်ပိုင်း ခင်မြ
ရင်နဲ့မတွေ့ဆုံဘဲ နေထိုင်ခဲ့တယ်။ ဒီနေ့ ခင်မြရင်ဆေးရုံက ဆင်း
ရမယ့်နေ့ဆိုတာ သိပေမဲ့ ပုလိပ်တွေ ရိပ်မိသွားမှာစိုးလို့ သွား မ
တွေ့ရဲဘူး။

ခင်မြရင်ကို သဏ္ဌာန်လုပ်သရုပ်တူအောင် ရိုက်နက်ခဲ့တဲ့
အတွက် နာကျင်ခံစားရမှာသေချာတယ်။

ခင်မြရင် အမြန်ဆုံး သက်သာပါစေလို့သာ ဆုတောင်း
လိုက်တယ်။ လူသတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်မြရင်ရဲ့ ထွက်ချက်
တွေကိုသာ စိုးရိမ်နေမိတယ်။

မိမိဘက်က အနေအထိုင်ပိရိပြီး ဟာကွက် မရှိအောင်
စီစဉ်ထားတဲ့အတွက် စိုးရိမ်သောက မဖြစ်ဘူး။

ပုလိပ်တွေ မျက်စိလည်ပြီး အရပ်ပုပု ဝင်တိုတို လူသစ်
သမားနောက်ကို သဲကြီးမဲကြီးလိုက် နေပုံရတယ်။

သတင်းစာတွေ အားလုံးကလဲ ခင်မြရင်ကို တရုဏာ
သက်နေတဲ့အတွက် ဖွန်အင်ဆန်းကုမ္ပဏီအနေနဲ့ အာမခံကြေး
မပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။

အာမခံကြေးရရင် သူတို့နှစ်ယောက် တောင်ပေါ်မြို့တစ်
မြို့မှာသွားပြီး ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထား
တယ်။

စောဦးဟာ အာမခံရုံးကို ဟန်မပျက်တက်ပြီး အလုပ်တွေ
ကို အားကြီးဟန်တက် လုပ်ပြနေတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ ကိုဘထွားက ရုံးခန်းထဲကို ခေါ်လိုက်လို့
ရင်ထဲမှာထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး ရုံးခန်းထဲကို ဟန်မပျက် ဝင်ခဲ့
တယ်။

ကိုဘထွားက စောဦးကို မြင်မြင်ချင်း

“ခင်မြရင်ဟာ လင်ငယ်နဲ့ပေါင်းပြီး သူ့ယောက်ျားကို
ဆက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ သိပြီးပြီ။ သူတို့ ဉာဏ်
ထက်တော်ဖြေတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ စီအိုင်ဒီက အင်စပက်တော်
ဆုမိုးလို့ လူမျိုးနဲ့တွေ့တော့ ကျားရှေ့မှောက်လျက်လဲတာပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားပြီး
မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားတယ်။

နောက်တော့မှ ဟာကွက်မရှိအောင် ကျူးလွန်ခဲ့တာပဲ။
ပုလိပ်တွေ ဘယ်လိုသဲလွန်စ ရနိုင်မှာလဲလို့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်
အားတင်းပြီး

“ဒီလောက် ရှင်းနေတဲ့ အမှုကြီးကို စီအိုင်ဒီကလူတွေ
ရှုပ်အောင်လုပ်လိုက်ပြီထင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုဘထွားတို့ကပဲ
အာမခံကြေးအတွက် ကာကွယ်နေတာလား၊ ကျုပ်အမြင်တော့
ဒီအမှုက ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ပုံရိပ်ကို ထင်ဟပ်စေတဲ့ အမှုဗျာ၊
သိပ်ပြီးတော့ မဆန့်ကျင်စေချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ခြေတစ်လှမ်းမှား

သွားရင် သတင်းစာတွေက ဝိုင်းရေးကြလိမ့်မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျုပ်တို့ ခြေလှမ်းမမှားပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က ဒီမိန်းမ
ရဲအကြောင်းကို ခရေစေ့တွင်းကျစုံစမ်းထားပြီးသား ဒီကောင်း
ကရုပ်ကလေးချောသလောက် အကျင့်တန်တဲ့မိန်းမပျို ယောက်ျား
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်နေတာ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ ကိုဘထွားကို မလုံမလဲကြည့်
လိုက်တယ်။

ကိုဘထွားက ခင်မြရင်အကြောင်းကို မှီခိုချီးမြှင့်ချီး ပြော
နေလို့မကျေမချမ်းဖြစ်သွားတယ်။ စောဦးက ကိုဘထွားကို ကြည့်ပြီး

“ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမအကြောင်းကို ကိုဘထွားဘယ်
လောက်သိထားလို့လဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ကိုဘထွားက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“တစ်သိန်းတန် အာမခံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ် မသိတာ

တာနဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့နောက်ကြောင်းကို စုံစမ်းကြည့်တော့ ခင်မြရင်
ဟာ ယောက်ျားရဲပြီးမှ ကလပ်လူမိုက်ဖိုးတုတ်နဲ့ ကွမ်းသီးပွဲရုံ
အစီနာက်က အခန်းကျဉ်းလေးမှာမကြာခဏ ဖောက်ပြန်လေ့ရှိ
တယ်”

စောဦးဟာ ကိုဘထွားစကားကြောင့် မျက်လုံးထဲမှာ ပြာ
ဝေသွားပြီး

“ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ၊ ဒါဟာ..အာမခံ ကုမ္ပဏီဘက်က
အကြောင်းပြချက်တွေလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ကိုဘထွားက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်အောက်
ခြေအထိဆင်းပြီးသေသေချာချာစုံစမ်းထားတာ၊ ကျုပ်ဘက်က
ထိကျတဲ့ သက်သေတွေရှိတယ်၊ လူသတ်မှုဖြစ်ကားနီးရက်ပိုင်း
အလိုမှာတောင် ခင်မြရင်ဟာ လင်ငယ်ဖိုးတုတ်နဲ့ ကွမ်းသီးပွဲရုံ
အနောက်မှာ ချိန်းတွေ့သေးတယ်၊ ဟော..ဒီမှာကြည့်”

လို့ပြောရင်း အံ့ဆွဲထဲက ဓါတ်ပုံတစ်ပုံကို ထုတ်ပြီး စောဦး

လက်ထဲကိုထည့်လိုက်တယ်။

စောဦးဟာ ခါတ်ပုံကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းထဲမှာ ချာချာလှုပ်သွားတယ်။ ခါတ်ပုံထဲမှာ ခင်မြရင်နဲ့ လူစိမ်းတစ်ယောက် အရံတစ်ခန်းထဲမှာ ကြည့်စရာတောင်မရှိဘူး။

ခင်မြရင် ဖောက်ပြန်နေတာ သေချာသွားပြီ...မိမိကိုချစ်ရက်စက်စက်လိမ့်ညာလှည့်ဖြားပြီး အာမခံငွေတစ်သိန်းရအောင် အတိတ်လမ်းဆင်ခိုင်းတယ်။

ငွေတစ်သိန်း ရပြီးရင်လူသတ်မှု တရားခံအဖြစ်ထောင်ထဲ သွင်းတော့မှာသေချာတယ်။ မိမိဟာသစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမအသုံးချခံဖြစ်သွားတာ ရင်နာစရာပဲ...။

စောဦးဟာ တွေးရင်းရင်ထဲမှာ နာကျင်လာပြီး ကိုဘထွား အရှေ့မှာ အပူရပ်ကိုဟန်လုပ်ပြီး နေရတယ်။ လူသတ်မှုတွေ ကျူးလွန်ခဲ့တာကို မြင်ယောင်ပြီး နောင်တရနေမိတယ်။

ကိုဘထွားက ဆက်ပြီး

“ခင်မြရင်ဟာ လင်ကြီး ပင်ပင်ပန်းပန်း ရှာငွေထားတဲ့

ငွေတွေကို ခိုးပြီး လင်ငယ်ကို ဖော်ထက်ပုံနေတယ်။ အခုလဲ လင်ငယ်ကိုထောက်ပံ့အတွက် လင်ကြီးကို အသက်အာမခံထားပြီး ခုနီးပစ်ဖို့ကြံစည်တာပဲ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ ကိုဘထွားရဲ့စကားကြောင့် နာကျင်ကြေကွဲမှုကို ချုပ်တည်းပြီး

“ဟုတ်ပါပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်မြရင်တို့ လင်မယားရဲ့ အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်ဟာ ကျုပ်ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့ အာမခံကိစ္စချောချောမွေ့မွေ့ ဖြစ်အောင် ကျုပ်မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ခင်မြရင်ရဲ့ အသက်အာမခံကိစ္စကို သတင်းစာတွေက တောင် သိနေတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့အများကြီး သတိထားရမယ်။ တစ်ခုခုမှားယွင်းခဲ့ရင် ကုမ္ပဏီနဲ့မည်မျှပျက်သွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့ အတိတ်က လုပ်ရပ်တွေမကောင်းတာနဲ့ ခင်မြရင်ကို တရားခံဆိုပြီး စွတ်စွဲလို့မရဘူးနော်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက သက်ပြင်းချပြီး

“ကျုပ်တို့ဘက်က မပိုင်သေးလို့ ထုတ်မပြသေးတဲ့ သိ

လွန်စေ့အများကြီးရှိသေးတယ်၊ ဥပမာ ခင်မြရင်ဟာ အခင်
ဖြစ်ပွားတဲ့နေ့ ညနေက လမ်းလိပ် ထမင်းဆိုင်ကနေ ငမိုးရို
ဘူတာက အများသုံးစုန်းကို စုန်းဆက်ခဲ့တယ်၊ ဒါဟာ ခင်မြရင်
ကသူရဲလင်ငယ်ကို လူသတ်မှု ကျူးလွန်ဖို့ အချက်ပြ လိုက်တာ
ပဲ”

လို့ပြောတယ်၊ စောဦးဟာ ကိုဘထွားရဲ့စကားကြောင့်
ရင်ထဲမှာထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိတယ်၊

သူတို့ဘယ်လောက်သိထားပြီပြီလဲ။

ကိုဘထွားက ဆက်လက်ပြီး

“ခင်မြရင်ရဲ့လင်ငယ်ဟာ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ဖို့ အတွက်
ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီးလာတာဗျ၊ လူသတ်သမားရဲ့ကား
ကို ငမိုးရိုပ်ချောင်းနံဘေးက လမုတော အစပ်မှာလည်း တွေ့
တယ်၊ ငမိုးရိုပ်ဘူတာက အများသုံးစုန်းအနီးမှာလည်း တွေ့
တယ်၊ ကားတယာက ပန်းစားနေပြီး တာယာရဲ့ဘယ်ဘက်
ခြမ်းတစ်ခြမ်းက ပန်းမရှိတော့ဘူး၊ ဒါဟာ လူသတ်သမား

စီးတဲ့ကားပဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက မျက်စိမျက်နှာပျက်ပြီး

“ကားတိုင်းဟာ တာယာ ပန်းစားတတ်တာပဲ၊ ပန်းစားတဲ့

ကားတိုင်းကို လူသတ်သမား စီးတဲ့ကားလို့ စွတ်စွတ်လို့ရမလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်၊

ကိုဘထွားက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“အသတ်ခံရတဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့ ယောက်ျားဟာ တပ်ထဲမှာ
နေတုန်းက သေနတ်ပစ်ချန်ပီယံ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ သူဟာ ကိုယ်ပိုင်
သေနတ်တစ်လက်ကို လိုင်စင်နဲ့ကိုင်တယ်လို့လဲ သိရ တယ်၊
ဒါပေမဲ့ လူသတ်မှု ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ သေသူရဲသေ နတ်ပျောက်
ခနဲတယ်၊ ကျုပ်တို့ ကောက်ချက်ချရတာက သေသူဟာ သူ
သေနတ်နဲ့သူ ပြန်ပြီး အပစ်ခံရတာဗျ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ ရင်ထဲမှာထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား
ပြီး ကိုဝေခင်ရဲ့သေနတ်ကို ယူသုံးမိတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
အပြစ်တင်လိုက်မိတယ်၊

ကိုဘထွားကဆက်လက်ပြီး

“အံ့ဩစရာတွေကဆက်တိုက်ဖြစ်နေတယ်လို့ ခင်မြရင် တို့အမှုမဖြစ်မီကအလုံဘက်ကအပေါင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာတော့ တိုက်ပြီး လူသတ်တဲ့ အမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလူသတ်မှုမှာ အသုံးပြုခဲ့တဲ့သေနတ်နဲ့ ခင်မြရင်ယောက်ျားကို ပစ်ခဲ့တဲ့သေနတ် ကအတူတူပဲ။ ဒါကြောင့်ခင်မြရင်ယောက်ျားကိုသတ်တဲ့လူသတ် သမားနဲ့ အပေါင်ဆိုင် လူသတ်သမားက တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ ကိုဘထွားရဲ့ မျက်နှာကို မကြည့်ဝံ့တော့ဘဲ ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်ကို မျက်လုံးလွှဲ လိုက်တယ်။

သူ့အခြေအနေက မလူးသာမလွန်သာ ဖြစ်နေပြီး လူ သတ်မှုနဲ့ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသလို ခံစားရတယ်။ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ မာယာညွတ်ကွင်းထဲဝင်ရောက်မိတဲ့ ငမိုက်သား တစ်ယောက်ရဲ့ မှားယွင်းမှုပေါ့။

စောဦးဟာ ဟန်မပျက်စေဘဲ

“အပေါင်ဆိုင်ကိုတားပြတိုက်တဲ့လူရဲ့သေနတ်ဟာကိုဖေ ဖ်ခံရဲ့သေနတ်ဆိုတော့ သေသူကိုဖေခင်ဟာ အပေါင်ဆိုင်ကို တားပြတိုက်တဲ့ တရားခံ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ သူဟာ အာမခံကြေး ငွေသုံးထောင်ကို တစ်လုံးတည်းတစ်ခဲတည်း သွင်းနိုင်တယ်ဆို တော့ အပေါင်ဆိုင်ကို တားပြတိုက်ပြီး ငွေပေါနေလို့လည်း ဖြစ် နိုင်တယ်နော်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားကခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်မြရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ လင် ငယ်နဲ့ပေါင်းပြီး ယောက်ျားကို ရည်ရွယ်ချက် ရှိရှိ သတ်ဖြတ်ခဲ့ တယ် ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က တိတိကျကျ သက်သေပြနိုင် တော့မှာပါ။ ခင်မြရင်အိပ်ခန်းထဲမှာ အံ့ဩစရာလက်ငွေနှစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ တစ်ခုက ကလပ်လူမိုက် ဖိုးတုတ်ရဲ့ လက်ငွေမျှ ကျန်တစ်ခုက လူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ငွေဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီဒုတိယမြောက်လက်ငွေရှင်ဟာ လူသတ်သမားလို့ ယူဆမိ

၂၃၆ ခမင်းမြတ်သူ

တယ်၊ ဒုတိယမြောက်လက်ဗွေရှင်ကို သိပြီဆိုရင်တော့ လူသတ်
သမားဟာ ပြေးမလွတ်တော့ပါဘူး”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဧတဦးဟာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားပြီး
ကိုဘထွားအခန်းထဲက ကမူးရှူးထိုးထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ တရုတ်ကလပ်မှာလူမိုက်
လုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ခင်မြရင်ရဲ့လင်ငယ်နဲ့ သွားတွေ့တယ်၊ ခင်မြ
ရင်ရဲ့လင်ငယ်ဟာ ကာယဗလတောင့်တင်းပြီး မိန်းမများ မက်
မောလောက်တဲ့ ရုပ်ရည်ရှိတာတွေ့ရတယ်။

လူမိုက်ဇိုးတုတ်ဟာ အင်စပက်တော်လုမိုးကို မြင်မြင်
ချင်းလူမိုက်တို့ ထုံးစံအတိုင်း

“ကျုပ်ကဇိုးတုတ်ဘဲ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တယ်၊ အင်စပက်တော်လုမိုးက ဇိုးတုတ်

ကို ရှုတည်တည်ကြည့်လိုက်ပြီး

“မင်းလေသံကိုပြင်လိုက်စမ်း၊ ပါးရိုက်ပစ်လိုက်မယ်၊ ငါက
စီအိုင်ဒီက အင်စပက်တော်လှမိုးဘဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်ရဲ့ ပုံစံပြောင်းသွားပြီး

“မသိလို့ပါဆရာရယ်..ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ဆရာဘာသိချင်လို့
လဲ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လှမိုးက စကား ရှည်
ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ဘဲ လက်ထဲက ရက်စွဲ တစ်ခုကို ပြပြီး

“အဲဒီနေ့ညက မင်းဘယ်မှာရှိသလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က စဉ်းစားဟန်ပြပြီး

“ဪ...အဲဒီတုန်းက ရှမ်းစော်ဘွားကြီး တစ်ယောက်
ကလပ်ရောက်နေလို့ ကျွန်တော်ကိုယ်ရဲတော် လုပ်ပေးနေရ
တယ်”

လို့ဖြေတယ်၊

အင်စပက်တော်လှမိုးက ရက်စွဲနောက်တစ်ခုကိုပြလိုက်

ပြီး

“အဲဒီနေ့ညနေက မင်းဘယ်မှာရှိသလဲ”

ဆိုတော့ ဖိုးတုတ်က ပြကွဲဒိန်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး

“အဲဒီနေ့က မိုးကုတ်သူဌေးကြီး ဦးအောင်တို့အဖွဲ့ နေ
လယ်ကတည်းက ရောက်လာလို့ ညဉ့်နာရီလောက်ထိ စောင့်
ကြည့်ပေးရတယ်”

လို့ပြောလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လှမိုးက သက်ပြင်း

ချပြီး

“မင်းက အလီဘိုင် ကောင်းကောင်းပြုဖို့စဉ်ထားတာပဲ၊
တဲ...မင်းကိုရှင်းရှင်းပဲ မေးတော့မယ်၊ မင်းနဲ့ သတင်းစာထဲမှာ
ဟိုးဟိုးကျော်နေတဲ့ ခင်မြရင်ဆိုတဲ့မိန်းမနဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းဖောက်
လမ်းဖြစ်နေတယ်မလား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က လိမ်ညာဖို့ မကြိုးစား

ဘဲ

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ..ကျွန်တော်တို့က တစ်မြို့တည်း

သားငယ်ကျွမ်းဆွေတွေပါ။ သာယာဝတီဘက်ကလေး၊ ဒါကြောင့်
ရန်ကုန်မှာ ပြန်တွေ့တော့ သံယောဇဉ်မပြတ်ဘဲ တွေ့ဆုံနေ
တာပါ။

လို့ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ခင်မြရင်ရဲ့ အိပ်ခန်းကို မင်းရောက်ဖူးသလား”

ဆိုတော့ ဖိုးတုတ်က လက်ကာပြပြီး

“မရောက်ဖူးပါဘူး၊ ဆရာရယ်၊ ဘုရားပေးပေး ကျမ်းစာ

ပေးပါ”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“မင်းမရောက်ဘူးရင် ခင်မြရင် အိပ်ခန်းထဲမှာ မင်းရဲ့

လက်စွဲရာဘယ်လိုခြေထောက်ပေါက်ရောက်နေသလဲ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ဖိုးတုတ်က အင်စပက်တော်လုမိုးရဲ့

စကားကြောင့် မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားပြီး

“လူမရှိတဲ့အိပ်ထဲကို ဝင်ပြီး လက်စွဲရာယူတဲ့နေရာမှာ

ဆရာတို့ ပုလိပ်တွေ သိပ်တော်ပါလား”

လို့ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ဆက်ပြီး

“မင်းကို မေးရဦးမယ်၊ ခင်မြရင်ရဲ့ အိပ်ခန်းထဲမှာ မင်း

အပြင်နောက်ထပ် လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်စွဲရာတွေ့တယ်၊

အဲဒါဘယ်သူလဲ”

လို့မေးလိုက်တော့ ဖိုးတုတ်က မျက်မှောင်ကြွယ်ပြီး

“ဘာ၊ ဒီကောင်မရဲ့ အိပ်ခန်းထဲမှာ ကျုပ်အခြင် လူတစ်

ယောက်ရဲ့ လက်စွဲရာတွေ့တယ် ဟုတ်လား၊ ဒီကောင်မတယ်

သူနဲ့ တောက်ပြန်နေတာလဲ၊ ကျုပ်မသိဘူး၊ သိရင်ဆိုတော့

လွယ်ဘူး”

လို့ဒေါသတကြီး ပြောတယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“မင်းမသိဘူးဆိုတာ သေချာရင် ပြီးတာပဲ၊ မင်းကို မေးရ

၂၄၂ မယ်မြတ်သူ

ဦးမယ်မင်းစီးတဲ့ကားက ဘယ်မှာလဲ”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ဦးတုတ်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး

“ကျွန်တော့်မှာဘောဘီအောင်စတင်ကားစုတ်လေဆဲဦး
စရာရှိပါတယ်။ ဒီကားလေးတောင် ကျွန်တော့်အပိုင် မဟုတ်
ဘူး၊ ကလပ်ပိုင်ရှင် ထောင်ကဲက ခဏပေးစီးထားတာ”

လို့ပြောတယ်။ အင်စပက်တော်လုမိုးက ကလပ်ထဲက
ထွက်ပြီး ဦးတုတ်ရဲ့ဘောဘီအော်စတင်ကား တာယာတွေကို
စစ်ဆေးကြည့်တော့ တာယာအသစ်တွေ ဖြစ်နေတယ်။

ပန်းစားတဲ့ တာယာမဟုတ်တဲ့အတွက် ဦးတုတ်ကို သံ
သယ တရားခံစာရင်းက ယာယီထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ သူ့မှာ
သဲလွန်စကောက်ဖို့ လမ်းစပျောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရ
တယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာ စောဦးဟာ တာယာဆိုင်ကိုသွားပြီး

တာယာလေးလုံးစလုံးအသစ်လဲချင်ကြောင်းပြောလိုက်တယ်။

ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာ ပန်းစားနေတဲ့ တာယာတွေက သူ့ကိုသေ
တွင်းထဲ ကျသွားနိုင်တယ်။

တာယာဆိုင်ရှင်က

“ဆရာတာယာတွေ သိပ်မဆိုးသေးပါဘူး၊ အလိုက်ပေး
ပြီးလဲချင်လဲပါ၊ ကျွန်တော် ပြန်ယူထားလိုက်ပါမယ်”

၂၄၄ မယ်မြတ်သူရ

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

နေပါစေ၊ တာယာတွေကို ကျုပ်ပြန်ယူသွားမယ်၊ နောင်

လိုအပ်ရင် သုံးချင်လို့

လို့ပြောပြီး တာယာငှလုံးကို ကားနောက်ခန်းထဲ ထည့်ပြီး

ယူခဲ့တယ်။

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက လူပုဂ္ဂိုလ် လေးခုခပ်ကပ်ကပ်

မိမိတို့က ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာ ခပ်ကပ်ကပ် နားထောင်လေ

တော်လည်း နားထောင်လေကာ နားထောင်လေ၊ နားထောင်လေ

မိမိတို့နှစ်ဖက်လူက

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက

မိမိတို့က ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာ ခပ်ကပ်ကပ် နားထောင်လေ

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက

၁၀၀၀ ဝိသေသ

၂၄၅ မယ်မြတ်သူရ

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

နေပါစေ၊ တာယာတွေကို ကျုပ်ပြန်ယူသွားမယ်၊ နောင်

လိုအပ်ရင် သုံးချင်လို့

လို့ပြောပြီး တာယာငှလုံးကို ကားနောက်ခန်းထဲ ထည့်ပြီး

ယူခဲ့တယ်။

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက လူပုဂ္ဂိုလ် လေးခုခပ်ကပ်ကပ်

မိမိတို့က ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာ ခပ်ကပ်ကပ် နားထောင်လေ

တော်လည်း နားထောင်လေကာ နားထောင်လေ၊ နားထောင်လေ

မိမိတို့နှစ်ဖက်လူက

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက

မိမိတို့က ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာ ခပ်ကပ်ကပ် နားထောင်လေ

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက

မိမိတို့က ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာ ခပ်ကပ်ကပ် နားထောင်လေ

ဤလူ့ နှစ်ဖက်လူက

မိမိတို့က ချစ်ခင်ကြည်နူးစွာ ခပ်ကပ်ကပ် နားထောင်လေ

မြန်မာစာပေ

“တပည့်တော် ကိုဇေခင်အကြောင်းနည်းနည်း သိချင်လို့ပါ”

လို့လျှောက်လိုက်တော့ ဘုန်းတော်ကြီးက ခေါင်းညှိမိပြီး

“ဇေခင်လဲ အနိစ္စသဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ အတန်တန်ပါးကို ကူးပြောင်းရတာပဲ။ ဘာတွေများသိချင်သေးလို့လဲ” လို့မိန့်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက

“ကိုဇေခင် မဆုံးမိက အသက်အာမခံကြေးသွင်းဖို့ အခွင့်အလမ်း ဘုရားဆီမှာ ငွေသုံးထောင်ချေးတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား ဘုရား”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ ဘုန်းတော်ကြီးက

“ဇေခင် ငါ့ဆီမှာ အသက်အာမခံကြေးသွင်းဖို့ ပိုက်ဆံချေးတာ ငွေသုံးရာတည်းပါ။ တကားတို့ အမှတ်ပေးနေပြီလေတယ်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမိုးက လက်အုပ်

ချိုး

“မမှားပါဘူးဘုရား၊ သုံးထောင်တိတိပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အသက်အာမခံငွေတစ်သိန်းအတွက် အာမခံကြေး သုံးထောင်တိတိ သွင်းရပါတယ်”

လို့လျှောက်လိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ ဘုန်းတော်ကြီးက သက်ပြင်းချပြီး

“ဒါဆိုရင်တော့ ဒီကိစ္စကို ဇေခင် သေရာကထပြီးရှင်းမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အသက်အာမခံ ကြေးတစ်သောင်းရဖို့အာမခံကြေးသုံးရာသွင်းရမယ်ဆိုပြီး ဘုန်းကြီးဆီက ငွေသုံးရာချေးခဲ့တာပဲ။ ဟောဒီ နံရံမှာ မြေဖြူနဲ့ မှတ်ထားတာကိုကြည့်”

လို့ဆိုပြီး အစွဲရတ်ရုံ နံရံကို လက်ညှိုးညွှန်ပြတယ်။ အင်စပက်တော်လုမိုးကြည့်လိုက်တော့ ဇေခင် ၃၀၀ / ကျပ်လို့မြေဖြူနဲ့ရေးမှတ်ထားတာတွေရတယ်။

အင်စပိုက်တော်လုမီးဟာနားမလည်နိုင်တော့ဘဲဘု
တော်ကြီးကို ဦးချပြီးပြန်ခဲ့ရတယ်။တစ်ခုခု မှားယွင်းနေတာ
သေချာနေပြီ။

1. *Phidippus opifex* 2. *Phidippus opifex* 3. *Phidippus opifex* 4. *Phidippus opifex* 5. *Phidippus opifex* 6. *Phidippus opifex* 7. *Phidippus opifex* 8. *Phidippus opifex* 9. *Phidippus opifex* 10. *Phidippus opifex* 11. *Phidippus opifex* 12. *Phidippus opifex* 13. *Phidippus opifex* 14. *Phidippus opifex* 15. *Phidippus opifex* 16. *Phidippus opifex* 17. *Phidippus opifex* 18. *Phidippus opifex* 19. *Phidippus opifex* 20. *Phidippus opifex* 21. *Phidippus opifex* 22. *Phidippus opifex* 23. *Phidippus opifex* 24. *Phidippus opifex* 25. *Phidippus opifex* 26. *Phidippus opifex* 27. *Phidippus opifex* 28. *Phidippus opifex* 29. *Phidippus opifex* 30. *Phidippus opifex* 31. *Phidippus opifex* 32. *Phidippus opifex* 33. *Phidippus opifex* 34. *Phidippus opifex* 35. *Phidippus opifex* 36. *Phidippus opifex* 37. *Phidippus opifex* 38. *Phidippus opifex* 39. *Phidippus opifex* 40. *Phidippus opifex* 41. *Phidippus opifex* 42. *Phidippus opifex* 43. *Phidippus opifex* 44. *Phidippus opifex* 45. *Phidippus opifex* 46. *Phidippus opifex* 47. *Phidippus opifex* 48. *Phidippus opifex* 49. *Phidippus opifex* 50. *Phidippus opifex* 51. *Phidippus opifex* 52. *Phidippus opifex* 53. *Phidippus opifex* 54. *Phidippus opifex* 55. *Phidippus opifex* 56. *Phidippus opifex* 57. *Phidippus opifex* 58. *Phidippus opifex* 59. *Phidippus opifex* 60. *Phidippus opifex* 61. *Phidippus opifex* 62. *Phidippus opifex* 63. *Phidippus opifex* 64. *Phidippus opifex* 65. *Phidippus opifex* 66. *Phidippus opifex* 67. *Phidippus opifex* 68. *Phidippus opifex* 69. *Phidippus opifex* 70. *Phidippus opifex* 71. *Phidippus opifex* 72. *Phidippus opifex* 73. *Phidippus opifex* 74. *Phidippus opifex* 75. *Phidippus opifex* 76. *Phidippus opifex* 77. *Phidippus opifex* 78. *Phidippus opifex* 79. *Phidippus opifex* 80. *Phidippus opifex* 81. *Phidippus opifex* 82. *Phidippus opifex* 83. *Phidippus opifex* 84. *Phidippus opifex* 85. *Phidippus opifex* 86. *Phidippus opifex* 87. *Phidippus opifex* 88. *Phidippus opifex* 89. *Phidippus opifex* 90. *Phidippus opifex* 91. *Phidippus opifex* 92. *Phidippus opifex* 93. *Phidippus opifex* 94. *Phidippus opifex* 95. *Phidippus opifex* 96. *Phidippus opifex* 97. *Phidippus opifex* 98. *Phidippus opifex* 99. *Phidippus opifex* 100. *Phidippus opifex*

[illegible]

0123456789

ရခိုင် ပြည်ထောင်စုပွင့် နေရေး ကိစ္စကို အထူးသတိပြုပါ။

[illegible]

ကျွန်ုပ်တို့၏ အသံကို ခံယူရန် အားပေးပါ။

အသင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ အကျိုးအမြတ်များကို အသုံးပြုရန် အသင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ အကျိုးအမြတ်များကို အသုံးပြုရန်

355930m

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[Faint handwritten notes at bottom]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

(Signature)

APPENDIX

[illegible][illegible]

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့၊ နံနက် ၈ နာရီ ၀၀ မှ ၈ နာရီ ၁၅ မိနစ်အထိ

၆၆။ ထူးခြားစွာသွေးမိသော အလုပ်တစ်ခုအား အောင်မြင်စွာ

ထိုသို့လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း အရေးကြီးသော အချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။

1890

1911

... ..

ਉਸਤਾਦ: ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ

ထိုသို့ပြုခဲ့ရာ ဒီပဲဒီး ယခင်လက်ထပ်ခဲ့ဖူးသော နှစ်ဦးစီး

စောဦးဟာ ကုမ္ပဏီအလုပ်တွေကို ဟန်ပျတ်လုပ်ရင်း

သစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမအကြောင်းကို တမြေမြေထွေးပြီး ရင်နှင် နေ

မိတ္တယ်၊

ဒီမိုင်းမူကြောင့် သဘာဝတရားလမ်းဆုံရာမှစ၍ အစ

[illegible]

86 85 6 6 6 6 7 6

အချိန်တော်မှာ မနက်:၈:၀၀တက် လူငယ်များ ဂုဏ်ထူးဆောင်များ ပေးပို့ပါ။

နေလိမ့်မယ်...

ရင်နာဖို့ ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်သလဲ.. ဒီအချိန်မှာပဲ အင်စပက်တော်လုမီးနဲ့ ကိုဘထွားဟာ စောဦးရဲ့အခန်းကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာတယ်။ မန်နေဂျာကိုဘထွားက သိပ် ရောင်းဘုန်းတော်ကြီးကို အင်စပက်တော်လုမီးသွားတွေ့တော့ ဘုန်းတော်ကြီးက ကိုဖေခင်ဟာ အသက်အာမခံငွေတစ်သောင်း အတွက် ကြိုတင်ငွေသွင်းဖို့ဆိုပြီး သူ့ဆီမှာငွေသုံး ရာချေးတဲ့ အကြောင်း ပြောပြပြီး

“ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ မောင်ရင် ရှင်းပြပါဦး၊ ငွေတစ်သောင်းနဲ့ တစ်သိန်းဆိုတာ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ဘူး၊ ဆယ်ဆလောက်ကွာနေတယ်၊ သေသူကိုဖေခင်က အာမခံငွေတစ်သောင်းထားတယ်၊ ကုမ္ပဏီစာရင်းမှာတော့ ငွေတစ်သိန်း ဖြစ်နေတယ်”

လို့မေးမြန်းလိုက်တော့ စောဦး ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ သူတို့ကြံစည်သမျှ တဖြည်းဖြည်း ဘူးပေါ်သလိုပေါ်

နေပြီ...

စောဦးက နားမလည်နိုင်တဲ့ အမှအယာမျိုး ဝမ်းပြီး “ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ၊ ဘုန်းတော်ကြီး အမှတ်မှားတာများလား”

လို့ပြောလိုက်တော့ အင်စပက်တော်လုမီးကဝင်ပြီး “ဘုန်းတော်ကြီး အမှတ်မမှားဘူးဗျ၊ ဒီဝန်နံရံမှာ မြေဇယားနဲ့ ဖေခင် ၃၀၀/ကျပ်လို့တောင် ရေးထားသေးတယ်”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးက မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး “တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အာမခံ ကိုယ်စားလှယ် အတွေ့အကြုံအရပြောရရင် သေသူကိုဖေခင်ဟာ ပထမတော့

အာမခံငွေတစ်သောင်းထားဖို့ ရည်ရွယ်ထားပုံရတယ်၊ နောက်တော့မှ စိတ်ကူးပေါက်ပြီး ငွေတစ်သိန်းထားဖို့ စိတ်ပြောင်းသွားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အာမခံလောကမှာ ဒါမျိုးတွေ ကျုပ်ကြုံဖူးပါတယ်၊ ကျုပ်ပြောတာ ယုံပါ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးစကားကြောင့် ကိုဘထွားနဲ့

အင်စပက်တော်လုမီးဟာ အကြံရခက်သွားဟန်နဲ့ တစ်ယောက်
မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြတယ်။

စောဦးဟာ သူ့စကားကို နားထောင်ပြီး ဇေဝေဝေဖြစ်
သွားတဲ့လူနစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး အနည်းငယ်စိတ်အေးသွား
တယ်။ မန်နေဂျာကိုဘဝသွားတဲ့ အခန်းထဲက ပြန်ထွက်သွား
စောဦးဟာ ကုမ္ပဏီက အလုပ်ဆင်းပြီး ပြန်ခဲ့တယ်။

အပြန်လမ်းမှာ ကားဘီးလေလျော့နေလို့ သူတာယာ
တွေလဲခဲတဲ့ဆိုင်တိုဝပ်ပြီး လေဝင်ထိုးတယ်။

စောဦးကားလေထိုးနေတုန်း တာယာဆိုင်ရှင် အနားကို
ရောက်လာပြီး

“မနေ့က စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေ ရောက်လာပြီး ဒီ
ရက်ပိုင်းအတွင်း ကားတာယာလဲတဲ့သူစာရင်းနဲ့ ကားနံပါတ်ကို
တောင်းတယ်”

လို့ဆိုတော့ စောဦးက မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်ပြီး

“အဲဒီအော့ဘာဖြစ်လဲ”

လို့မေးလိုက်တယ်။ တာယာဆိုင်ရှင်က

“ကျွန်တော့်ဆိုင်မှာ တာယာလဲတဲ့သူက ဆရာတစ်
ယောက်တည်း ရှိတယ်ဆိုတော့ ဆရာနဲ့မည်နဲ့ ကားနံပါတ်ကို
မေးလိုက်တာပေါ့”

လို့ဆိုတော့စောဦးဟာ ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြန်
တယ်။

“မကောင်းမှုဆိုတာ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိဘူးဆိုတာ တယ်
မှန်တာပဲ”

လို့တွေးမိတယ်။ သူနားထဲမှာ မန်နေဂျာကိုဘဝသွား ပြော
သွားတဲ့ ဒုတိယမြောက် လက်ဗွေရှင်တာ လူသတ်သမားဘ
ဆိုတဲ့စကားကို ပုတင်ထပ်အောင် ကြားနေရတယ်။

သူဟာ ဒီအချိန်က ပြီးညစဉ်အိပ်မပျော်တော့ဘူး။ အိပ်
မက်ဆိုးတွေမက်ပြီး အိပ်ယာထဲမှာ လူးလွန်နေမိတယ်။ အချိန်

ပြန်တွေအတွက်လည်း နောက်တကြိမ်စွာရမိတယ်။

ဤကလေးလေးဝဲဝဲ ကားနံပါတ်နဲ့ ပုတင်ထဲမှာ မနေပြန်

စွာနဲ့

“ခင်ဗျားရဲ့ အာမခံပေါ်လစီကိုစွဲ ပြီးသွားပြီလေ၊ မနေ့က အစည်းအဝေးမှာ ကုမ္ပဏီက သေသူကို ငွေထုတ်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ ကိုယ်နားကို ကိုယ်မယုံနိုင် အောင် ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့

“သေချာရဲ့လားဗျာ၊ ကျုပ်တောင် မသိရသေးပါလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ရွှေမန်းက

“ဒီနေ့မနက် ခင်ဗျားကို အသိပေးလိမ့်မယ် ထင်တယ်၊ တွန့်တော်ပြောတယ်လို့ မပြောနဲ့နော်၊ မသိချင်ယောင်ဆောင် နေ၊ တကယ်တော့ ကိုဘထွားက ဒီအမှုကို သံသယဖြစ်ပြီး လုံးဝ မပေးချင်ဘူးဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့မှာ သံသယသာရှိပြီး တိကျနိုင်မာ တဲ့ သက်သေမပြနိုင်ဘူးလေ၊ သတင်းစာတွေ စာနယ်ဇင်းတွေ တလည်းပိုင်ပြီး ရေးနေကြတော့ ကုမ္ပဏီက သိက္ခာကျမှာ ကြောက် လာတယ်၊ ဒါကြောင့် လန်ဒန်ရုံးချုပ်က ဒီအမှုကို ဆက်မပုံစင်ဘဲ

နောက်သုံးရက်အကြာမှာ စောဦးရဲ့ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းထဲကို စစ်ဆေးရေးဌာနက ရွှေမန်း မခမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာပြီး

“အားလုံးပြီးသွားပြီ ကိုစောဦး ကျုပ်တို့ ခေါင်းအေးရပြီ

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ရွှေမန်းကို နားမလည်ဟန်နဲ့

ကြည့်ပြီး

“ဘာပြီးတာလဲဗျာ၊ ရှင်းစမ်းပါဦး”

လို့ပြန်မေးလိုက်တယ်။ ရွှေမန်းက စိတ်အား တက်ကြွ

အာမခံငွေထုတ်ပေးဖို့ အမိန့်ချလိုက်တယ်ဆိုဘဲ...
လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးဟာ မျက်လွန်းလို့လေထဲမှာ
တစ်ဝတ်ရွှမ်း ထိုးချင်စိတ် ပေါက်သွားတယ်။ နောက်ထပ်တော့
ကံကြမ္မာက သူ့ဘက်မှာရှိနေပြီ။

အာမခံငွေတစ်သိန်းက ပြေးမလွတ်တော့ဘူး။ သူလည်း
အမှုရဲသံသယစာရင်းစာရင်းက တွင်းလုပ်ကျွတ်လွှတ်ပြီး ဒီစာ
ပဲ သူ့ရဲ့မျှော်လင့်ချက် အိပ်မက်ကတော့ ပြုလဲသွားပြီ။

ခင်မြရင်နဲ့ နှစ်ကိုယ်တူ အစွမ်းတူ တည်ထောင်ဖို့ မဖြစ်
နိုင်တော့ဘူး။ သစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမ အတွက် ထောင်နှုတ်ခမ်း နှင်ဖို့
တာ သူ့အဖွဲ့က... အခုတော့ ကံကောင်းလို့ ထောင်နှုတ်ခမ်း မရှိတော့
ပြန်လွတ်လာတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ မန်နေဂျာရုံးခန်းက ခေါ်တယ်ဆိုလို့ မျက်
ရော သတင်းကြားရမယ်ဆိုပြီး အခန်းထဲကို သွက်လက်တဲ့ ခြေ
လှမ်းတွေနဲ့ဝင်သွားတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က ခေါ်တယ်ဆိုတာက
ရုံးခန်းထဲမှာ အင်စပက်တာက လူမိုက်တို့ တွေ့ရတယ်။

စီအိုင်ဒီစုံထောက်လဲ ဘာမှမစာတ်နိုင်တော့ဘူး... နောက်ဆုံး
တော့ အရုံးပေးလိုက်ရပြီ... မန်နေဂျာကို ဘာတွေးက မျက်နှာ
သောမယာနဲ့

“မောင်ရင်ရဲ့အာမခံကိစ္စကို လန်ဒန်က လက်လျှော့လိုက်
ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ကျုပ်တော့ နည်းနည်းမှ မကြေနပ်ဘူး။
ဒီပေမဲ့ အထက်က အမိန့်ချတယ် ဆိုတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။
ဟို... မိန်းမ ကံကောင်းသွားပြီပေါ့။ မောင်ရင်လဲ ကျေနပ် သွားပြီ
မဟုတ်လား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ပြုံးရွှင်တဲ့ မျက်နှာနဲ့

“ကျုပ် ကိုယ်စားလှယ်ယူတဲ့ ကိစ္စအောင်မြင်သွားပြီ ဆို
တော့ ကျုပ်ဝမ်းသာတာပေါ့။ ရင်ထဲက အလုံးကြီးလဲ ဂျာသွား
တယ်။ ရှေ့ဆက်ပြီး အသက်အာမခံကို လူတွေ စိတ်ဝင်စားကြမှာ
သေချာတယ်။ ကျုပ်တို့ အလုပ်တွေ အများကြီး လုပ်ကြရဦးမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ အနီးမှာ ထိုင်နေတဲ့ အင်
စပက်တာလူမိုက်က စောဦးကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး

“ဂုဏ်ယူပါတယ်ဗျာ”

လို့ချီးမွမ်းလိုက်တယ်။

ကိုဘထွားကတော့ထိုင်ရာကထပြီး မီးခံသေတ္တာဆီကို
တုန်တုန်ယင်ယင် သွားတယ်။

ပြီးတော့ မီးခံသေတ္တာထဲက ချက်လက်မှတ်ကို ယူပြီး
စောဦးလက်ထဲထည့်ပေးလိုက်တယ်။

စောဦးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြည်လိုက်တော့ ချက်
လက်မှတ်မှာ ဂွန်အင်ဆန်းကုမ္ပဏီရဲ့အသက်အာမခံကြေးတစ်
သိန်းတိတိ လို့ဖော်ပြထားတယ်။

စောဦးကတစ်သိန်းတန် ချက်လက်မှတ်ကို စာအိတ်ထဲ
မှာ သေသေချာချာထည့်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို နှုတ်ဆက်
လိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“သံပရာရည်သောက်ပါဦးဗျာ၊ သိပ်လောပါနဲ့၊ အားလုံး
ပြီးသွားပါပြီ”

လို့ပြောတယ်။

စောဦးက ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာနဲ့ စားပွဲပေါ်က သံပရာ
ရည် ဖန်ခွက်ကို အားရပါးရ မော့သောက်ပြီး ရုံးခန်းထဲက ထွက်
ခဲ့တယ်။

အင်စပက်တော်လုမိုးက ကြက်ကြီးလည်လိပ်ထားသလို
အရှုပ်ကိုးပြတ် ဖြစ်နေတဲ့ ကိုဘထွားကို ကြည့်ပြီး

“ဘာတတ်နိုင်မှာလဲဗျာ၊ လန်ဒန်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အမှန်
စာရေးထက် ကုမ္ပဏီအမည်သတင်း ကျော်ကြားမှုကို ပိုပြီးခင်
စွယ်တာကိုး၊ ကျုပ်တို့ဘာတတ်နိုင်ဦးမှာလဲ”

လို့နှစ်သိမ့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ စောဦးသောက်သွားတဲ့
သံပရာရည် ဖန်ခွက်လေးကို အလင်းရောင်မှာ ထောင်ကြည့်ပြီး

“ကျုပ်ကို အိန်ခွက်လေးတော့ အမှတ်တရပေးလိုက်ပါဗျာ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ကိုဘထွားက အင်စပက်တော်လုမိုးကို
မျက်မှောင်ကြတ် ကြည့်လိုက်ပြီး

“ဟင်...ဒါ...အုတ်ယမြောက်သက်သေလား...၊ ခင်ဗျာ..”

၂၆၀ မင်းမြတ်သူ

ခင်ဗျားဗျာ"

လို့အားမလိုအားမရ ရေရွတ်လိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုဗိုးက သက်ပြင်းချပြီး

"ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သံသယဖြစ်နေတာလေးပါ။ မသေချာ

ပါဘူး"

လို့ပြောရင်း ဖန်ခွက်ကို စက္ကူအိတ်ထဲထည့်ပြီး အခန်းထဲ

က ထွက်ခဲ့တယ်။

ကိုဘထွားက အနောက်ကပြေးလိုက်လာပြီး

"ဟေ့လူ... ဒုတိယမြောက်သက်သေရဲ့အခြေကို ကျုပ်တို့

ပြောဦးမှာလား"

လို့မေးလိုက်တယ်။

အင်စပက်တော်လုဗိုးက လေသံတီးတိုးနဲ့

"မပြောဘူး"

လို့ဆိုပြီး ရုံးခန်းထဲက ထွက်ခဲ့တယ်။

စောဦးဟာ ရုံးစောစောဆင်းခဲ့ပြီး သစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမ
အတွက် ရင်နာနေမိတယ်... ဒီအချိန်မှာ သူ့သာ သစ္စာရှိခဲ့ရင် ငါတို့
ပျော်စရာသိပ်ကောင်းမှာ... အခုတော့... မြွေဟောက်လို လျာ
နှစ်ခွနဲ့ မိန်းမကြောင့် ငါ့ရဲ့မျှော်လင့်ချက် အိပ်မက်တွေ ရေစုန်
ပျော့ပြေ...။

တောင်ပေါ်မြို့လေးတစ်မြို့က သာယာလှပတဲ့ အိမ်
ကလေးတစ်အိမ်... လှပတဲ့ ချယ်ရီပန်းကလေးတွေ... ဒါတွေ
အားလုံးအဝေးကို ရောက်သွားပြီ...။

စောဦးဟာ လေးကန်တဲ့ မြေလှမ်းတွေနဲ့ ခင်မြရင်ရဲ့အိမ်
တံခါးကို သွားခေါက်မိတယ်။ ခင်မြရင်က တံခါးလာခွင့်ပြီး
စောဦးကို မြင်တော့ အထိတ်တံလန့်နဲ့

“အို..ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မဆီကို လာရတာလဲ၊ ပုလိပ်
တွေ မြေချင်းလိမ်အောင်စောင့်ကြည့်နေတဲ့ကြားက”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက အိမ်ထဲကို တိုးဝင်ပြီး

“ဘယ်ပုလိပ်မှ ဂရုစိုက်စရာမလိုတော့ဘူး၊ ကျုပ်တို့
ကုမ္ပဏီက လျော်ကြေးငွေတစ်သိန်းရပြီ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်ဟာ စောဦးကို ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာနဲ့ ပွေ့ဖက်ပြီး

“အမလေး.. ပျော်လိုက်တာရှင်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ စောဦးဟာ သူ့အိတ်ထဲက တစ်သိန်း
တန် ချက်လက်မှတ်နဲ့ လူသတ်မှုကျူးလွန်စဉ်က အလုံးပြုခဲ့တဲ့
ပွိုင့်၃၈ သေနတ်ကို ခင်မြရင် လက်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။

ခင်မြရင်က သေနတ်ကို အံ့ဆွဲထဲ ထည့်ပြီး ချက်လက်

မှတ်ကို တရွတ်ရွတ်နမ်းရင်း

“ပျော်လိုက်တာ၊ ကျွန်မတို့သူဌေးဖြစ်ပြီ.. နောက်ဆုံး
တော့ ကျွန်မတို့ အောင်မြင်သွားပြီပေါ့”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ တိုယ်တို့အောင်မြင်သွားပြီ၊ တကယ်ဆိုရင်
ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ပျော်ပျော်ကြီးနေကြဖို့ပဲရှိတယ်၊ အခုတော့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က စောဦးကို မလုံမလဲ ကြည့်
ပြီး

“အခုတော့ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကျွန်မတို့ အတူတူ နေလို့ရပြီ
လေ၊ ရှင်မပျော်ဘူးလား”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက ခင်မြရင်ကို နာကျင်စွာနဲ့
ကြည့်လိုက်ပြီး

“တကယ်ပဲအတူတူ နေချင်စိတ်ရှိလို့လား”

လို့မေးလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးရဲ့လက်မောင်းကို
ဆုတ်တိုင်းပြီး

“ရှိတာပေါ့၊ ငွေတွေ ထုတ်ပြီးရင် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်
တောင်ပေါ်မြို့လေးတစ်မြို့မှာ ဘဝသစ်ထူထောင်ကြမယ်လေ”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ သူတို့အနောက်ကနေ
ကလပ်လူမိုက်ဖိုးတုတ် သွက်လာပြီး

“ဟားဟားဟား... ထူထောင်ကြ၊ ဘဝသစ်မကလို့ ဘယ်
လိုဘဝမျိုးပဲ ထူထောင်ထူထောင် ငါ့ရှမစိုက်ဘူး။ သွားကြ
ဒါပေမဲ့ ချက်လက်မှတ်တော့ပေးခဲ့ရမယ်”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ သေနတ်နဲ့ချိန်ရွယ်ထားတဲ့ လူမိုက်ဖိုးတုတ်
ကို နားမလည်ဟန်နဲ့ ကြည့်ပြီး

“ရှင်ဘာလုပ်တာလဲ”

လို့မေးလိုက်တယ်။

ဖိုးတုတ်က ရယ်မောပြီး

“ဘာလုပ်ရမှာလဲ ငါ့ဝေစုငါ့ယူတာပေါ့၊ နင်နဲ့ နင့်နောက်
လင်နဲ့ ပျော်ပျော်ကြီးနေခဲ့စေတော့”

လို့ဆိုလိုက်တော့ ခင်မြရင်က

“ရှင်...ရှင် ဘာစကား ပြောတာလဲ၊ ဒီအလုပ်ကို ရှင်ပဲ လုပ်
ခိုင်းခဲ့တယ်လေ...”

လို့ဆိုတော့ ဖိုးတုတ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်... ငါအားလုံးစိမ့်ခဲ့တာ၊ ဒါပေမဲ့ နင့်ကိုနောက်
လင်နဲ့ ဖောက်ပြန်ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ နင်ဟာ ယောက်ျား
တကာနဲ့ ဖောက်ပြန်ချင်တဲ့ တဏှာရူးမ၊ နင်လို ကောင်မမျိုးကို ငါ
တကယ်ယူမလား၊ နင်ကို ငါယူရင် မြွေပွေးခါးပိုက်ပိုက်မိပြီး
နင်လင်ကြီးလို အသေဆိုးနဲ့ သေရမှပေါ့ဟဲ့၊ ကဲ... ငါ့ ဝေစုကို
ပေးစမ်း၊ ပစ်ထည့်လိုက်မယ်”

ဆိုပြီး ခင်မြရင်လက်ထဲက တစ်သိန်းတန် ချက်လက်မှတ်
ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲလုလိုက်တယ်။

ခင်မြရင်ဟာ စိတ်ထိခိုက်စွာနဲ့ ချက်လက်မှတ်ကို ဆုံးရှုံးခံ
လိုက် ရတယ်။ ဖိုးတုတ်က ချက်လက်မှတ်ကို အိတ်ထဲ ထည့်
လိုက်ပြီး ငှုဂ္ဂကြီး ကြည့်နေတဲ့ စောဦးကို

“မင်းမကျေနပ်ဘူးလား၊ မင်းမဆုံးရှုံးပါဘူး၊ ခြွေဖွေအတို
ရလိုက်လို့လေ...ဒီကိစ္စအားလုံး ငါစီမံခဲ့တာကွ၊ ငါကလပ်မှာ
လူမှိုက်လုပ်ရင်း လောင်းကစားဝိုင်းမှာ ငွေသုံးကြမ်းတဲ့ မင်းကို
သတိပြုမိတယ်၊ ဒီလို ငွေသုံးကြမ်းပြီး ငွေအမြဲလိုနေတဲ့ အားခံ
ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်ကို ငါတို့ကိစ္စမှာ အသုံးချရင် အောင်
မြင်မှာပဲလို့ တွေးမိတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကို ဆက်သွယ်ပြီး
ဒီတောင်မကို အသုံးချခိုင်းခဲ့တာပဲ၊ အခုတော့ မင်းက ဒီတောင်
လင်ကြီးကို သတ်ပြီး ငါ့အတွက် အာမခံကြေးတစ်သိန်းရအောင်
ရှာပေးလိုက်ပြီ၊ ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးကဒေါသတကြီးနဲ့

“ခင်ဗျားတော်တော်အကြံပက်စက်တဲ့လုပ်”

လို့အော်ဟစ်လိုက်တာပေါ့။

လူပိုက်စိုးတုတ်ထွက်သွားတော့ ခပ်ပြရင်ဟာ ဝမ်းပန်း
တနည်း ရှိုက်ငိုနေတယ်။ စောဦးဟာ တသိပ်သိပ် ရှိုက်ငိုနေတဲ့
သူမကို မပန်းနိုင်သေးဘဲ ပရုံးကို ပုတ်ပြီး

“မဝိပါန့်ကွာ”

လို့နှစ်သိမ့်ပိတယ်၊ခင်မြရင်က

“ရှင်...ကျွန်မကိုစိတ်မနာဘူးလား၊ ကျွန်မက သစ္စာမရှိတဲ့
လေ”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက သက်ပြင်းချပြီး

“မင်းကိုကိုယ်ချစ်ပြန်ပြီလွယ်လွယ်နဲ့မင်းလိုမရတော့”

လို့ပြောလိုက်တယ်။ ခင်မြရင်က စောဦးရင်ခွင်ထဲကို
တိုးဝင်ပြီး

“ဒါဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ ဒီအရပ်ကနွားပြီးတောင်ပေါ်ပြီလား
 ပိုမိုသွားနေရအောင်”

လို့ဆိုလိုက်တော့ စောဦးက

“မင်းဆုနဲ့သွားတဲ့ငွေတစ်သိန်းကိုမမက်တော့ဘူးလား၊
လိုထိုလိုက်တော့ ခင်ပြုရင်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး”

“ကျွန်မသိပ်နှောင်တရသူဌားပြီ၊ လောကမှာ ဘယ်အရာ

၂၆၈ မင်းမြတ်သူရဲ

မှ မမြဲတဲ့သဘောကိုလဲ ရိပ်စားမိသွားသလိုပဲ၊ ငွေတစ်သိန်း
မရှိရင် နေပါစေ၊ အနားမှာ ရှင်ရှိရင် ပြီးတာပဲ၊ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်
သာယာတဲ့ ဘဝလေးတစ်ခုကို အေးအေးလူလူ ထူထောင်ကြ
မယ်”

လို့ဆိုလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာစောဦးက ဘောင်းဘီထဲက
စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ပြီး

“မင်းအတွက် ပိုက်ဆံဟာ အရေးမပါတော့ဘူးဆိုရင်
ဟောဒီက တစ်သိန်းတန် ချက်လက်မှတ်ကို စုတ်ပြပစ်လိုက်
မယ်”

လို့ပြောတော့ ခင်မြရင်က စောဦးလက်ထဲက ချက်လက်
မှတ်ကို အံ့သြဟန်နဲ့ ကြည့်ပြီး

“ဟင်.. ရှင်လက်ထဲမှာ ချက်လက်မှတ်ရှိတယ်”

လို့ပြောတယ်။ စောဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဒီလိုဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကိုယ်ကြိုသိတယ်၊ ဒါကြောင့်
လို့လို့မယ်မယ် တစ်သိန်းတန် ချက်လက်မှတ်အတူ တစ်စောင်

ရမှက်ကျွန် ၂၆၉

ကို ဆောင်ထားခဲ့တာ”

လို့ပြောလိုက်တော့ ခင်မြရင်က ချက်လက်မှတ်ကို ကိုင်
ကြည့်ပြီး

“အခုတော့ရှင်ရှိနေပြီပဲ.. ဒီချက်လက်မှတ်ဟာ ကျွန်မ
အတွက် အရေးမပါတော့ပါဘူး”

လို့ဆိုပြီးစောဦးကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပွေ့ဖက်ထား
လိုက်တယ်။

နိဗ္ဗာန်တွေလိုက်သွားကြတယ်။

တရားခံနဲ့တွေ့တော့ တရားခံက ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေး
လမုတောမှာ ယောက်ျားဖြစ်သူကို သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်ပြီး
ဒိန်းမကို မတရားကျင့်ခဲ့တယ်လို့ ဝန်ခံခဲ့တယ်။ နောက်ထပ် သူ
ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုတွေကို ဝန်ခံကာနီးမှာ တရားခံ
သေဆုံးသွားလို့တစ်ဝက်တစ်ပျက်နဲ့ရပ်တန့်သွားခဲ့တယ်။ အင်
စပက်တော်လှမိုးက ငမိုးရိပ်ချောင်းနံဘေးက လမုတောမှာ လူ
သတ်မှုနှစ်မှု၊ မုဒိန်းမှု နှစ်မှု ဖြစ်တဲ့အနက် ပထမအမှုပေါ်သွားပြီ
လို့ကောက်ချက်ချလိုက်တယ်။

ဒုတိယအမှုရဲ့တရားခံကတော့ ခင်မြရင်ရဲ့အိပ်ခန်းထဲက
ဒုတိယမြောက် လက်ငွေရှင်လို့ပဲ ယူဆထားတယ်။ အင်းစိန်
စီအိုင်ဒီကို ပြန်ရောက်တော့ သူစစ်ဆေးခိုင်းထားတဲ့ လက်ငွေ
စစ်ဆေးချက် အစီရင်ခံစာ စားပွဲပေါ်ကို ရောက်နေတယ်။

လက်ငွေစစ်ဆေးချက်အရ သံပုရာရည်ဖန်ခွက်ပေါ်က
စောဦးရဲ့လက်ငွေဟာ ခင်မြရင်ရဲ့အိပ်ခန်းထဲက ဒုတိယမြောက်

ငမိုးရိပ်ချောင်း တစ်ဖက်ကမ်းက လူဆိုးလူမိုက် လူဝေ
လူတေတွေစုဝေးလေရှိတဲ့ ယောက်ကော်ဆိုတဲ့အရပ်မှာတိတ်
တိတ်ပုန်း လောင်းကစားပိုင်းတွေ ဖြစ်ပွားပြီး တားတိုးမှု တစ်မှု
ဖြစ်ခဲ့တယ်။

စားတိုးမှုမှာသေအံ့မှူးမှူး တရားခံက ခြောင်ချက်ပေး
မယ်လို့သတင်းကြားတဲ့အတွက် အင်စပက်တော်လှမိုးနဲ့တာဝန်

၂၇၂ မင်းမြတ်သူရ

လက်တွေ့ဖြစ်နေတယ်။ အင်စပက်တော်လုမိုးဟာ သူထင်တဲ့
အတိုင်းဒုတိယမြောက်လက်တွေ့ရှင်ဘယ်သူလဲဆိုတာသိလိုက်
လို့ကျေနပ်သွားတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီအကြောင်းတွေကို ဖော်ထုတ်စရာမလိုတော့
တဲ့အတွက်စုတ်ဖြုတ်အမှိုက်ခြင်းထဲထည့်လိုက်တယ်။

အရာအားလုံးလည်းပြီးဆုံးသွားခဲ့တယ်....။

STREET
CLASSIC

သိမ်းပိုက်ခြင်းကင်းသော

မင်းမြတ်သူရ